

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE FYSIEKE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 3 februari 2021

Vergaderkamer

Voorzitter: mevr. Stolk
Commissiegriffier: dhr. Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bosuguy (D66)
Dhr. Chapel (CDA)
Dhr. Hartog (PVV)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Dhr. Jansen (PvdA)
Mevr. Klein-Hendriks (ChristenUnie-SGP)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Dhr. Loekemeijer (D66)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Oostenrijk (CDA)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Schalken (Beter Voor Dordt)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Struijk (ChristenUnie-SGP)
Dhr. Timmer (GroenLinks)
Portefeuillehouders: wethouder P. Sleeking, wethouder M. Stam, wethouder R. van der Linden
Insprekers: de heer Alsemgeest, mevrouw Schwarzbart, de heer Steegh

OPENING

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond, beste mensen allemaal. Vandaag heet ik u van harte welkom bij de vergadering van de commissie Fysieke Leefomgeving van woensdag 3 februari 2021. Voor het verslag vraag ik de griffier even de namen te noemen van de mensen die vandaag in deze vergadering aanwezig zijn. Mijnheer Den Boer.

De heer Den Boer: Ja. Dank u wel. Goedenavond. In de vergadering aanwezig zijn de heer Kuhlmann van de VVD, de heer Schalken van Beter Voor Dordt, de heer Timmer van GroenLinks, de heer Loekemeijer van D66, de heer Hartog van de PVV, de heer Chapel van het CDA, de heer Van der Meer, GroenLinks, de heer Kleinpaste, Gewoon Dordt, mevrouw Klein-Hendriks, ChristenUnie/SGP, mevrouw Jager van Fractie Jager, de heer Struijk, ChristenUnie/SGP, wethouder Van der Linden, de heer Stolk van de VSP, mevrouw Stolk, de voorzitter van vanavond, de heer Noldus van de VVD, de heer Bosuguy van D66, de heer Portier van de SP, wethouder Sleeking en de heer Oostenrijk van het CDA.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Den Boer. Nou, we beginnen met vanavond de opening en vaststellen van de agenda en de mededelingen. Vaststelling van de agenda. De vaststelling van de agenda, daarbij wil ik een aantal punten benoemen. We hebben vanavond een volle agenda met twee bespreekpunten, inclusief insprekers en een flinke lijst aan nieuwe behandelvoorstellen. Bij de evaluatie van de commissievergadering twee weken geleden, is besproken dat onze vergaderingen wat minder statisch en efficiënter kunnen als we niet bij elk agendapunt alle fracties in de vaste volgorde aflopen. Ik stel u voor dit bij de bespreekpunten van vanavond eens uit te proberen. Dat betekent dat in elk geval de fracties die politieke vragen hebben aangedragen, eerst het woord krijgen, en dat ik daarna inventariseer of andere fracties daar iets aan toe te voegen hebben. Ik neem aan dat u zich hierin kunt vinden? Dan de agenda zelf. Ik stel voor om agendapunt 3, vragen aan het college, na agendapunt 7 te doen. Er zijn namelijk twee vragen gesteld voor wethouder Stam. En die zit nu bij Bestuur en Middelen, en zal later op de avond bij ons aansluiten. Ik neem aan dat u zich hier ook in kunt vinden? En dan nog even voor de helderheid, door een technisch probleem in ons raadsinformatiesysteem, staat agendapunt 6 nu tussen de agendapunten 2 en 3 op de agenda. Dat klopt niet. We behandelen agendapunt 6 gewoon na de punten 4 en 5. Kan de commissie verder instemmen met de agenda? En dan kijk ik heel even in de chat. Ik zie ja, akkoord, helemaal goed. Ja. Nou, dan ga ik ervan uit dat dat inderdaad akkoord is. Mededelingen. Er zijn vooraf geen mededelingen aangemeld. Is er nog iemand die vanuit de commissie of het college een mededeling wil doen? Ook hier zie ik in de chat geen nieuwe mededelingen.

2. Vaststellen besluitenlijst commissie Bestuur en Middelen van 19 januari 2021

De voorzitter: Dan het vaststellen besluitenlijst adviescommissie van 19 januari 2021. Er zijn vooraf geen wijzigingsvoorstellen ingediend. Kan de commissie instemmen met de besluitenlijst? Ook hier, ja, en verder geen opmerkingen.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan, vragen aan het college. Dit agendapunt behandelen we na agendapunt 7, zoals ik net al aangegeven heb.

STUKKEN TER BESPREKING

4. Brief aan gemeenteraad met Advies van Werkgroep Parkeren Iroko 2.0

5. Bericht van de heer Breidel over handhaving parkeerprobleem Oudelandshoek

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 4, brief aan de gemeenteraad met advies van de werkgroep parkeren Iroko 2.0. Punt 5 is bericht van de heer Breidel over handhaving parkeerprobleem Oudelandshoek. De agendapunten 4 en 5, die zullen gezamenlijk besproken worden. Portefeuillehouder is wethouder Van der Linden, volgens mij had ik die ook al ergens in de chat gezien. Het onderwerp is voor bespreking in de commissie geagendeerd door Beter Voor Dordt. Politieke vragen voor de bespreking zijn, is dit proces de juiste om uit te rollen in andere straten en kan het gewenste resultaat zo behaald worden? Dat is de politieke vraag van Beter Voor Dordt. Is het wel vruchtbaar om bewoners het onderling uit te laten maken, is niet meer sturing van het college

nodig? Dat is de vraag van het CDA. Hoe kunnen we tegemoetkomen aan de opstellers van het advies van de werkgroep parkeren Iroko 2.0? Die is van de VVD. We beginnen eerst met een spreker op dit onderwerp, dat is de heer Alsemgeest van de werkgroep parkeren 2.0. De spreker krijgt vijf minuten om in te spreken, en daarna kan de commissie nog vragen stellen aan de spreker. Ik geef nu het woord, welkom mijnheer Alsemgeest, het woord aan mijnheer Alsemgeest. Gaat uw gang.

De heer Alsemgeest: Ja, dank u wel. Ik hoop dat ik goed hoorbaar ben.

De voorzitter: Jazeker.

De heer Alsemgeest: Nou, dat is fijn. Nou ja, wij hebben inderdaad een advies geschreven, omdat wij het niet helemaal eens zijn geweest met het proces, hoe die verlopen is. Als je het al een proces kan noemen. Maar allereerst wil ik in ieder geval ook de gemeente bedanken voor de kans die we hebben gekregen om bewoners mee te nemen in een parkeerprobleem in onze wijk. Maar ja, zoals ik al zei, het stukje proces is daar helaas, wat ons betreft, ja, volledig ontspoord of is helemaal er niet geweest. We hebben dus ook ... Even kijken hoor. Wat we hadden verwacht vanuit de gemeente, is dat er een onafhankelijke spelverdeler zou zijn, en dat stukje is er gewoon niet geweest. En daardoor staan nu gewoon de werkgroepen, want inmiddels zijn er twee groepen, lijnrecht tegenover elkaar. We hebben ook de wethouder geïnformeerd aan de voorkant om dit, nou ja, dat het niet goed ging. Vervolgens hebben we met heel veel moeite ons plan bij jullie kenbaar moeten maken. En, nou ja, we hadden daar wat meer steun verwacht en wat meer reactie vanuit zijn kant. Nou, ik ben wel even redelijk mijn verhaal kwijt, dit is een beetje vervelend. Excuses, ik ga even ...

De voorzitter: Geeft niet hoor.

De heer Alsemgeest: Laat ik een paar dingen weg en dat is niet heel erg handig. Nou, ik ... Ja, nou ja, ik denk dat we het hier een beetje bij moeten laten. Ik ben redelijk mijn stukje even kwijt, en ik denk dat in ons plan redelijk goed beschreven staat, dat we ...

De voorzitter: Ik ga u ...

De heer Alsemgeest: Nou ja, ik kan nog even het stuk toelichten wellicht.

De voorzitter: Ja.

De heer Alsemgeest: Er is ook een brief bijgekomen, die is meegestuurd, wellicht kan ik daar even verder op ingaan. In die brief is voor de volgende wijk geschreven, en daar is echt een degelijk plan gepresenteerd en beschreven wat het inhoudt, waardoor die plekken nodig zijn, waarom, nou ja, als u erop reageert, wat daarmee gedaan wordt. En wij hebben aan de voorkant niet een proces beschreven, wij hebben een optielijst bedacht met alle werkgroepen, alle leden van de werkgroep. En vervolgens hebben we dat aan de bewoners gepresenteerd van, nou, dit zijn onze ideeën, met jullie input willen wij daarnaar gaan kijken. En als we ernaar gekeken hebben, dan gaan we een plan maken. En uiteindelijk is er bij elke plek, bij een hele grote optielijst van 51 plekken, is er altijd wel iemand die iets zegt van, die plek vind ik niet handig. En vervolgens, als dat geweest is, werd die meteen van de lijst afgehaald. Dus er is nooit een gedegen plan

gepresenteerd, aan de bewoners niet. En ja, die hele sturing daarnaartoe, is er vanuit de gemeente eigenlijk niet geweest. En dat hebben wij gemist. En zodoende is er niet eigenlijk een gedegen plan gekomen. Ik denk dat ik het daarbij kan laten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Alsemgeest. Nou, de commissie die zit al te popelen om u vragen te stellen dus misschien dat u in reactie daarop nog een beetje het verhaal kan completiseren. En als eerste wil ik dan even het woord geven aan de heer Kleinpaste, want die zat als eerste al in de chat om u een vraag te stellen. Mijnheer Kleinpaste, gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben in beeld nu, ja. Bedankt voor uw inspreken, heel prettig. Alleen u noemde in uw verhaal dat er nu twee werkgroepen zijn, dat vind ik wat lastig. Hoe staan die tegenover elkaar en is dit in uw werkgroep wel de hele buurt vertegenwoordigd of is dat dan ook weer een gedeelte van de buurt? Want dat is mij onduidelijk nu.

De heer Alsemgeest: Dat is een gedeelte van de werkgroep. Er zijn inderdaad twee werkgroepen. Wij hebben ons niet kunnen vinden in het proces aan de voorkant. Dat hebben wij geuit binnen de werkgroep en vervolgens met de wethouder besproken. Waarop eigenlijk de was van, nou ja, dan moet je eigenlijk een eigen advies gaan schrijven. En zodoende hebben we ons gesplitst van de eerste werkgroep en hebben we een tweede werkgroep gestart.

De heer Kleinpaste: Ja, dan heb ik dat even helder. Dank u wel.

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag van de heer Jansen. Mijnheer Jansen, gaat uw gang. Ik ga even het rijtje af. O nee, wacht even, mijnheer Kuhlmann, sorry. Mijnheer Kuhlmann van de VVD, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. In de eerste plaats, mijnheer Alsemgeest, hartelijk dank voor uw, het rapport wat u nu geschreven heeft samen met de heer Vliet en alle tijd die u erin heeft gestoken en nu ook de moeite om in te spreken. Ik wilde even een vraag, want u heeft, als ik u goed begrepen heb, u heeft eerst in de werkgroep 1.0, om maar zo even te noemen, gezeten en bent daarna verdergegaan ook in die werkgroep 2.0. Nog even over die werkgroep 1.0. Heb ik het nou goed voor ogen dat de oorspronkelijke bedoeling was om te kijken van, nou, hoe kunnen er ... Hoe kan er wat gedaan worden aan het parkeerprobleem? Hoe kunnen er meer parkeerplaatsen komen? En wat was nou de uitkomst van die werkgroep 1.0, de eerste werkgroep? Hoeveel extra parkeerplaatsen zouden er toen bijkomen in dat oorspronkelijke plan?

De heer Alsemgeest: Ja, dank.

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Ja, dank u wel. Er is vooraf een onderzoek geweest, onafhankelijk, waaruit blijkt dat er bij ons gewoon heel veel parkeerdruk is. In de eerste afspraken hebben we ook eigenlijk als doelstelling gesteld, dat we denken aan vijftien tot twintig parkeerplaatsen. Later in die werkgroep is dat redelijk losgelaten, en is er een, nou ja, een plan geschreven waarbij er vier parkeerplaatsen bij zijn gekomen voor de gehele

wijk. Maar die zijn precies ook nog eens geplaatst, daar waar de meeste parkeerplekken al staan. Dus wij hebben ook gekeken naar, waar ervaren we de meeste parkeerdruk, en kunnen we dat daar verlichten? Dus wij ... Er is een klein plusje gemaakt in het aantal parkeerplaatsen, niet voldoende ten opzichte van de doelstelling. Dus daaraan hebben we onze eigen doelstelling ook niet gehaald. En denk ik ook nog eens dat we de parkeerdruk, daar waar we die het meest ervaren, alleen hebben verhoogd omdat er ook nog twee parkeerplaatsen daar weg zijn gehaald. Die de gemeente eerder, een jaar of twee zelf heeft geplaatst.

De heer Kuhlmann: Helder, dank voor uw toelichting.

De voorzitter: Helder. Dan geef ik het woord aan de heer Jansen van de Partij van de Arbeid. Mijnheer Jansen, gaat uw gang. U heeft ook een vraag voor de heer Alsemgeest.

De heer Jansen: Ja, ik had er zelfs een paar, die zijn allebei voor mijn voeten een beetje weggemaaid. Ik ben nog wel even nieuwsgierig naar hoe het kan dat de werkgroep 1.0, dat die ... Heeft die zich volgens u aan hun opdracht gehouden? Wat was de exacte opdracht van werkgroep 1.0, en wat was hun exacte conclusie in uw ogen? Dat is een vraag. En de tweede vraag die ik aan u heb, heeft u überhaupt nog iets van de wethouder vernomen naar aanleiding van uw advies? Wat er op zich gedegen uitzielt en waar een hele hoop tijd en werk in is gaan zitten, dat is wel te zien. Dus allereerst dank daarvoor, voor de moeite en complimenten daarmee. Maar daar ben ik even benieuwd naar, naar die twee.

De heer Alsemgeest: Om terug te komen, op de eerste vraag, hebben we de ... Wat was de doelstelling en hebben we die gehaald? Nee, we hebben de doelstellingen van vijftien tot twintig plaatsen niet gehaald, en daar is ook nooit meer naar terug gerefereerd. Wij werden, nou ja, als we dat probeerden op te rakelen eigenlijk gewoon de mond gesnoerd. En kregen dat niet voldoende binnen de werkgroep naar voren, dat we die doelstelling hadden gesteld en dat we daarop moesten blijven focussen. Dat is, ja, mijn inziens heel erg handig door bepaalde mensen binnen de werkgroep een beetje verdeel en heers geweest, waardoor er een beetje chaos kwam. En ik meer achteraf nu zie waar ik dingen anders had moeten doen binnen de werkgroep 1.0, om voor elkaar te krijgen wat wenselijk was. Dus daar hebben we niet voldaan aan de doelstelling. En de tweede vraag, nee, wij hebben geen reactie meer gekregen vanuit de wethouder. Ik moest even nadenken wat de tweede vraag was.

De voorzitter: Oké, helder. Dan geef ik het woord aan de heer Schalken van Beter Voor Dordt. Mijnheer Schalken, gaat uw gang.

De heer Schalken: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst ook dank aan de spreker en de werkgroep 2.0 voor al de energie die zij in hun tweede plan hebben gestoken. Want ze hadden ook, nou ja, teleurgesteld kunnen afhaken en het bijltje erbij neer kunnen leggen, maar dat hebben ze niet gedaan. Dus, nou ja, petje af daarvoor. En, nou ja, duidelijk uit uw verhaal komt het missen van een stukje sturing en begeleiding en focus op de doelstelling die je met elkaar vooraf hebt gesteld. We hebben het hier natuurlijk over een, eigenlijk is dat misschien wel jammer, voor jullie een pilotproject hè, want dit is de eerste keer dat het op deze manier is gedaan. En ook heel goed dat u daarom komt inspreken om eigenlijk ook ons mee te geven, doe dit, loopt dit proces anders bij de

andere wijken die nog aan de beurt zijn? Maar daar heeft u nu, als bewoners van dat stukje, niks aan. Dus, en dat wil ik eigenlijk dalijk in mijn woordvoering ook wel meenemen, wellicht is het een idee om wanneer dalijk de andere trajecten zijn afgelost, of tenminste afgesloten en geëvalueerd, dat dan nog eens een keer teruggekeken wordt naar uw wijkje. Ook gelerend hebben van de volgende deelgebieden die nu aan de beurt zijn, om dan nog eens een keer te kijken wat wellicht nog wel de mogelijkheden zijn in uw wijk. Is dat misschien een optie?

De heer Alsemgeest: Het klinkt in eerste instantie natuurlijk vrij aardig om daar ... Dat is wat we graag willen, dat er in ieder geval nog een keer naar gekeken zou worden. Maar als wij aan het einde van de rit pas weer aan de beurt zijn, dan vind ik het wel zonde van alle energie en moeite die we er nu in hebben gestoken, om wellicht pas over een jaar of twee jaar, we weten niet hoelang het gaat duren. Bij ons, we hebben er ook meer dan een jaar over gedaan, ik weet niet hoeveel deelgebieden er van de Oudelandshoek komen. Maar dan zijn we misschien over een paar jaar pas weer aan de beurt. Dus ik denk dat dat niet wenselijk is.

De heer Schalken: Nee. Ja, voorzitter, even nog de reactie op het antwoord van de heer Alsemgeest. Het is zeker niet de bedoeling om het op de lange baan te schuiven. Maar ik kan me wel zo voorstellen dat de trajecten die nu lopen, waar mensen ook al heel lang wachten op, nou ja, het afnemen van de parkeerdruk, dat je wel gaat kijken in hoeverre je ook binnen het budget nog een keer dalijk naar jullie eerste stukje kunt kijken. Maar dat is iets wat we dalijk aan de wethouder kunnen vragen. Dank je wel.

De voorzitter: Dat denk ik ook, mijnheer Schalken, dat is een mooie vraag voor wethouder Van der Linden dalijk. Dan zie ik nog mijnheer Struijk, die had ook nog een vraag voor u. Gaat uw gang, mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel, voorzitter. En ook ik wil de inspreker bedanken voor zijn komst vanavond en ook voor het vele werk dat verricht is. Ik heb net dat verhaaltje even aangehoord over die werkgroep 1.0. Ik kan het niet letterlijk meer citeren, maar u had het erover dat binnen die werkgroep er blijkbaar mensen waren die er belang bij hadden dat de uitkomst, ja toch anders werd dan die eigenlijk zou worden. En ik begrijp niet zo goed, wat voor belangen zouden daar dan kunnen zijn? Zijn dat misschien mensen die helemaal niet zitten te wachten op meer parkeerplekken? Of, daar ben ik eigenlijk wel benieuwd naar. Wat zit er achter dat conflict binnen die werkgroep?

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Alsemgeest.

De heer Alsemgeest: Ja, dank u wel. Nou, het conflict zit hem in, er zijn natuurlijk altijd mensen die voorstander zijn van meer parkeerplekken en mensen die tegenstander zijn daarvan. En in mijn voorbeeld, we zitten hier in verschillende soorten huizen. Sommige huizen hebben één parkeerplaats, maar er zitten ook best riante woningen in dit stukje, die wel drie, misschien zelfs vier parkeerplaatsen op hun erf zouden kunnen realiseren. En, nou ja, met name daar wordt geen parkeerdruk ervaren, dus die mensen die zijn ervoor om zoveel mogelijk groen te bewaken. En vandaar dat er een, ja, het anders wordt ervaren, de parkeerdruk. En dus ook andere belangen bij hebben.

De heer Struijk: Oké.

De voorzitter: Is dat een antwoord op uw vraag, mijnheer Struijk?

De heer Struijk: Ja. Jawel.

De voorzitter: Oké.

De heer Struijk: Ik krijg het iets helderder in ieder geval. Bedankt.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Nou, ik zie verder geen vragen voor de heer Alsemgeest. Ik dank mijnheer Alsemgeest voor het inspreken in deze commissie. En de commissie heeft ook, wat commissieleden ook wat verhelderende vragen gesteld, dat helpt ook nog altijd wel een beetje om het te verduidelijken. Ik dank u. We gaan nu zo over naar de inhoudelijke bespreking van deze stukken. U mag mee blijven kijken, dus blijf vooral op de lijn. En ik dank u, en dank nogmaals voor het inspreken. Dan in de eerste termijn wil ik gaan beginnen met de fracties die een politieke vraag hebben aangedragen. Beter Voor Dordt, CDA, en daarna de VVD. Daarna zal ik inventariseren welke fracties daar nog iets aan toe te voegen hebben. Het woord is nu het eerst aan Beter Voor Dordt, mijnheer Schalken denk ik? Gaat uw gang.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, dank u wel. En ook leuk om een keer in de commissie Fysiek aan te schuiven. Ik hoop dat ik het hier net zo leuk vind als in de commissie Bestuur en Middelen maar dat gaan we zien vanavond. Ja, en wat dat betreft val ik ook vanavond met mijn neus in de roomboter, zo te zeggen, ook al zou ik misschien beter met mijn neus in de ouderwetse dikke suikerstroop genoemd kunnen worden. Want ja, het agendapunt wat we nu behandelen staat natuurlijk niet voor de eerste keer op de agenda. Zover ik het terug kan halen weet ik wel in ieder geval dat ook mede vanuit Beter Voor Dordt, er al sinds 2016 aandacht gevraagd wordt voor de parkeerproblemen daar. In eerste instantie was er toen sprake, nou ja, werd toegezegd, er is geen geld om die parkeerdruk daar op te lossen. Gelukkig in deze collegeperiode is het in het coalitieprogramma wel opgenomen, dat er geld is gereserveerd voor de aanpak van deze problemen. En is er zelfs volgens mij ook nog in de raad een motie geweest om, nou ja, het belang van de aanpak van het probleem daar toch echt aan te gaan pakken. Daarbij is er volgens mij ook nog een onderzoek geweest waarin bevestigd werd dat de parkeerdruk in de Oudelandshoek toch wel echt heel hoog is. En op sommige momenten boven de 100 procent is, wat betekent dat alle parkeerplaatsen bezet zijn en mensen dus, ja, eigenlijk niet anders kunnen dan buiten de parkeervakken te parkeren als ze hun auto kwijt moeten. En ja, waar staan we nu eigenlijk zo ruim vijf jaar na 2015? En ja, vanuit Beter Voor Dordt kunnen we constateren, nog eigenlijk bijna met lege handen, al worden nu uiteindelijk gelukkig de eerste stapjes gezet. Als ik kijk naar de eerste politieke vraag die door Beter Voor Dordt is geformuleerd, of we het gewenste resultaat te pakken hebben met de juiste, en of dit de juiste aanpak is? Ja, moet daar eigenlijk het antwoord gebaseerd op het aantal gerealiseerde parkeerplekken wat er nu aankomt, jammer genoeg nee zijn. En als ik kijk naar die tweede politieke vraag, die het CDA heeft aangegeven, of er niet meer sturing van het college moet zijn of dat het wel vruchtbaar is om bewoners het onderling uit te laten zoeken? Moeten we in ieder geval aangeven dat het juist cruciaal is om die bewoners te betrekken bij het uitwerken van die plannen. Maar, nou ja, dat sturing, of dat nu vanuit het college of vanuit de gemeente is, ja, de ondersteuning, en we hoorden het net ook al aan het verhaal van de spreker, ja, toch wel eigenlijk onvoldoende is geweest en is gemist. Ja, voorzitter, ik stop nu aan het eind

van een stukje en ik zie een interruptie dus misschien ... Nee, wilt u dat ik eerst mijn hele verhaal doe? Ik ...

De voorzitter: Volgens mij zie ik geen interruptie, ik heb alleen een ordevoorstel gezien maar gaat u nu maar eerst even door met uw verhaal.

De heer Schalken: O. Zeker, ja.

De voorzitter: Dan zal ik hierna even vragen aan de heer, wie was het, de heer Jansen dat hij precies bedoelde. Maar maakt u eerst uw verhaal even af, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja? Oké. Nou ja, ik gaf al aan dat die betrokkenheid van de bewoners juist toch wel echt cruciaal is, en het gaat natuurlijk ook om een duidelijk opdracht. Want wanneer we aan een werkgroep een duidelijkere opdracht meegeven van bijvoorbeeld, zoek in ieder geval minimaal vijf, tien, vijftien of twintig parkeerplekken, dan weten ze in ieder geval welke duidelijk....

De voorzitter: Ik ga u heel even onderbreken, mijnheer Schalken, want u heeft een interruptie. En ik krijg al van de heer Oostenrijk te horen dat ik door moet scrollen, maar dat doe ik. Ik zie het allemaal in de chat maar ik wil iedereen ook even de gelegenheid geven om gewoon hun betoog te doen. U krijgt allereerst een interruptie van de heer Kleinpaste. Gaat uw gang, mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Overigens, mis ik heel veel in de chat. Dus waar dat nou precies in zit, dat mag Joost weten, maar dat ga ik wel uitzoeken. De interruptie in ieder geval, ik was blij dat de heer Schalken zei dat die het heel belangrijk vindt dat bewoners wel meepraten, dat zei die naar aanleiding van de vraag van het CDA. Tegelijkertijd geeft de heer Schalken aan dat het proces niet lekker is gelopen. Heeft u nu zelf ook ideeën of gedachten bij de aspecten waarop we dat proces beter zouden hebben kunnen doen lopen?

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, dat heb ik en daar wil ik eigenlijk ook in de loop van mijn verhaal, wat op zich niet zo heel lang is, wil ik daar op terugkomen. Dus als mijnheer Kleinpaste een momentje heeft, dan komt het antwoord op die vraag.

De voorzitter: Ik zie nog meer interrupties, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja.

De voorzitter: Heeft u nog lang of niet? Of nog een klein stukje. Want ik heb een interruptie van de heer Oostenrijk en ik zie een interruptie van de heer Loekemeijer, en ik zie een interruptie van de heer Van der Meer.

De heer Schalken: Nou ja, wat mij betreft ...

De voorzitter: Nou, laat ik maar eerst ...

De heer Schalken: Mogen de interrupties hoor.

De voorzitter: Ja hoor, nou laat ik dan de heer Oostenrijk die tegen mij zei dat ik moest scrollen, nu even het woord geven. Gaat uw gang, mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter. Ja, ik interrumppeerde in die zin, dat ik dacht dat de heer Schalken zijn betoog had afgerond, omdat met de vraag van, wat wil Beter Voor Dordt? Maar hopelijk komt dat nog.

De voorzitter: Oké.

De heer Schalken: Ja, dat komt nog.

De voorzitter: Dan zullen we die nog even, die houden we dan even voor later. Dan mijnheer Loekemeijer, chat bleef hangen. Wilt u nog interrumpen, mijnheer Loekemeijer?

De heer Loekemeijer: Nee, ik wilde niet interrumpen, ik wilde alleen, de chat die bleef bij mij hangen en ik denk bij anderen ook. Want ik heb de chat op zowel mijn iPad als op mijn laptop, en ik kreeg op mijn iPad allemaal berichten binnen, en op mijn laptop gebeurde niks. Dus ik dacht dat daar even een hapering zat in de chat.

De voorzitter: Oké, we gaan het even doorgeven aan de technische staf hier. Dan heb ik nog een interruptie van de heer Van der Meer. Mijnheer Van der Meer, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer Schalken die zei dat het van belang kon zijn als je, dat je zo'n werkgroep een duidelijke opdracht geeft, bijvoorbeeld over het aantal te vinden parkeerplaatsen. Maar ik heb uit het verhaal van de inspreker nou net begrepen dat er over die behoefte aan nieuwe parkeerplaatsen, dat daar verschil van mening is tussen bewoners. En u heeft ook gepleit voor het betrekken van de bewoners bij het geheel. Dus mijn vraag is dan, op grond waarvan zou u dan tot zo'n opdracht aan de werkgroep willen komen, als u niet eerst dan met de bewoners hebt overlegd?

De heer Schalken: Ja, nou ja ...

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: En ook dat antwoord komt terug dalijk in het vervolgproces.

De heer Van der Meer: Oke.

De heer Schalken: Dus als men even geduld heeft, dan komt dat volgens mij allemaal aan de orde. Want het feit dat u ...

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog.

De heer Schalken: Ja. Kijken we naar het concept parkeerplan, wat er nu is gekomen, dan komen daar bijvoorbeeld ook hele andere zaken in terug die uiteindelijk volgens Beter Voor Dordt niet echt de opdracht waren. De opdracht was, het vinden van parkeerplekken. En in het voorstel wat er nu ligt zijn ook een aantal andere dingen genoemd. Ja, dus eigenlijk jammer genoeg een magere opbrengst in dit eerste proces.

Maar zoals ik al eerder ook aan de inspreker aangaf, ja, het was de eerste keer dat het proces zo heeft gelopen. En, maar juist ook omdat dit proces, deze manier van werken ook in de andere gebieden uitgezet gaat worden, pleiten wij er eigenlijk voor om nu toch ook de mensen uit dit eerste rijtje via een enquête of op een andere manier te vragen van, hoe zij nu dit proces uiteindelijk ervaren hebben? Om met die opbrengst daarvan ook weer ervoor te zorgen dat het proces in de andere stukjes, nou ja, beter wordt ingezet. En wat ons betreft is het dan van belang dat er een duidelijkere opdracht wordt geformuleerd. En dat ook er meer sturing en ondersteuning vanuit de gemeente is in het proces, om te komen tot het uiteindelijke plan. Wat dan ook weer in ieder geval bij de bewoners moet worden gepresenteerd zodat de bewoners kunnen zien dat die vertegenwoordiger het werk doet.

De voorzitter: Ik ga u toch nog heel even weer onderbreken.

De heer Schalken: Ja.

De voorzitter: Want u gaat toch iets langer door dan ik gedacht had. Ik heb nog een interruptie van de heer Jansen. Mijnheer Jansen, gaat uw gang?

De heer Jansen: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik hoor de heer Schalken nu al een aantal keren benadrukken dat het de eerste keer is dat dit proces zo gelopen is. Vindt de heer Schalken dan niet dat het, als het de eerste keer is dat dit proces zo gelopen is, dat de wethouder er misschien wat dichterbij had moeten blijven zitten? Om het hele proces te begeleiden, om het hele proces gaandeweg te bekijken hoe het loopt. Als iets al jarenlang loopt, dan kun je dat rustig loslaten want dan weet je wel hoe het gaat, maar dit was de eerste keer. Dan denk ik dat enig ... Dat, dan ... Is mijnheer Schalken het niet met mij eens dat de gemeente en de wethouder wat dichterbij betrokken hadden moeten zijn dan ze nu gedaan hebben?

De heer Schalken: Nou, ja.

De voorzitter: Uw vraag is volgens mij duidelijk. Gaat uw gang, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja, dank u wel, voorzitter. Er wordt aangegeven of de wethouder er bovenop moet zitten? Nou, volgens mij is het niet nodig dat de wethouder overal bovenop zit, hij moet natuurlijk wel sturing geven en het proces ook wel volgen. Maar volgens mij gaf ik eerder in de woordvoering ook aan dat het vooral belangrijk is dat die sturing in het proces met de werkgroep, dat die gewoon verbeterd wordt. En dat er meer ondersteuning is om ook de focus te houden op de opdracht die wordt meegegeven. En daarom denk ik nu van belang om ook op dit moment met dit eerste project ook te evalueren, om daarmee de lessen die je daaruit trekt, ook toe te kunnen passen op de andere wijken. Ik wil in ieder geval wel gezegd hebben dat, de teleurstelling van de opbrengst zich zeker niet richt tot de mensen van de werkgroep, maar ja, eigenlijk misschien toch gericht is op die gebrekkige sturing en ondersteuning en die onduidelijke oproep en opdracht die er was. Even nog over die werkgroep 2.0, zij hebben zichzelf wel die duidelijke opdracht gegeven. Zij hebben zich beperkt tot de zoektocht naar parkeermogelijkheden en komen echt met verschillende voorstellen die een serieuze afweging waard zijn. Dus wat Beter Voor Dordt betreft, misschien nu niet op dit moment maar gaan we ook op een later moment, omdat nu toch wel duidelijk is dat die opbrengst

wel heel mager is, toch nog eens kijken of deze serieuze voorstellen ook nog wellicht uitgewerkt kunnen worden. Als laatste, voorzitter, nog een stukje over het handhaven naar aanleiding van de brief die ook is gestuurd. Ja, daar staat ook heel duidelijk in, iets waar Beter Voor Dordt al heel lang voor gepleit heeft, en dat is het feit dat wij het liefst zien, dat er aparte parkeerlocaties komen, het liefst met camerabeveiliging, voor die bedrijfsbusjes.

De voorzitter: Mijnheer Schalken?

De heer Schalken: Ja.

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Oostenrijk. Gaat uw gang, mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, De heer Schalken die wil toch weer, nadat vele bewoners zich al langer dan een jaar hier intensief mee hebben beziggehouden, de bal weer terugleggen naar de bewoners. Ik ben nog steeds op zoek, wat wil Beter Voor Dordt nu precies concreet?

De heer Schalken: Oké. Nou, als ik misschien in mijn verhaal niet duidelijk ben geweest, als we kijken naar het proces, hoe dat wellicht efficiënter en meer kan opleveren, zou je dus aan de voorkant beginnen met een enquête in de wijk, en een wijkbijeenkomst, wanneer dat weer kan, om goed te inventariseren wat die vraag en die behoefte is aan het aantal parkeerplekken. Dan een werkgroep aan de slag laten gaan die de bewoners goed vertegenwoordigd. En die dan ook met een duidelijke opdracht vanuit die wijk goed ondersteund en begeleid door de gemeente, die opdracht uit te werken. En dan, als ze dat hebben gedaan, terug richting de bewoners, kijk eens, dit hebben we kunnen doen, zodat de bewoners ook meegenomen worden in wat uiteindelijk de mogelijkheden zijn. En ik denk dat dat een manier is waarop je maximaal ook de betrokkenheid van de bewoners ook naast die werkgroep, en die duidelijke focus op de opdracht kunt borgen. Volgens mij is dit als antwoord op de heer Oostenrijk.

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag, en ik wil toch even de commissie erop wijzen, we kunnen heel veel interrupties plegen, we hebben heel veel op de agenda staan, en volgens mij willen alle commissies vanavond hier nog even wat over zeggen. Dus kijk even of er geen dubbelingen zijn die u gaat vragen. Er is een vraag van mijnheer Van der Meer, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Ja, voorzitter, ik hoop dat mijn vraag mijn woordvoering straks bekort. De vraag is deze, ik begrijp nu dat de opdracht in feite uit een enquête of op een andere vorm van overleg uit de bewoners zelf zou moeten komen in uw visie. Maar wat nou te doen, want dat doet zich vaak voor bij dit soort problemen, als de bewoners het simpelweg niet eens kunnen worden over wat het probleem is en wat de oplossingsrichting zou moeten zijn?

De heer Schalken: Nou, voorzitter, een korte reactie op die vraag. Volgens mij is duidelijk ook via dat onderzoek aangetoond dat er echt een parkeerprobleem is. En volgens mij moet je dan ook met elkaar wel zo eerlijk zijn, dat dus die werkgroep wel met een duidelijke opdracht moet om die parkeerprobleem op te lossen. En natuurlijk moet je dan

kijken waar het wel en waar het niet kan. Maar ja, je moet denk ik dan een duidelijkere opdracht met bijvoorbeeld een minimaal aantal parkeerplaatsen wat je met elkaar wilt realiseren, vastleggen om die opdracht zo ook bij die werkgroep te leggen. Zodat je er met elkaar, met voors en tegens, uitkomt op een voorstel.

De heer Van der Meer: Ik kom daar straks ...

De voorzitter: Bent u ...

De heer Van der Meer: Nog even op terug.

De voorzitter: Bent u klaar met uw betoog of gaat u afronden?

De heer Schalken: Het allerlaatste ...

De voorzitter: Want dan vraag ik u wel om af te gaan ronden, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ik ga afronden, voorzitter. Het laatste stukje dat was over die brief die nog was gestuurd met betrekking tot het handhaven, en waar ook het probleem van die bestelbusjes werd genoemd. Ja, op dit moment is het gewoon heel lastig voor handhavers om de bedrijfsbusjes te bekeuren en weg te sturen, gewoonweg omdat die plekken er niet zijn. Dus ja, ook al iets waar wij vanuit Beter Voor Dordt al vanaf 2016 naar vragen. Wij hopen dat er ook echt een duidelijke inventarisatie wordt gemaakt, niet naar één plekje maar een paar locaties, waar we die busjes naartoe kunnen verwijzen zodat dat ook de parkeerdruk daar gaat oplossen. Daar wil het even bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank je wel, mijnheer Schalken. Dan wil ik toch heel even het woord geven aan de heer Jansen, want ik ben toch wel erg benieuwd naar zijn ordevoorstel. Misschien kunnen we nog een kleine aanpassing doen, maar gaat uw gang. En u had tegelijkertijd ook een vraag, dus hou het een beetje beknopt alstublieft.

De heer Jansen: Ja, ik zal het beknopt houden. Ik zal eerst even de vraag aan mijnheer Schalken stellen, want dan past beter bij de heer Schalken. De vraag was eigenlijk, ik hoor de heer Schalken een aantal keer zeggen dat we een werkgroep een duidelijke opdracht mee moeten geven, dat ben ik met de heer Schalken eens. Kwam de opdracht van werkgroep 1.0 niet voort uit een motie van uw eigen partij? En was dan de motie niet duidelijk? Want volgens mij was die heel duidelijk. Dus dan denk ik dat die werkgroep ook een duidelijke opdracht had, in eerste instantie?

De heer Schalken: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Schalken.

De heer Jansen: En dat die werkgroep hem dus vervolgens niet, zich niet aan die opdracht gehouden heeft.

De heer Schalken: Ja. Nou, voorzitter, volgens mij zijn wij er van Beter Voor Dordt niet voor om als er een motie ligt, om dan op dat moment in het proces toe te zien op de uitvoering van die opdracht. Is het daarmee dat het ook schort aan de ondersteuning

van die werkgroep, om zich bij die opdracht te houden. En dat is volgens mij ook wat de inspreker vanavond aangaf, dat er te weinig sturing en begeleiding was vanuit de gemeente. Dus ik denk dat het heel goed is om dat bij de volgende deelgebieden gewoon beter te borgen.

De heer Jansen: Ja, ik ...

De voorzitter: Helder hoor, mijnheer Schalken. Want volgens mij geeft u antwoord en valt u eigenlijk een beetje in herhaling. Mijnheer Jansen, u had ook nog een ordevoorstel, nou ben ik toch wel een klein beetje benieuwd wat dat voorstel is.

De heer Jansen: Ja. Nou, dat zal ik u vertellen. Er ligt hier een stuk voor, die hebben we een aantal keren voor ons gehad. Er is een advies, daar is veel tijd en moeite in gaan zitten van de sprekers, die is naar het college gegaan, en wordt vervolgens bij ons op tafel gelegd. Zonder dat er een reactie van het college ... Zonder dat het college überhaupt het zich heeft, de moeite heeft genomen om daar een reactie op te verwoorden aan deze mensen die daar veel tijd in hebben gestoken. Ik had dit graag willen behandelen met een reactie van het college, en dus niet vandaag. Wat ook wel goed gebruik is bij ons volgens mij, dat we iets niet meteen behandelen als er een spreker is geweest, omdat we het dan nog mee kunnen nemen naar de fractie. Want ook wat de spreker, de heer Alsemgeest al insprak ...

De voorzitter: Hij is ... Hij is ...

De heer Jansen: Had ik graag mee willen hebben naar de fractie.

De voorzitter: Hij is helder, mijnheer Jansen. Alleen deze commissie heeft dit zelf, en volgens mij zit u ook, bent u ook onderdeel van deze commissie, en de commissie gaat over hun eigen agenda.

De heer Jansen: Ja.

De voorzitter: En de commissie heeft beslist om dit nu op de agenda te zetten. Dus ja, dat ordevoorstel, ja, dat is nu eigenlijk een beetje mosterd na de maaltijd, ben ik bang, maar uw betoog is wel helder. Ik zie nog een aantal vragen en ik stel ook even voor om gewoon even door te gaan, want anders dan komen we echt heel krap in de tijd. Ik zou graag, als de commissie mij toestaat om dit te doen, eerst het CDA en daarna de VVD nog even aan het woord te laten. Dan ga ik inventariseren wie er ook nog het woord wil, en dan vervolgens even de wethouder hierop te laten reageren. Staat u mij dat toe? Want dan ga ik nu door met de woordvoerder van het CDA, en dat is volgens mij mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, allereerst onze dank aan de nogal vele inspanningen van veel bewoners het afgelopen jaar of nog langer, om de poging te wagen om tot een vergelijk te komen. Dat is helaas niet gelukt, en dat is bijzonder spijtig. Zeker als dat ertoe heeft geleid, en die signalen heb ik ontvangen, dat dat ook nog oorzaak heeft gegeven tot verwijdering van bewoners met elkaar. En dat kan natuurlijk sowieso nooit de bedoeling zijn, dat je dan binnen de wijk over zo'n kwestie echt tegenover elkaar komt te staan. Voorzitter, als er in een wijk een parkeerprobleem is, dan zijn er twee

mogelijkheden. Of er zijn alternatieven, of er zijn geen alternatieven. Oftewel, als een wijk geen ruimte kan bieden om meer parkeerplaatsen te realiseren, dan houdt het in feite op. Hier kan je zeggen dat er in ieder geval fysiek er ruimte is voor meer parkeerplaatsen. Ik heb uitvoerig de wijk doorgelopen. En natuurlijk, elke aanvullende parkeerplaats heeft zijn eigen dynamiek. Oftewel, elke parkeerplaats die je nu wilt realiseren in die wijk, kost gras, of ander soort struikgewas. En dat geeft natuurlijk gedoe, als je tenminste het, en in dit geval is dat heel duidelijk geweest, als je het aan bewoners overlaat om daar keuzes in te maken. En daarom vind ik zeker, en dat heeft het nu wel bewezen, de gedachte van Beter Voor Dordt om opnieuw te gaan enquêteren, vind ik een heilloze weg omdat dat enquêteren hebben bewoners al tig jaren met allerlei bijeenkomsten et cetera gehad. Dus dat biedt niet de uitkomst. In dit geval is het heel duidelijk, het doel is, meer parkeerplaatsen. Het is ...

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk?

De heer Oostenrijk: Ja.

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Schalken. Mijnheer Schalken, gaat uw gang.

De heer Schalken: Ja, ik kan me niet voorstellen dat de heer Oostenrijk die niet verwacht had, op dit punt. Volgens mij hebben we tot doel om het goede traject te ontwikkelen, om samen met de bewoners tot goede oplossingen te komen. Of het nu over parkeerproblemen gaat, of over de bomen waar we ook meerdere malen en ook vanavond nog over komen te spreken. Volgens mij is dit pilotproces, is het juist zo belangrijk om te horen van de mensen hoe zij het hebben ervaren, zodat we misschien niet in het proces wat nu loopt maar wel in proces 3 en 4, het beter kunnen doen waardoor we meer opbrengst hebben.

De heer Oostenrijk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Ja, erachter komen hoe de bewoners dit nu hebben ervaren, daar schieten de bewoners natuurlijk niks mee op want er komt geen parkeerplaats meer bij. Dus ik hecht toch aan het punt dat de gemeente als, ik zou zeggen, als outsider heel goed in staat is, en dat kan ik bij wijze van spreken met een wandelingetje van een paar uur laten we zeggen op tekening ook aangeven, waar in potentie parkeerplaatsen kunnen zijn. Dat wil niet zeggen dat die door de bewoners gewenst zijn, maar ze kunnen inzichtelijk worden gemaakt waar in potentie ze kunnen zijn.

De heer Schalken: Nou ...

De heer Oostenrijk: En dat kan de grondslag zijn voor het neerleggen van een kader. En dan kan je nog zelfs, en dan kom je bij het betrekken van de werkgroep erbij, en daar kan je dus scenario's maken die dan vervolgens op draagvlak kunnen rekenen. Maar dit is een illustratie, voorzitter, waarin we zien dat dit traject tot nog toe niet tot resultaat heeft geleid.

De voorzitter: U krijgt nog een interruptie, of tenminste, een interruptie, de heer Schalken wil nog even reageren op uw betoog. Gaat uw gang, mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja, kort een vervolg dan. Ik vind het wel jammer te constateren dat de heer Oostenrijk van het CDA nu eigenlijk weer terug wil gaan naar het feit dat wij vanuit de gemeente, of de ambtenaren vanuit de gemeente wel weten wat de mogelijkheden zijn. Het is juist van cruciaal belang dat juist die bewoners betrokken blijven. En natuurlijk, zo'n pilotproces, want het is de eerste keer dat we dat op deze manier doen, dat is wellicht inderdaad niet helemaal naar tevredenheid, maar laten we daarvan leren om het beter te doen. En wat mij betreft, omdat het nu de eerste keer om een pilot ging, kom je dalijk nog een keer terug bij deze mensen, ook lering te hebben getrokken van de komende processen, om alsnog toch een keer te kijken wat de extra mogelijkheden zijn. Zeker met het voorstel van de werkgroep 2.0, wat toch meer mogelijkheden gaf dan wat er nu uiteindelijk als voorstel vanuit de werkgroep is gekomen.

De voorzitter: Helder.

De heer Oostenrijk: Ja ...

De voorzitter: Ik zie nog een, even hoor, mijnheer, wilt u hier nog op reageren want ik heb ook nog een interruptie van de heer Kleinpaste. Maar reageert u even op de heer Schalken nog.

De heer Oostenrijk: Ja, nou ja, net zo goed als dat de werkgroep 2.0 een aantal parkeerplaatsen heeft gesignaleerd, heb ik die met de wandeling ook kunnen signaleren, dus daar zit het probleem niet in. Alleen het probleem zit het erin, dat zij vervolgens vastlopen op tegengestelde belangen, en dat schiet natuurlijk niet op. Ik heb in mijn hele verhaal allerm minst gezegd dat je bewoners er niet moet bij betrekken. Maar dan hebben we het over de sturing van de gemeente, in die zin ook faciliterende zin van, laat zien waar er parkeerplaatsen kunnen komen, ga daarmee aan de gang, en dan kom je al afpellend tot een soort van compromis. Wat je dan inderdaad voorlegt aan de wijk als draagvlak, gaan jullie hiermee akkoord, ja of nee? Daar moet je ook helder in zijn, wat je vraagstelling is.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Kleinpaste, u had een interruptie. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter, dat zou in zekere zin een herhaling zijn van dat wat de heer Schalken zei dus ik laat het even.

De voorzitter: Gaat u verder. Dank u wel, mijnheer Kleinpaste.

De heer Oostenrijk: Ja, dus wat mij betreft, wat onze fractie betreft, zijn we in zekere zin weer terug bij af. Maar wel met de insteek, eigenlijk ook zoals opgezet door werkgroep 2.0, laat zien wat fysiek gezien parkeerplaatsen gerealiseerd kunnen worden, en ga daarin de wenselijkheid na in opties van, welk scenario kan op draagvlak rekenen? En anders blijf je namelijk ontzettend rondcirkelen zonder een oplossing, en daar zijn wij vast van overtuigd. En dan gaat het over het, nog even het laatste element wat de heer Schalken aanhaalde, over het handhaven met verwijzing naar busjes. Nou, ik heb op contacten met bewoners gehoord dat dat lang niet alleen busjes zijn, en nog erger, dat

de ene bewoner handhavers belt, over het parkeergedrag van zijn buurtgenoten. Dus ook op dat punt zal in ieder geval heel duidelijk moeten gemaakt worden, ook fysiek. En wat dat betreft is dat voorstelletje voor Balsa was wel aardig met een fotootje, maak het fysiek onmogelijk om te parkeren door bijvoorbeeld door middel van een klein hekje of zoiets, duidelijk moet zijn waar de auto wel en niet gestald kan worden.

De voorzitter: Helder. Dat was uw betoog, mijnheer Oostenrijk?

De heer Oostenrijk: Ja, laten we het hier maar even bij laten.

De voorzitter: Want dan ga ik verder met de heer Kuhlmann van de VVD. Dat was uw laatste woorden toch, mijnheer Oostenrijk?

De heer Oostenrijk: Ja.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Kuhlmann van de VVD, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. De Dordtse VVD wil al jarenlang dat er een oplossing komt voor het parkeerprobleem in Oudelandshoek. Het heeft onze aandacht, we hebben er ook een motie over ingediend die gelukkig is aangenomen, en het is daarom goed dat we er vanavond over spreken. Uit het onafhankelijk onderzoek blijkt duidelijk dat er tekort is aan parkeerplaatsen. In de avonden is in deze woonwijk een bezetting van meer dan 100 procent van die parkeerparkeerplaats. Dat betekent dat behalve op de officiële parkeerplekken, er ook noodgedwongen wordt geparkeerd op allerlei plekken waar je eigenlijk niet mag staan. Nu wordt die situatie door de meeste parkeerwachters gedoogd, omdat bewoners in Oudelandshoek weinig keus hebben. Maar het zorgt tegelijkertijd voor rechtsonzekerheid als jij toevallig de bewoner bent die wel op de bon wordt geslingerd. De echte oplossing is wat ons betreft uitbreiding van het aantal parkeerplaatsen, bijvoorbeeld door legalisatie van plekjes waar nu toch al wordt geparkeerd. Het principe om bewoners het voortouw te laten nemen in die zoektocht, naar een oplossing voor het parkeerprobleem, steunen we als Dordtse VVD. Alleen in het specifieke geval van Iroko, is de uitkomst in eerste instantie, en de inspreker die noemde het al, dat de meerderheid van de oorspronkelijke bewonerswerkgroep 1.0 vooral parkeerplaatsen wilde laten verwijderen. Laat ik vooropstellen dat, ik denk dat alle leden in deze oorspronkelijke bewonerswerkgroep stuk voor stuk met de beste bedoelingen in hun vrije tijd aan de slag zijn gegaan in die werkgroep. Toch roept de uitkomst een aantal vragen op. Was die bewonerswerkgroep 1.0 wel representatief samengesteld? Is het proces wel voldoende gericht geweest op het vinden van een oplossing van het parkeerprobleem? Of, en de heer Alsemgeest die hintte daar al een beetje op, is het te ver opgeknipt en is er per afzonderlijke parkeerplaats gevraagd of niemand bezwaar heeft? Want als dat de vraag is, of als het alleen maar gaat over een extra openbare parkeerplek, bijvoorbeeld direct bij jouw keukenraam, is het niet gek als mensen terughoudend reageren. Dat ligt natuurlijk anders wanneer het niet alleen gaat om een plekje waardoor je eigen uitzicht verandert, maar onderdeel is van een plan met veel meer extra parkeerplekken waardoor er serieuze stap wordt gezet tegen de parkeerdruk in de wijk. En dat is juist wat ons aanspreekt in het plan van die nieuwe bewonerswerkgroep 2.0. In hun plan worden in totaal vijftien plekken toegevoegd, juist in het gebied van Iroko waar nu de minste parkeerplekken zijn per adres. Dus exact dat

gebied, dat stukje van Iroko, waar de nood het hoogst is. Dan blijft natuurlijk de vraag over, is deze werkgroep, die uiteindelijk bestaat uit twee mensen, wel representatief voor de mening van de meerderheid van de bewoners in dat specifieke gebied? Wat ons betreft is de beslissende stem uiteindelijk aan alle bewoners van dat specifieke gebied in Iroko. Laten we dit plan via een enquête voorleggen. Is een meerderheid van de adressen uit dat specifieke gebied, die reageren voor, dan wordt het uitgevoerd. En dan nog over die bedrijfsbussen. Dat is een heel goed punt wat de heer Breidel heeft gemaakt. Mijn fractiegenoot Marc Merx en ik, wij zijn ook in gesprek gegaan met de heer Breidel. We zijn met hem de wijk doorgegaan, dat past ook. We hebben daar eerder in de raad ook aandacht voor gevraagd voor dit punt. En het is zaak om mensen een alternatief te bieden. De lastigheid is dat je nu, als je nu zegt van, ja je mag daar niet staan, dan is de vraag, waar moet je wel naartoe? Dus dat willen we de wethouder oproepen, om ...

De voorzitter: Mijnheer Kuhlmann?

De heer Kuhlmann: Laten we zeggen, in het ... Ja?

De voorzitter: U krijgt een interruptie van mijnheer Kleinpaste.

De heer Kuhlmann: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wou de heer Kuhlmann toch even vragen, of hij niet van mening is dat de weging van het algemeen belang zeg maar uiteindelijk gewoon een politieke verantwoordelijkheid is? Dus waarom zou je nu een meerderheid van de vijf nog een keer dit voorstel voorleggen in plaats van dat je gewoon nu zegt als politiek, alles afwegende, we hebben heel veel gehoord, hakken wij gewoon, omdat het onze verantwoordelijkheid is, de knoop door.

De voorzitter: Mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Wij denken dat het heel belangrijk is om bewoners, wanneer dat kan, het oordeel te laten geven. We denken dat het ook heel goed kan, dat doen we ook op andere onderdelen. Bijvoorbeeld waar het gaat om het invoeren van betaald parkeren, om de meerderheid van de mensen die reageren, doorslag te laten geven. En waarom dat dat anders is dan het proces zoals dat nu gelopen is? Nu is het zowel voor die werkgroep 1.0 als de werkgroep 2.0, dat zijn gewoon een aantal bewoners die daar de tijd voor hebben genomen om daarvoor te gaan zitten. En het eigenlijk gaat het natuurlijk om van, ja, wat wil de meerderheid van de adressen? Dat lijkt me een hele goede manier om daarnaar te kijken, een hele eerlijke manier ook om ernaar te kijken.

De voorzitter: Mijnheer Kuhlmann, u krijgt nog een interruptie van de heer Struijk. Mijnheer Struijk, gaat uw gang.

De heer Struijk: Ja, ik heb korte vraag aan de heer Kuhlmann. Hij had het over die bestelwagens en hij noemde ze heel correct, bedrijfsauto's. Is de heer Kuhlmann van mening dat de overheid altijd moet zorgen voor een oplossing, waar je die overigens

steeds groter wordende bedrijfsauto's moet parkeren? Je zou ook de insteek kunnen maken, een bedrijfsauto die hoort bij het bedrijf geparkeerd. Daar ga jij met je personenwagen of met je fiets of met het OV, dat laatste is nog beter, heen, en je stapt in de bedrijfsauto. Want dit probleem gaat alleen maar groeien. Het aantal neemt toe, de grootte neemt toe, je ziet het in alle wijken. En er zijn regels in de APV, en die worden dus massaal overstreden van, ja, die auto's zijn te groot, en er zijn er te veel. Is het onze taak? Dat is mijn vraag aan mijnheer Kuhlmann.

De voorzitter: Uw vraag is helder.

De heer Kuhlmann: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Nou, ik heb wel enige sympathie voor de gedachtegang van de heer Struijk, maar dan vind ik het belangrijk om het even toch te benadrukken dat er in die groep bedrijfsauto's verschillende categorieën zijn. We hebben de Eneco's, grote bedrijven, Stedin, waarbij het inderdaad heel logisch is om te zeggen van, goed, het bedrijf heeft een verantwoordelijkheid en waarom moet de gemeente dat oplossen? Aan de andere kant zijn er in onze gemeente, en ook in Oudelandshoek en overigens ook in andere wijken, gelukkig ook heel wat mensen die als zzp'er aan de slag gaan. Kleine ondernemers die niet beschikken over een eigen bedrijfspand of een groot parkeerterrein of wat dan ook. En ik vind het niet gek dat we die werkende Dordtenaren, stadsgenoten, dat we daar toch nog even meedenken. En dat we daar niets als gemeente onze handen van af trekken en tegen die mensen zeggen van, je mag hier niet staan en zoek het verder zelf maar uit. En als u het goed vindt, voorzitter, dan ga ik even verder met mijn, zodat ik kan afronden op dit punt. Wij willen de, doen de oproep aan de wethouder, wethouder Van der Linden, om laten we zeggen in de komende zes maanden eens te gaan kijken, in gesprek met partijen daar in de omgeving van Oudelandshoek, of er niet de mogelijkheid is om iets van een parkeergelegenheid te creëren, speciaal voor bedrijfsauto's. Zodat we inderdaad in deze woonwijk waar de parkeerdruk heel hoog is, meer dan 100 procent, op dit punt ook wat kunnen doen. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kuhlmann. Nou, we hebben nu drie fracties aan het woord gehad, heel veel interrupties. Ik wil echt de commissie even aankijken, als u het woord nog wil voeren, het even aan te geven in de chat. Probeert u niet in herhaling te vallen, alstublieft. Doe het graag kort. En daarna zou ik dan het woord willen geven aan wethouder Van der Linden. Ik ga heel even kijken in de chat wie als eerste het woord heeft gevraagd. De heer Van der Meer was als eerste en die wil even kort nog iets toelichten denk ik. Gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb in essentie twee vragen, aan de wethouder maar daarmee ook aan de andere partijen in deze raad. Het beeld wat ik krijg is dus dat verschillende bewoners verschillende oorzaken en verschillende oplossingen voor de parkeerproblematiek zien, en de gemeente wil met betrokken burgers tot oplossingen komen. Zoals anderen gezegd hebben, is mijn eerste vraag dan, welke rol heeft de wethouder hierin gespeeld en wil die hier in de toekomst gaan spelen, om een duidelijker regie te hebben en te zorgen dat het proces tot een goede uitkomst kan

leiden? Tweede vraag is of de gemeente niet ook zelf met mogelijke inhoudelijke ideeën en oplossingsrichtingen zou moeten komen, waarin met verschillende belangen, en ook met de langere termijn rekening wordt gehouden? Groen en rust in de wijk draagt in het algemeen meer bij aan een leefbaarheid dan ruimtebeslag door geparkeerde auto's. In de toekomst zal vermindering van het autobezit onvermijdelijk zijn. Beide dingen zouden er bijvoorbeeld voor kunnen pleiten om veel meer aan de rand van woonwijken naar parkeergelegenheden te zoeken. Dat mensen dan een paar 100 meter moeten lopen, is in veel gevallen voor de gezondheid en de leefbaarheid ook prima. Die vraag wilde ik ook graag aan de wethouder voorleggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Meer. We gaan geen ruzie maken in de chat wie als eerste het woord krijgt. Ik geef iedereen het woord. En ik ga nu even kijken, dat was volgens mij de heer Portier. Mijnheer Portier, gaat uw gang.

De heer Portier: Ja, voorzitter, even heel kort om de positie van mijn fractie te onderstrepen. Ik kan grotendeels aansluiten bij de woorden van de heer Oostenrijk. Ik vind ook een nieuwe uitvraging van bewoners echt zinloos. En ik denk dat als we in de toekomst weer zo'n proces hebben, dat er een veel duidelijkere sturing moet komen vanuit de gemeente. Dat de wethouder zelf er ook had bovenop moeten zitten, en niet aan de ambtenaren over moet laten om te kijken of dit goed gaat. En ik denk dat het allerbelangrijkste is dat je eerst inderdaad met elkaar een doelstelling afsprekt. Nou, de doelstelling volgens mij was om de parkeerdrukken te verlichten, dus je moet dan niet ingaan of verdergaan met oplossingen die daar in ieder geval niet aan voldoen. Dank u wel.

De voorzitter: Kijk, dat is kort en krachtig. Dan ga ik het woord geven aan mijnheer Jansen, gaat uw gang.

De heer Jansen: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik hoor meerdere mensen, hoorde ik in hun woordvoering toch wel erkennen dat er hier echt wel iets fout gegaan is. Dus antwoord op de eerste politieke vraag, dat het proces niet goed gelopen is, nou, daar zijn de meeste van ons het kennelijk toch wel redelijk over eens. Alleen vervolgens hoor ik iedereen, met VVD voorop, roepen, dat moeten we in de toekomst beter doen. Ja, leuk, dat lijkt me logisch, maar hoe helpt dat deze bewoners die vanavond de moeite namen om in te spreken? Die hebben er helemaal niets aan, dat we het in andere delen van de wijk beter doen. Die willen dat het in hun deel van de wijk opgelost wordt. En ik zou van de wethouder graag willen horen hoe die ...

De voorzitter: Mijnheer Jansen, ik zie even in de chat, want dat gaat nu allemaal heel even allemaal door elkaar heen, en dat duizelt mij even nu voor de ogen. Ik zie dat de heer Schalken, die had nog een interruptie volgens mij op de heer Portier. Klopt dat, mijnheer Schalken?

De heer Schalken: Ja, dat klopt. En eigenlijk kan ik die nu ook wel richting mijnheer Jansen van de PvdA aangegeven. Want wat ons betreft is het zeker niet nu pech voor de mensen die hierin met de pilot hebben meegedaan, waarbij nu uiteindelijk maar vijf parkeerplekken zijn gerealiseerd. En daarom willen wij juist zo graag dat er geleerd wordt uit dit proces, om het te voorkomen dat het fout gaat in de volgende deelgebieden waar het gebeurt. Maar vinden wij ook dat zeker nog een keer teruggegaan moet worden

naar de eerste wijk waar nu uiteindelijk maar vijf parkeerplekken worden gerealiseerd. Want je kunt het niet maken dat zij dan daarom maar de pech hebben omdat zij als eerste een pilot hebben gelopen om het op deze manier te doen met het realiseren van parkeerplekken.

De heer Jansen: Maar ik hoorde u ...

De voorzitter: Gaat u nog even, heel even mijnheer Jansen, ik wil ook de mensen die thuis zitten in de chat toch even gewoon even te wachten totdat iedereen het woord heeft gehad. Want als iedereen in de chat op elkaar gaat reageren, dan kan ik het niet meer bijhouden. Ik geef nu even het woord aan mijnheer Jansen, gaat uw gang.

De heer Jansen: Ja. Toch hoor ik de heer Schalken in het begin van zijn woordvoering, voorstellen om achteraan nog eens terug te komen, als de hele wijk gedaan is, nog eens terug te komen bij deze mensen en het dan pas weer op te pikken. Daarmee schuift u het in feite door naar een volgend college. Dat ...

De heer Schalken: Nee.

De heer Jansen: Mag, dat kan een keus zijn. Maar weet u dan ook zo eerlijk dat u tegen deze mensen zegt, mensen, we schuiven het even door naar het volgende college want wij gaan dit niet meer oplossen.

De heer Schalken: Nou, voorzitter, als ik daarop ...

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Schalken: Mag reageren?

De voorzitter: Ja hoor.

De heer Schalken: Ik wil zeker niet iets doorschuiven naar een volgend college, want ik ga ervan uit dat het proces in de nu volgende deelgebieden van een wijk er veel sneller kan zijn. En juist ook om te voorkomen dat de mensen die nu de pilot hebben gelopen, dat die uiteindelijk maar genoeg moeten nemen met vijf parkeerplekken, vinden wij het van belang dat we nog naar deze mensen teruggaan met een zo'n geolied proces, dat zij niet meer last hebben van het feit, nou ja, met de kinderziektes omdat alles nog niet helemaal optimaal verloopt. Maar dat gaan we zeker niet op de lange baan schuiven wat ons betreft, absoluut niet.

De voorzitter: Helder. Ik heb ook nog een interruptie van de heer Kuhlmann. Mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang. En mijnheer Oostenrijk, ik heb u ook gezien dus ik kom zo bij u terug. Mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wilde aan mijnheer Jansen vragen van de PvdA, hoe hij aankijkt tegenover het voorstel wat we vanuit de Dordtse VVD doen, namelijk om het plan dat er nu ligt van de bewonerswerkgroep 2.0, waarin er vijftien extra plekken komen, om dat, voor dat specifieke stukje Iroko waar het om gaat, aan die bewonersadressen voor te leggen, want dan kunnen we er heel snel mee aan de slag

gaan. Ik hoor hem vragen van, nou, hoe kunnen we nu wat gaan doen voor deze bewoners? Ik hoop dat die zegt, ja, klinkt goed, daar ben ik het mee eens.

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Jansen.

De heer Jansen: Nou, wat mij betreft zouden we een voorstel daartoe van het college op zijn merites beoordelen. Dus dat is ... Maar ik zie nog geen voorstel liggen. Ja, kom ...

De heer Kuhlmann: Nee, maar ik doe het ...

De heer Jansen: Ik zou zeggen ...

De heer Kuhlmann: Voorstel nu. Ik zeg het. Kom, laten we het op die manier doen en als u steun geeft, dan is het alvast, ja goed, PvdA is natuurlijk niet de grootste in de raad, maar dan zijn er alvast weer twee zetels bij waarmee we druk kunnen zetten op de zaak.

De heer Jansen: Smeert u het er nog maar even in, mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Nee, maar goed, help mij even. Help even om dit voor elkaar te krijgen, voor de bewoners.

De heer Jansen: Ik heb ...

De heer Kuhlmann: Vindt u het ook een goed idee?

De heer Jansen: Ik heb de oplossing niet voorhanden, maar er moet een ... Ik zou een oplossing zo direct zeker kunnen, al zou er, als daar een meerderheid voor te vinden is, dan kunnen we dat zeker proberen.

De heer Kuhlmann: Goed, bedankt.

De voorzitter: Nou, kijk eens aan, mijnheer Kuhlmann. U heeft de Partij van de Arbeid op uw hand. Ik kijk nog heel eventjes ...

De heer Jansen: Ja, ik was nog ... Ik was nog niet helemaal ... O, dat ...

De voorzitter: Nee, nee, nee, ik ga u ook niet afronden. Mijnheer Oostenrijk, kan u het nog heel even ophouden totdat de heer Jansen klaar is met zijn betoog?

De heer Oostenrijk: Ja hoor.

De heer Jansen: Het zijn nog maar twee, het zijn eigenlijk nog maar twee zinnen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Jansen: En het is één zinnetje wat in een andere vorm vanavond nog een keer terug gaat komen, dus onthoudt u hem. De vraag die hier wat ons betreft voorligt is, willen wij een gemeente zijn die niet terug durft te komen op gemaakte fouten en die gemaakte fouten niet durft te herstellen? Daarmee wou ik afsluiten.

De voorzitter: Dat was het einde van uw betoog. Dank u wel, mijnheer ...

De heer Jansen: Ja, ik vond het een mooi einde.

De voorzitter: Jazeker.

De heer Jansen: Dank u.

De voorzitter: Ik durf u niet tegen te spreken als voorzitter. Dan geef ik nu heel even het woord aan mijnheer Oostenrijk want die had volgens mij nog een interruptie op de heer Van der Meer, klopt dat?

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, dat klopt helemaal. Het is heel duidelijk, GroenLinks, die zegt met zoveel woorden, vergeet die parkeerplaatsen, je zou bijna zeggen vrij vertaald, hef er nog maar een aantal op want dan krijgen we meer groen. Dat is naar onze mening een miskennen van de situatie daar. En ook het verhaal van, verschuif ze naar de randen. Nou, de randen zijn ook groen. Dus ook dan kom je tegen hetzelfde probleem aan met uiteindelijk de conclusie, die ik vertaal vanuit GroenLinks, vergeet het maar dat er parkeerplaatsen komen. Nog even een opmerking over ...

De voorzitter: Nee, nee, nee. Nee, nee, nee, u zou een ... U had een interruptie en een vraag.

De heer Oostenrijk: Ja, dan kom ik er straks nog op ...

De voorzitter: Dus nog even ...

De heer Oostenrijk: Dan kom ik straks nog terug ...

De voorzitter: Nee, niet straks, nee want ik ga u echt een beetje kort houden. En ik doe echt een beroep op u allemaal, we hebben nog een hele lange agenda en laten we alsjeblieft niet in herhalingen gaan vallen. Ik geef nog even het woord aan de heer Van der Meer, en dan ga ik even kijken welke fracties er nog een woordvoering willen doen. Mijnheer Van der Meer, heel kort, alstublieft.

De heer Van der Meer: Ja, ik vind dat de heer Oostenrijk een beetje een karikatuur maakt. Ik heb al één, ervoor gepleit om meerdere belangen in de afweging te betrekken. En inderdaad ga ik ervan uit dat op termijn het autobezit zal verminderen. Dat betekent niet dat we op korte termijn geen oplossing voor het parkeerprobleem moeten zorgen, maar dat we wel bij de oplossing die we kiezen met de lange termijn rekening moeten houden. En het gaat mij niet om de details maar om het proces want daar zouden we het vanavond over hebben.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Ik ga nu echt door en ik doe echt een beroep op deze commissie. Want er zijn nog een aantal fracties die hun standpunt ook nog even kenbaar willen maken. En volgens mij was dat als eerste, de heer Kleinpaste. Mijnheer Kleinpaste, gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik moet zeggen, ik vind het heel lastig de vergadering te volgen omdat die chat gewoon helemaal niet werkt. Maar als mensen op elkaar reageren in de chat, is dat in ieder geval iets wat we afgesproken hebben om niet te doen. De chat is er voor de voorzitter vooral. Dus laat ik dat dan nog maar even huishoudelijk opmerken.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik was wat verbaasd bij de heer Jansen, dat die echt per se een voorstel van het college verwacht. Je kunt als raad gewoon ook voorstellen doen. Ik ben blij met de suggestie die de heer Kuhlmann wat dat betreft doet. En mijn voorstel zou zijn van, laten we dat nou met elkaar in ieder geval vast in werk stellen, dat kan vlot geregeld worden. En laten we daarna dan met die buurt nog eens door communiceren wat er nog extra nodig is, en daar ordentelijk en heel goed die bewonersparticipatie vorm in geven. Mijn vraag aan de wethouder is echt oprecht van, hoe blikt u nu terug op het proces zoals het hier gelopen is, wat leert u daaruit, hoe gaan we dat vanuit het college in alle participatieprocessen die ons nog te wachten staan, en die goed zijn dat ze gebeuren, hoe gaan we daaruit leren om dat veel beter te doen dan nu het geval is geweest? En laat ik daar maar bij laten.

De voorzitter: Kijk, zo ken ik de heer Kleinpaste, kort en bondig. Dan zie ik ook nog een woordvoering voor D66, mijnheer Loekemeijer. Gaat uw gang.

De heer Loekemeijer: Ja, ik wilde graag nog twee korte vraagjes stellen. Ik denk dat over het proces inmiddels wel genoeg gezegd is. Nee, ik wilde de vraag stellen, want dat is me nog steeds niet helemaal duidelijk, is er nu in de buurt een absolute meerderheid, dus een democratie meerderheid die zegt, wij vinden meer parkeerplaatsen de oplossing voor het parkeerprobleem? Dat er een parkeerprobleem is, dat is dan inderdaad vastgesteld door een afhankelijk bedrijf begrijp ik, of onafhankelijke bedrijf. Maar is daar nou inderdaad een consensus in de buurt dat meer parkeerplaatsen de oplossing is? Dat is mij nog niet helemaal duidelijk. Dus ik weet niet wie er antwoord op kan geven, maar hopelijk kan iemand er antwoord op geven. En een andere vraag, het is natuurlijk veel ... Die wat ... Het is veel gegaan over klimaatadaptatie in buurten, en dat we de wijken klimaatadaptiever moeten maken. En vooral als het gaat om waterafvoer en dergelijke. Dus om op mijnheer Kuhlmann te reageren, zomaar vijftien parkeerplekken realiseren, daar zijn wij niet voor, als daar niet op die manier over nagedacht wordt. Als er dan parkeerplaatsen moeten komen, dat daar dan over nagedacht is, hoe kunnen we dat klimaatadaptief doen? Is dat bijvoorbeeld een parkeerplaats met een open structuur? Nou ja ...

De voorzitter: Mijnheer Loekemeijer?

De heer Loekemeijer: Ik ben ...

De voorzitter: U krijgt een ... U krijgt een interruptie van de heer Schalken. Mijnheer Schalken, gaat uw gang.

De heer Schalken: Ja, voorzitter, dank u wel. Eigenlijk reageer ik op wat de heer Loekemeijer aangeeft van, zijn hier, is hier wel echt een parkeerprobleem? Nou, volgens mij is ...

De heer Loekemeijer: Nee, dat ...

De heer Schalken: En dat werd ook al door anderen genoemd.

De heer Loekemeijer: Daar wil ik even, dat zeg ik niet, maar dat het, ik zeg, dat zei ik ook van, nou, dat is aangetoond, er is een parkeerprobleem. Maar is er nu een consensus in de buurt dat het realiseren van meer parkeerplekken de oplossing is? Of is dat ...

De heer Schalken: Ja, als er een parkeerprobleem is, dan kun je dat alleen maar oplossen met het aanleggen van meer parkeerplekken.

De heer Loekemeijer: Ja, maar is er nu niet, of komt er straks nu niet een stille meerderheid die die parkeerplaatsen voor hun deur gerealiseerd krijgen, maar die daar eigenlijk helemaal niet op zitten te wachten? Dat is eigenlijk een beetje mijn vraag.

De heer Schalken: Nou ja, volgens mij ...

De voorzitter: Ja, uw vraag is helder volgens mij. En ik denk ook dat we dalk even naar de wethouder moeten gaan want die kan ook wel misschien wat antwoorden geven. Want ik krijg interruptie na interruptie op dit moment. Ik krijg nu een interruptie van de heer Kuhlmann, ook op de heer Loekemeijer. Gaat uw gang, mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer Loekemeijer van D66 die stelde de vraag van, ja, hoe zit dat met dat draagvlak voor meer parkeerplekken in de buurt? Ik heb het idee dat de schoen wringt op het onderdeel van dat op zichzelf daar de parkeerdruk die wordt breed ervaren. Het punt is alleen, een parkeerplek zeg maar precies voor jouw deur, voor jouw uitzicht, het stukje groen, dat liever niet maar wel in de rest van de buurt, daar zit wringt de schoen. En wat dat betreft is het denk ik goed om met een wat breder plan, zoals bijvoorbeeld door de bewonerswerkgroep 2.0, waarbij het dus niet gaat om één specifiek plekje, jij bent alleen de pineut, maar een oplossing waardoor je echt wat doet aan het parkeerprobleem. Dat is naar mijn idee het charmante van hun oplossing en voorziet denk ik ook op dat deel op de vraag die u stelde.

De heer Loekemeijer: Oké. Dank u wel.

De voorzitter: Is dat helder, mijnheer Loekemeijer? En u kan ook nog verdergaan met uw betoog, als u dat wil.

De heer Loekemeijer: Nee, ja, ik had natuurlijk alleen nog de vraag over die klimaatadaptiviteit. Omdat ik een beetje het idee heb met dit soort dingen, dat we eigenlijk een beweging de verkeerde kant op aan het maken zijn omdat we het eigenlijk steeds meer hebben over klimaatadaptiviteit en meer groen in de wijken, et cetera, et cetera, en nu eigenlijk weer een beweging maken de andere kant op in een wijk in Dordrecht. En ik was even nieuwsgierig hoe het college daar ook naar kijkt?

De voorzitter: Helder. Volgens mij heb ik dan nog één partij, en dat is de ChristenUnie/SGP, die nog niet aan het woord is geweest. Gaat uw gang, mijnheer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel, voorzitter, dat heeft u heel goed opgemerkt. Nou, de werkgroep, die heeft op zich goed werk verricht. Eén dingetje vond ik wel jammer, dat 150 meter lopen voor hen blijkbaar te ver is, ik vind dat nog zelf wel aanvaardbaar. Misschien dat een aantal van hun voorstellen gehonoreerd worden, dat zou fijn zijn, dan zijn er wat plekken bij. Ik vraag me alleen wel af of ze echt dan, het is al meer genoemd vanavond, de meerderheid vertegenwoordigen? Dus er is een parkeerprobleem, hoe groot het is, is lastig in te schatten. Ik hoor ook geluiden van mensen die zeggen, er zijn mensen met een eigen parkeerplek, die die niet gebruiken maar hem op een openbare zetten. Nou, als dat zo is, dan is het parkeerprobleem iets kleiner dan we denken. Het is heel belangrijk, vinden wij, dat het samen met de bewoners wordt opgepakt. Want dan, ja, kun je het meeste draagvlak verwachten. Ik wil nog wel even er iets aan toevoegen, het parkeerprobleem en alles wat erbij hoort, denk aan de heer Breidel met zijn brieven, die komen in vrijwel alle wijken voor en ze zijn vrijwel onoplosbaar. Sinds halverwege de jaren '60 is de bevolking met 40 procent gegroeid, het aantal auto's met 750 procent, en de auto's zijn langer en breder geworden. De heer Van der Meer die zegt, in de toekomst wordt het aantal auto's kleiner is. Ik denk het ook, maar voorlopig stijgt het jaarlijks nog met 2 procent en het aantal bestelwagens met 4 procent. Bijkomend probleem is dat de auto's ook nog groter worden. Pas een presentatie geweest van Mecanoo, daar kwam uit naar voren dat 51 procent van het ruimtebeslag van de stad wordt ingenomen voor de functie auto. Dit was best al heel veel, willen we dat nog meer gaan uitbreiden? Wij vragen ons af of dat verstandig is? We moeten ook gaan kijken denk ik naar echte oplossingen, minder auto's, deelauto's stimuleren, betere fietsroutes, beter openbaar vervoer, en dat is ook een oplossing van het parkeerprobleem. Als laatste wil ik nog een opmerking maken over, ja, dat verkeerd parkeren en gedogen, enzovoorts. Jarenlang gedogen, of je het bewust of onbewust doet, het wrekt zich altijd een keer. En inhakend nog op wat de heer Kuhlmann gezegd heeft over, ik respecteer ze ook hoor, die kleine zelfstandigen met zo'n bus, tuurlijk hebben wij ook hart voor. De andere kant is wel, als die bussen dus groter en hoger zijn dan de norm, mogen ze er gewoon domweg niet staan en dan moet je ze eigenlijk ook niet gedogen. Ja, kun je daar als gemeente altijd een oplossing voor vinden? Ik zou zeggen tegen de wethouder, doe je best maar ik denk wel dat het lastig wordt. En dat je niet altijd van de gemeente de oplossing kunt en mag verwachten. Ik dank u wel.

De voorzitter: Dan een interruptie van de heer Oostenrijk. Gaat uw gang, mijnheer Oostenrijk.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, kan de heer Struijk ons meer duidelijkheid geven wat ChristenUnie/SGP nu eigenlijk wil? Want daar is die heel vaag in, oftewel, bent u voor meer of minder parkeerplaatsen?

De voorzitter: Mijnheer Struijk, gaat uw gang.

De heer Struijk: Nou, wij vinden het in ieder geval belangrijk dat er draagvlak is bij de bewoners. Als de bewoners van het betreffende stuk, Iroko en dergelijke, vijftien parkeerplaatsen extra willen en ze zijn te realiseren, het liefst zonder dat dat groen kost,

dan zijn we daar op zich niet tegen. Alleen, wat ik graag naar voren wil brengen namens onze partij, het is een tijdelijke oplossing. Over vijf jaar zitten we hier weer want dan zijn die vijftien extra plaatsen ook vol en zijn er nog meer auto's. Dus je moet toch eventjes verder kijken dan alleen maar wat parkeerplaatsen erbij. Dat is eigenlijk wat wij willen doen. Er mogen best parkeerplaatsen bij, als dat kan, maar het is niet de oplossing. Niet de echte oplossing.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Struijk. Was dat ook het einde van uw betoog?

De heer Struijk: Jawel hoor, ik had afgesloten.

De voorzitter: Oké. Nou, dan dank u wel. Dan ga ik nu het woord geven aan wethouder Van der Linden. Wethouder Van der Linden, komt u maar binnen.

De heer Van der Linden: Ja, goedenavond. Ja, meestal, even aan de voorkant, meestal zeg ik natuurlijk dat ik het kort ga houden, dat ga ik nu niet doen. Want u heeft heel veel aangeraakt, en ik vind het ook recht aan ieders inbreng, om dat stapsgewijs even door te nemen. Dat doet recht aan het gevoerde gesprek en dat kost even tijd. En dan begin ik even bij de vraag die een aantal mensen oproepen, ja, is er nou wel een parkeerprobleem en zo? Ja, er is een parkeerprobleem in Oudelandshoek. Dat is niet zo gek, de wijk is opgezet als een autoluwe wijk. En, nou, in de jaren '90 hadden we allemaal minder auto's. De parkeernorm was ook anders. De wijk is ook wat, nou, de mensen die er wonen zijn soms heel lang hier blijven wonen, hebben soms kinderen die ook auto's hebben. Inmiddels werkt bijna iedereen, dus er zijn ook aan de Iroko, huizen waar drie of vier auto's in gebruik zijn, dat levert gewoon heel veel druk op. Ik woon daar niet, ik kom daar heel vaak even met de fiets doorheen. En ik zou ook zeggen van buiten, hier moeten gewoon meer parkeerplekken komen. Simpel zat, punt. Heel makkelijk. Hoe ga je dat dan doen? Dat is niet moeilijk. Je pakt de wijktekening, doet een ontwerp, en je kunt echt wel een voorstel doen voor tien of twintig plekken. Nou, dat hebben we ook een paar keer gedaan. Dat weet u misschien nog, een jaar of drie geleden, we hebben twee keer een voorstel gedaan van, jongens, de parkeerdruk is hier heel groot, zullen we het zo oplossen? Ik had gedacht dat de reactie zou zijn, nou, dit zijn er te weinig, we willen er meer. De reactie was, nee, dit kan niet, dit zijn er of te veel of ze liggen op de verkeerde plek. Twee keer geweest. Nou, dan heb je iets geleerd. Dan weet je, wacht even, het is verstandig om het niet door de wethouder of door de gemeenteraad of door de ambtenaren alleen te laten doen, maar laten we dan aan de wijk vragen. En dat is de basis geweest voor dat onderzoek, waar een paar van u naar hebben gerefereerd. Er is echt een feitelijk probleem met de parkeerdruk, een feitelijk probleem. En ook voor de aanpak om in vijf wijkjes, vijf buurten van deze wijk, te kijken, oké jongens, er is echt een feitelijk parkeervraagstuk, hoe willen jullie dit nou oplossen? Jullie wonen hier, en we weten allemaal hoe de wijk in elkaar zit. We gaan geen huizen weghalen, we gaan ook het bestemmingsplan niet zomaar wijzigen. Groen is belangrijk, speelplekken zijn belangrijk, enzovoorts, en de leefbaarheid moet er ook van overeind blijven. En we willen het doen met draagvlak. Want natuurlijk, het is niet moeilijk, echt niet moeilijk om een plaatsje te tekenen bij jou om de hoek, zodat jij er geen last van hebt. Dat is niet moeilijk. En het kan andersom ook gelden. Het moeilijke is, hoe kom je samen tot een gedragen voorstel? Nou, die eerste werkgroep, die heeft daar met een man of vijftien heel serieus werk van gemaakt. En daar is ook goede begeleiding op gezet van een verkeerskundige, en iemand die in de processen zit zeg maar. Er zijn

een aantal sessies geweest, acht vergaderingen door die werkgroep. Er is ook, ik meen twee of drie keer met de wijk overlegd over, nou, dit zijn opties die er zijn, wat vinden we ervan? Nou, sommigen bleven overeind, anderen werden gewijzigd, en weer andere vielen af. Uiteindelijk heeft die werkgroep een heel gebalanceerd verhaal opgeleverd. In oktober heb ik u een memo doen toekomen op uw verzoek, waarin iets uitgelijnd is over dat proces. Dus ben ik tevreden over dat proces? Ik ben heel tevreden over het proces als je kijkt naar de manier waarop het is aangepakt. Ben je tevreden over het proces als je ziet wat het heeft opgeleverd? Dat is een hele goede vraag en het antwoord daarop hangt natuurlijk een beetje af, wat is het exacte doel? Als je binnen deze beperkte omvang van de wijk twintig plekken had willen realiseren, dan ben ik er niet tevreden over, want er zijn minder plekken te realiseren. Als je kijkt naar het voorstel en naar wat de werkgroep heeft opgeleverd en wat ook is uitgevoerd, dan levert dat een beperkt aantal plekken op, waardoor de opdracht voor de rest van de buurt, van de wijk Oudelandshoek, nog wat groter is. Maar ze hebben ook gezegd, let op handhaving en let ook op, probeer te organiseren dat de grote busjes de wijk uit kunnen. En geef aandacht aan gedrag. Dat laatste is wel een speciaal aandachtspunt, enkelen van u refereerden daar al aan. Het is een hele fijne buurt, merk ik, maar er zit wel over en weer hier en daar wat onvrede van mensen die zeggen, nou, hij parkeert altijd scheef, of, ja maar daar gaat het altijd mis. Dat is natuurlijk nooit fijn, voor een buurt. In de werkgroep zijn ook twee mensen geweest, die hebben gezegd, wij stappen eruit, uiteindelijk, want wij zijn niet akkoord met een deel van het proces en ook niet met de voorstellen. Dat kan. Ik heb met werkgroep 1 gesproken aan het eind van hun proces en geconstateerd dat het proces goed doorlopen is, dat iedereen tevreden was over de manier waarop het is gegaan. Dat ze ook constateerden dat een deel van het thema is echt eigenlijk binnen de marges die je in zo'n, op zo'n plek hebt, niet heel makkelijk op te lossen is. En ik heb de complimenten gegeven voor de procesvoering. Ik heb wel gezegd, ik ga ook nog met de andere mensen praten want het is niet voor niks dat mensen eruit stappen. Ik ben ook bij een van deze mensen thuis geweest, en ik snap de onvrede over een aantal zaken. Ik heb ook, wat later werkgroep 2.0 is gaan heten, gesproken daarna nog bij een stadskantoor. En ook aangehoord dat ze niet helemaal tevreden waren over het resultaat. Zeker niet gezien de oorspronkelijke vraagstelling, realiseer een aantal plekken. En ik heb hen aanbevolen van, nou, als je er echt niet tevreden over bent, kom dan met andere voorstellen. Maar één ding is wel belangrijk, natuurlijk moet elk voorstel wel draagvlak hebben. Want dat hebben wij geleerd, dat hebben we allemaal geleerd, draagvlak is echt belangrijk. Prima. Dat het een proces is wat op zich goed kan lopen zien we nu in de tweede aanpak. Daar heeft u de brief over gehad die onlangs is verstuurd rond de Azobé, waar een aantal plekken is aangewezen waar zeker, nou, ik meen vijf plekken extra kunnen worden aangelegd. Ook dat is niet een heel hoog aantal, de parkeerdruk is daar wel iets anders. Ik maak even deze zin af, is dat goed, voorzitter? En dat proces is wat sneller verlopen. Dat vind ik ook wel fijn want ik vond dat eerste wel heel veel tijd nemen. Ze hebben het zorgvuldig gedaan maar het kostte heel veel tijd, de tweede ging wat sneller. Ik ga even ademen, en ik denk dat er een interventie komt of niet?

De voorzitter: Ja, er komt geen interventie maar een interruptie.

De heer Van der Linden: Een interruptie, kijk.

De voorzitter: Dat is een interruptie van de heer Oostenrijk. Mijnheer Oostenrijk, gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Ja, voorzitter, dat gaat over hetgeen wat de heer Van der Linden net zei van, dat voorstel, en dat ging over voorstel 2.0, dat moet draagvlak hebben. Nou, daar zit natuurlijk nu net het probleem, omdat natuurlijk zo'n wijkbewoner, die zou dan als het ware het hele enquêteringsproces moeten opzetten. Want dat is de enige manier om feitelijk te constateren of je minimaal 50 procent, of welk getal dan ook, je eraan moet hechten voor draagvlak. En de situatie nu heeft ons geleerd dat dat onmogelijk is om dat als werkgroep te gaan realiseren. Dus we hadden het straks over regie. Ik denk in dit geval, als blijkt dat zo'n werkgroep een reëel voorstel heeft waar je over kunt discussiëren, maar als dat reëel genoeg is om dat te gaan enquêteren, dan vind ik dat je dat niet aan enkele bewoners kunt overlaten, want dan krijg je ruzie. Nee, laat dan de gemeente dat hele enquêteringsproces doen, net zo goed als dat dan, laten we zeggen, ze de regie voert over bij betaald parkeren. Maar in ieder geval dat op die manier duidelijk is of een voorstel vanuit bewoners op draagvlak kan rekenen.

De voorzitter: Mijnheer Oostenrijk, komt u tot uw punt, of ...?

De heer Van der Linden: De vraag is helder.

De heer Oostenrijk: Ik was uitgesproken.

De voorzitter: Ja? Oké, goed zo.

De heer Van der Linden: Ik, daar kom ik zo op terug, want dat zit in de tweede lijn van mijn, of in het volgend stukje van mijn blokjes. Daar kom ik zo op terug.

De voorzitter: Oké, oké. Dan heb ik ... Dan geef ik het woord toch nog eventjes aan de heer Schalken want die had ook nog een interruptie.

De heer Schalken: Ja, correct.

De voorzitter: En misschien sluit dat hier wel een beetje op aan. Mijnheer Schalken.

De heer Schalken: Ja, kort op het punt wat de heer Van der Linden net noemde. Hij gaf aan dat nu in het tweede wijkje, het proces al een stuk sneller loopt. Kunt u dat ... Kunt u ... Is voor u duidelijk waardoor dat komt? Is het meer het gedeelde belang voor de oplossing van het parkeerprobleem, is er daar minder discussie in de wijk over de noodzaak? Of ligt er iets anders aan ten grondslag? Daar heeft u zoveel geleerd uit het eerste proces dat nu daarom beter gaat in het tweede proces? Ook een beetje op naar mijn vraag te komen van, goh, ga nu duidelijke uitvraag doen aan de mensen van het eerste proces zodat je diezelfde, nou ja, de leerpunten kunt meenemen in de verdere uitrol?

De heer Van der Linden: Ja, goeie.

De voorzitter: Gaat u verder, mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Dit proces hebben we natuurlijk vrij zorgvuldig ontworpen omdat we hadden geleerd van onze twee voorstellen oorspronkelijk van, hé, dit is toch een goed idee, tien plekken erbij, hé, dit is nog goed idee, acht plekken erbij. Allebei de keren nee, geen goed idee. Nou, dan ga je naar de buurt, dat is natuurlijk niet helemaal nieuw want we doen het al lang. Maar op deze manier was het wel een beetje nieuw, dat we de regie van het proces goed begeleiden, maar de inhoud van het proces en hoe de werkgroep dat wilde vormgeven, daar hebben we goed in meegekeken, dat hebben we ze wel zelf laten doen. En de behoefte van de werkgroep was ook, samen met, dat is ook gecommuniceerd in de buurt, om heel zorgvuldig een aantal stappen te maken. En ook te kijken, is hier nou echt puur een probleem van, er moet meer blik op straat, of kunnen we ook nog andere dingen verzinnen? Nou, en in die groepsdynamiek, dat constateer ik, en daar ga ik verder niks vervelends over zeggen, dat is gewoon wat er kan gebeuren, hebben twee mensen dus gezegd uiteindelijk, nou, wij stappen eruit. En ik heb respect voor allebei de groepen, maar dat is gewoon wel gebeurd. En dat is een minderheid van die werkgroep, maar dat is gebeurd. In werkgroep 2 is dat niet gebeurd. Kennelijk, ik denk dat de, ik heb dat cijfer niet helemaal in mijn hoofd van het onderzoek, dat de parkeerdruk er ietsje anders beleefd wordt en ook iets anders in elkaar zit. Omdat er veel auto's toch al op hun eigen terrein staan of dat er iets minder druk is, dat kan hebben geholpen. Maar dat kunnen we wel eens naast elkaar leggen. Ik wil dus ook, want ik merkte soms wel wat cynisme over het proces. Ik hecht er wel aan om de waardering uit te spreken voor de mensen die in de werkgroep hebben gezeten, maar ook voor de ambtelijke begeleiding, want dat is echt zorgvuldig gebeurd. Zorgvuldig wil niet altijd zeggen dat je op snelheid zit, en dat vind ik wel belangrijk. Ik heb ook in de memo van oktober aangegeven dat 2 nu draait, en dat 3 en 4 dit jaar gaan draaien. En begint '22 zou dan, want we moeten uiteindelijk vijf blokjes pakken, zou dan de laatste werkgroep draaien. Dat even over het proces zoals het nu gelopen is. Dus ik ben blij met het proces, de uitkomst vind ik enigszins verrassend, maar is wel gedragen door een fors deel van de wijk, want dat is goed getoetst. Hoe ga je dan om met een rapport wat nu voorligt? Want daar staan keurige maatregelen in. De maatregelen die erin staan zijn wel eerder tijdens het proces wat met de wijk is doorlopen, ik heb ze niet allemaal opgeteld, maar een aantal daarvan is wel besproken en is afgewezen door de wijk. Nou, dan kunnen we nogmaals doen wat we in, ik meen 2018 hebben gedaan en gezegd, jongens, dit is de oplossing. Dan weten we, daar komt heel veel weerstand op. Dat weten we. Dat is geen verrassing, er komt veel weerstand op. Dus dat zou niet mijn suggestie zijn aan u. Wat wel mijn suggestie zou zijn is dat wij doorgaan met het proces zoals dat loopt, in wijk 2 is de brief verstuurd, in wijk 3 gaan we zo meteen van start. En dat we ondertussen wel even de toets doen, want dat vind ik een goede suggestie die een aantal van u aangeeft, onder andere heer Schalken, de toets doen van, hoor eens, we hebben, we constateren, geen verrassing, de parkeerdruk is hoog en nog een keer geen verrassing, er is gewoon duidelijk onenigheid over de gewenste oplossing. We kunnen nooit ...

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden, mag ik heel even wat zeggen?

De heer Van der Linden: Ja.

De voorzitter: Ik zie allemaal weer interrupties komen. Maar ik stel even voor aan de commissie om even het verhaal van de wethouder af te laten maken, en als er dan nog vragen overblijven, dat u die dan stelt. Kunt u daarmee uit de voeten, commissie?

De heer Van der Linden: Het blijft onverwacht stil.

De voorzitter: Ik denk het wel.

De heer Van der Linden: Ja.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Ja, ik wil recht doen aan de inbreng, ook van werkgroep 2.0. Maar ik weet zeker, als de maatregelen zo worden voorgesteld, dan komt daar weerstand op want die is er al. Dus mij lijkt het goed dat we wel een vorm van een enquête doen, een toets doen bij de wijk en zeggen van, nou, we hebben een proces gelopen, daar heeft u allemaal op een of ander moment kennis van kunnen nemen. Dat heeft een aantal dingen opgelost, en dit gaat er nog gebeuren. Maar we constateren ook dat er nog steeds parkeerdruk is en dat een deel van de wijk hier echt niet blij mee is. Nou, dan moeten we even goed kijken naar vragen, naar de juiste vraagstelling. Maar de digitale vraag is, wil je nou wel of niet meer parkeerplekken in die wijk? En als de meerderheid daarvan zegt, ja dat moet echt, dan hebben we dat te organiseren en dat geeft ook mandaat om wel in te grijpen. Maar ik blijf wel terugkomen op het eerste punt ook, deze wijk is zo opgezet dat een deel van het parkeren altijd vlak tegen de Chico Mendesring aan staat, dat is de opzet van de wijk geweest oorspronkelijk. En ik snap, iedereen wil zijn auto vlak bij de deur, dat kan in deze wijk, dat geldt trouwens voor heel Oudelandshoek, lang niet overal. Nog een paar deelpunten, want er is nog gevraagd naar de busjes, en dan vooral de te grote busjes. Nou, daar hebben we natuurlijk naar gekeken. Dat hebben we ook in de memo van oktober al aangegeven dat we ook even aan het kijken zijn, waar zou dat kunnen worden opgelost? Nou, iets verderop aan de Chico Mendesring is een parkeerterrein, bij onder andere een paar onderwijsinstellingen en de kinderopvang. We zouden het in de APV zodanig kunnen wijzigen dat die busjes worden geacht daar te parkeren. En dat vereist ook handhaving. Over handhaving hoor je verschillende mensen. Mensen zeggen, stop eens met handhaven want het is hier te vol. Nou, andere mensen zeggen, doe meer aan handhaving want het zijn altijd dezelfde mensen die een andere plek zoeken, buiten de parkeerplekken. We proberen daar verstandig mee om te gaan. En u snapt ook, in coronatijd heeft handhaving heel veel te doen en dan is dit misschien niet het prio stuk. We vinden wel dat we handhaving hier een serieuze rol in moeten geven, ook omdat de werkgroep, werkgroep 1.0, dat ook heeft aangereikt als een van de oplossingen. Ik kijk even, ik denk dat ik het hierbij hou. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Van der Linden. Ik kijk nog even in de chat. Ik zie een vraag van de heer Van der Meer en daarna een interruptie van de heer Kuhlmann. Gaat uw gang, mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb in mijn interventie gevraagd om regie op het proces maar ook om inhoudelijke sturing. En de wethouder begon zijn antwoord met te zeggen, als je daar rondfietst, dan zie je meteen dat er meer

parkeerplaatsen moeten komen. Mijn vraag is, moeten we niet, gezien het ruimtebeslag wat auto's hebben, de heer Struijk heeft daar ook op gewezen, toch af van die reflex dat als er een parkeerprobleem is, dat er dan per definitie meer parkeerplaatsen moeten komen. Is dat niet heel erg de ogen sluiten voor een probleem waar we op deze manier op korte termijn echt helemaal niet meer uit gaan komen?

De heer Van der Linden: Ja, dat is een hele goede vraag, en het antwoord is ook ...

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Dank u wel, voorzitter. Ja. Dat is een goede vraag en kijk, eigenlijk voeren we in deze stad twee parkeerdiscussies. De ene gaat over, laten we zeggen de binnenstad en daaromheen. Waar duidelijk is, we willen een levendige binnenstad, met toerisme, met wonen, met werken, en we willen hem daarom ook autoluw maken want anders kun je het niet overeind krijgen, zeker niet als er meer mensen bezoeken en wonen. En dat is een heel goed gesprek. Tegelijk hebben we 4 kilometer verderop de discussie in de buitenwijken waar we zien, dertig jaar geleden was er misschien één kostwinner met één auto, nu zijn sommige wijken wat ouder waardoor er meer mensen wonen die werken. Nou, de parkeerdruk is groter want we hebben meer auto's gemiddeld genomen. Is het nou een situatie die zo blijft? Ik kan dat niet helemaal overzien voor de komende, nou voor de komende tien jaar wel. Ik verwacht niet dat het in die tien jaar substantieel verandert. Natuurlijk, op termijn ga je andere oplossingen zien of andere vervoerswijzen zien, ook vanuit die buitenwijken. Er wordt trouwens ook juist vanuit de buitenwijken ontzettend veel gefietst en heel veel met het OV gereisd. Dat eventjes voor de duidelijkheid. Het dilemma wat ik heb ...

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie, ik heb nog een interruptie van de heer Kuhlmann. Mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Mag ik deze even afmaken, want dan heb ik de heer Van der Meer beantwoord, denk ik.

De voorzitter: Oké, goed.

De heer Van der Linden: Ja?

De voorzitter: Ja.

De heer Van der Linden: Dus ik ... Maar het dilemma is er wel, deze wijk is opgezet als groen, maar wel dicht bebouwd. En in zoverre autoluw dat je weet, je staat vooral bij die Chico Mendesring, en in de wijk zelf, daar zijn ook veel plekken maar er is op een gegeven moment een grens. Gezien de druk die er is en gezien de opdracht die er zit in het rapport, of eigenlijk de constatering, er is een tekort, het zijn geen honderden plekken maar er moet wel wat gebeuren, denk ik dat je de mix kunt zien in een aantal plekken, handhaving en de busjes zoveel mogelijk de wijk uit. Of dat helemaal genoeg is, ik kan dat niet met zekerheid stellen. Want ik denk wel dat er opgeteld, nou vijf buurtjes, best veel plekken bij zijn gekomen, maar de exacte verdeling van de druk in relatie tot, waar kun je extra plekken realiseren, is nooit per erfje vast te stellen. Dat is wel een punt.

De voorzitter: Dank.

De heer Van der Linden: Zo maar even. Ja.

De voorzitter: Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb toch nog wel een interruptie inderdaad op de wethouder, en dan specifiek op het onderdeel waar hij, waar het leek vol zelfvertrouwen zei van, ja goed, het advies van de werkgroep 1.0, dat wordt gedragen door de wijk, of door Iroko, door dit stuk, en voor wat betreft het voorstel van de werkgroep 2.0, dat daar grote twijfels heeft of daar voldoende draagvlak voor is. En daar wil ik toch wat kanttekeningen bij stellen. Ik denk twee manieren, aan de ene plaats is het denk ik zo, op het moment dat je niet een compleet plan voorlegt maar zoals ik die indruk heb dat dat gegaan is, er per specifieke plek vraagt, is er niemand die hier bezwaar tegen heeft? Ja goed, dan is de kans groot dat er altijd wel iemand zegt, ja, dat specifieke plekje, eigenlijk niet want ik heb wel een parkeerprobleem maar los het liever even een paar deuren verderop op, dan heb ik nog steeds mooi uitzicht uit mijn keukenraam. Het andere is, en dat hangt daarmee samen, ik heb niet de indruk, maar laat de wethouder mij verbeteren als ik dat verkeerd zie, dat er op enig moment echt aan alle inwoners is gevraagd om te reageren van, nou, bent u voor of tegen een compleet plan? En daarmee vind ik het wat stellig om te zeggen van, ja goed, de ene oplossing heeft het draagvlak van de Iroko, en de andere niet. Mijn gedachte hierbij, of de gedachte dus van de Dordtse VVD, is dat we dat eigenlijk nog niet weten en dat het dus heel, denk ik goed is om die vraag wel te stellen. En dat begint er misschien mee wat wethouder zei van, ja, wilt u extra parkeerplaatsen, dat is vraag één. Maar ik denk dat we er ook niet aan ontkomen om vervolgens een, liefst een plan van bewoners, plan voor te leggen waarin een substantieel aantal parkeerplaatsen is ingevuld, om het op die manier aan te pakken.

De voorzitter: Dank. Wethouder Van der Linden, daarna komen er nog een paar interrupties en nog een aantal vragen die openstaan. Maar geeft u eerst even antwoord op de heer Kuhlmann.

De heer Van der Linden: Ja, dank. Nou, ik vind dat de heer Kuhlmann het op een goede manier opbouwt, en dat vonden zichzelf denk ik ook wel. In de eerste helft lijkt het alsof die in de valkuil wil trappen, zeg maar, die we zelf ook twee jaar geleden of drie jaar hebben gemaakt. Zo van, wij gaan even zeggen hoe het moet. Hier zijn tien of twintig plekken. Fijn hè. Dat had gekund, en dat is ook best verdedigbaar om het zo te doen. Maar dat corrigeert die, en dat is goed. Namelijk eerst bij de bewoners checken, wacht even jongens, we hebben een mooi proces gedraaid. De meeste mensen vinden het goed verlopen op het proces, vast niet iedereen hoor, maar de indruk is wel, de meeste mensen wel. Veel mensen zullen ook heel goed kunnen leven met de oplossingen, en die constateren inderdaad, ik kan hier niet mijn auto voor de deur zetten maar aan de Chico Mendesring is meestal wel een plekje. En fijn dat er ook een paar andere plekjes extra zijn bijgekomen. En als dan de meerderheid van de buurt alsnog zou zeggen, we snappen het proces van de eerste werkgroep en dat was een mooi proces, maar we constateren toch dat er meer moet bijkomen, nou dan moeten wij dat doen met een voorstel. En het zou best kunnen dat er een aantal plekken, zoals nu ook weer, dat is niet nieuw, door werkgroep 2.0 aangeduid, dat die dan alsnog een parkeerplek worden. Maar

het kan ook heel goed zijn dat juist dan over al die plekken weer discussie ontstaat. Want dat heb ik eerder gezien, dat is niet nieuw, veel discussie ontstaat en gezegd wordt, ja, dat willen we gewoon niet. Dus ik denk dat we, willen we recht doen aan werkgroep 1, moeten we accepteren dat het proces in meerderheid gedragen is geweest. En willen we recht doen aan de thematiek waar we mee zijn begonnen, namelijk, er is hier wel veel parkeerdruk, dat zo'n enquête een goede start is om te kijken, jongens, mooi proces geweest, oplossing is mooi maar misschien niet voldoende, is het tijd voor een vervolgaanbod? Dus ...

De heer Kuhlmann: Ja, voorzitter, ik wil één snelle reactie hierop.

De voorzitter: Nou, kijk. Ja, maar er zijn ... Er zijn er nog meer hè.

De heer Kuhlmann: De wethouder zegt, ja, ik weet het, ik weet het. Nee, ik weet het, heel snel. De wethouder zegt van, ja goed, in meerderheid, het eerste voorstel, er is geen draagvlak voor om meer parkeerplaatsen te creëren. Ik denk dat het heel belangrijk is om onderscheid te maken, de meerderheid van die, wat was het, vijftien mensen in die werkgroep. Uiteindelijk gaat het natuurlijk om honderden mensen die adressen in Iroko, en dat weten we natuurlijk niet, hoe die er tegenaan kijken.

De heer Van der Linden: Nou, nee, maar dat weten we wel een beetje. Kijk, er zijn altijd groepen of mensen die zeggen, het is hartstikke interessant, ik kom niet. Dat hou je toch. Maar we weten wel dat juist werkgroep 1 heel zorgvuldig heeft gekeken van, ja, we zitten hier niet met ons vijftienen, wij doen het voor heel de buurt. Dus die hebben wel geprobeerd om een zo groot mogelijk deel van de buurt ook te betrekken bij het gesprek. Ik weet zeker, ik weet absoluut zeker, als er iemand is in de buurt die zegt, nou, ik heb nooit wat gehoord. Maar er zijn heel veel mensen betrokken geweest en die hebben ook echt iets gevonden, niet alleen van hun eigen plekje, maar ook van de rest van de buurt. Dus ik ga echt verdedigen dat dit een mooi groepsproces is geweest. Waarbij ik wel constateer dat dit kennelijk zo ingewikkeld is voor veel mensen, dat een deel is afgehaakt en een eigen voorstel heeft ingebracht. Waar ik ze ook toe heb gestimuleerd, prima. Maar voordat we nu dus gaan zeggen, o, dan doen we die voorstellen even in uitvoering, zou ik echt willen zeggen, doe nog even de toets. Dus ik sluit een beetje aan bij wat de heer Schalken suggereert, doe even een toets proces gelopen, oplossingen, is dit nou voldoende of zegt u van, nee, we moeten eigenlijk nog meer doen. En dat kan alleen denk ik als we ook als gemeente inhoudelijk zeggen, alleen maar praten, gaat dan niet voldoende opleveren. Dan hoort daar een zoekopdracht bij voor bijvoorbeeld tien of vijftien plekken. En dat gaat ook ergens pijn doen.

De voorzitter: Helder.

De heer Van der Linden: Dus zo'n soort gesprek krijg je dan.

De voorzitter: Helder. Dan geef ik het woord aan, even kijken, wie als eerste was, volgens mij was dat de heer Jansen, die had een vraag. En dan zie ik ook nog, er staat nog een vraag open van de heer Loekemeijer, en ook nog een interruptie van de heer Schalken. Dus ik heb jullie allemaal gezien, jullie komen allemaal aan de beurt.

De heer Jansen: Ja, mijn vraag kan kort zijn, die sluit wel een klein beetje aan bij het betoog van de heer Kuhlmann. Ik heb begrepen uit de gesprekken met bewoners, dat werkgroep 1.0 uiteindelijk een lijst had van 51 parkeerplaatsen, en dat er van die lijst gezegd is binnen de werkgroep, oké, schieten jullie er maar op, bewoners, welke parkeerplaatsen heb je moeite mee? Want als er één bewoner is die moeite heeft met een parkeerplaats, dan wordt die van de lijst geschrapt. En dat vervolgens een voor een alle parkeerplaatsen zo'n beetje van die lijst af weggingen omdat er voor welke plek wel één bewoner te vinden was die voor die specifieke parkeerplaats nou net moeite mee had. Kan de wethouder ...

De voorzitter: Mijnheer Jansen.

De heer Jansen: Daar nog even op reflecteren?

De voorzitter: Ja. Gaat uw gang, mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Of het letterlijk zo gegaan is, weet ik niet. Het is wel zo dat er natuurlijk een hele grote groslijst is gemaakt van plekken waar dingen zouden kunnen. En de werkgroep heeft niet gezegd, nou, als iemand zegt, ik wil hem niet voor mijn deur of ik wil hem niet pal naast mijn groenstrookje, dan gaat die lekker toch door want die positie heeft die werkgroep niet. Het doel was om met zoveel mogelijk draagvlak als voorstellen te komen. En daar zit natuurlijk het risico in, dat je dan uiteindelijk niks overhoudt. Nou, dat is niet gebeurd maar er is weinig overgebleven. Wel met resultaat dat de meeste mensen hiermee kunnen leven. Natuurlijk was het ook mogelijk geweest dat de afspraak was geweest, weet je wat, iedereen in die linkerhoek heeft pech, daar komen tien plekken. Sorry jongens, meerderheid. Hadden we kunnen ... Dat hadden we kunnen faciliteren, is niet gebeurd, dat vind ik ook fijn. Want dan moet je echt een nare keus maken. Ik sluit niet uit dat je tot een keus komt uiteindelijk, die inderdaad best naar is. Maar ook in zo'n mooi erf heb je natuurlijk wel een beetje NIMBY-gedrag, dat hoort er wel een beetje bij, bij het verdelen van de pijn. Ja.

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag openstaan van de heer Loekemeijer. Mijnheer Loekemeijer, kunt u uw vraag nog even stellen aan de wethouders, alsjeblieft?

De heer Loekemeijer: Jazeker, dat ging over die klimaatadaptiviteit, en dat we door het realiseren van extra parkeerplaatsen, dat we eigenlijk een beetje de beweging maken de andere kant op. En of het college daar een idee over heeft van, nou ja, als er dan parkeerplaatsen gerealiseerd moeten worden, als we besluiten dat we dat gaan doen, is daar dan over nagedacht en in welke vorm en ...? Nou ja, dat is eigenlijk de vraag.

De heer Van der Linden: Nou ...

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden, gaat uw gang.

De heer Van der Linden: Ja? Dank. Ja, dank u wel. De meeste suggesties, en dat zag u misschien ook in de voorstellen van de werkgroep 2.0, die worden wel uitgevoerd op plekken die nu ook al bestraat zijn. En je kan best toe naar oplossingen waarbij je bijvoorbeeld halfdoorlatende tegels realiseert of zo. Maar ik moet wel zeggen dat, kijk, het bestemmingsplan wijzigen doe je niet liever niet, met zo'n parkeerdiscussie. Dat is

ook uitgangspunt geweest. Ja, en ze hebben niet voor niets, dat hebben bewoners ook aangegeven, bewoners hechten wel aan het groen. Deze wijk is eigenlijk zo opgezet dat er heel veel dichtheid is in de bewoning, maar eromheen heel veel groen. Dat is trouwens weer heel anders in bijvoorbeeld Stadspolders, die wijk die net tien, vijftien jaar ouder is, waar ook tussen de huizen door wel vrij veel groen is. Dus het concept van de wijk, is wel zo opgezet. Maar er zijn dus best oplossingen denkbaar, dat wil ik maar zeggen. Ja.

De heer Loekemeijer: Oké.

De voorzitter: Dan heb ik nog één interruptie van de heer Schalken, en dan ga ik toch denk ik afronden want we hebben nog een aantal dingen op de agenda staan. Mijnheer Schalken, de laatste interruptie is voor u.

De heer Schalken: Ja, twee korte interrupties. Ik wil eigenlijk nog een keer graag weten of het echt zo is dat aan het begin, toen die werkgroep aan ging starten, of er toen ook nadrukkelijk de opdracht lag om bijvoorbeeld minimaal tien tot vijftien parkeerplekken te realiseren? Dat is mijn eerste vraag. En tweede is, naar aanleiding van de werkgroep 2.0. U gaf aan dat u ze had gesproken. Ik had vanuit de insprekers het idee dat er geen gesprek meer was geweest, maar heeft u ze gesproken nadat zij hun plan hadden gepresenteerd, of had u met ze gesproken voordat zij met hun eigen plan kwamen? Een verduidelijking.

De heer Van der Linden: Ja, dank. Even kijken, de eerste vraag ging over, wat heeft nou, wat is nou de opdracht geweest van werkgroep 1. Nou, werkgroep 1 is gestart met de constatering, hier ligt een rapport, daar staat een groot vraagstuk in want er komt, als je de wijk optelt, komen we echt veel plekken tekort. En dat willen we eigenlijk graag per buurtje oplossen met tien of twintig plekken. Daar is ook wel, met die vraag zijn ze aan de slag gegaan. En in de loop van het proces hebben ze wel gedacht, ja wacht even, parkeren sec is eigenlijk, als je kijkt naar dit stuk van de wijk, niet het grootste probleem. Want we constateren, het is heel druk op sommige plekken, echt absurd druk. Mensen staan ook buiten de vakken. Maar 80, of 100 of 150 meter verder zijn er nog wel plekken, dus het is ook verdelen. Dus we kunnen mensen ook vragen of stimuleren om in een plek te gaan staan die er nog wel is, ook al is dat dan een minuut lopen. Dat heeft ook iets met handhaving te maken, en die busjes moeten de wijk uit. Dus de werkgroep heeft niet met een vastgesteld doel aan parkeerplekken gewerkt. De basis van het gesprek is wel geweest, jongens, er ligt hier een parkeervraagstuk en het is echt groot. En daar is de werkgroep toen mee gekomen, en samen met een groot deel van de wijk, is het hierop uitgekomen. Ik zou dus best kunnen leven met de gedachte, hoor eens, jongens, ja, wij zetten geen mes op de keel maar er moeten in deze wijk tien plekken te vinden zijn. Maar dat ga je nooit oplossen met een klein groepsproces, want dan zullen er altijd mensen zijn die zeggen, ja maar dat ga ik niet doen. En dan kom je ook op een ander gesprek, voor ons als gemeente is het echt niet moeilijk hoor om een plek aan te wijzen waar je tientallen parkeerplekken realiseert. Maar dan weet je ook, als dat niet goed verdeelt, dan is in een weekend, weet iedereen dat en dan gaat iedereen daar staan. Ja, dan heb je eigenlijk nog niks opgelost. Dus daar zit wel een soort onbalans in. Tweede vraag, nou ik moet een datum nazoeken, maar ik heb in ieder geval bij een van de mensen van werkgroep 2.0, daar ben ik eerder al thuis geweest. En toen werkgroep 1 bijna klaar was, zijn ze een keer bij me langs geweest op kantoor. In de lowtime van het,

tussen de eerste en de tweede golf in zeg maar, dus dat kon, hebben ze hun onvrede geuit. En ik heb ook aangegeven, nou, als je dat echt vindt, dan zou het helpen als je met eigen voorstellen komt, maar dan moet je natuurlijk wel draagvlak hebben. En dat hebben ze vervolgens gedaan. Wij gaan overigens als deze commissieavond voorbij is natuurlijk ook keurig reageren op de voorstellen.

De heer Schalken: Dat was mijn vervolgvraag, ja.

De heer Van der Linden: Precies. Ja.

De heer Schalken: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Goed, dan ga ik toch denk ik als voorzitter even streng zijn, want volgens mij zijn alle fracties ruim aan bod geweest. En heeft de wethouder volgens mij ook een toezegging gedaan om nog een keer een toets te doen en na te gaan kijken hoe de verhoudingen liggen in de wijk. En dan ik kijk even naar de wethouder, hoeft die alleen maar te knikken. Klopt dat?

De heer Van der Linden: Nou, ik heb de suggestie overgenomen om zoiets als een enquête te gaan doen.

De voorzitter: Ja, maar die ...

De heer Van der Linden: En dat, ik noem het een toets. We moeten het niet heel breed trekken. We constateren, er is een proces gelopen, dat heeft iets opgeleverd. Fijn. Maar we constateren ook, er is nog steeds verschil van inzicht. En de oorspronkelijke gedachte was, we gaan parkeerplekken erbij plussen. Nou, dan moeten we een slimme vraagstelling verzinnen waardoor dat duidelijk wordt. En als de rest van de ... En als ... Dat is makkelijk hè, als 90 procent van de buurt zegt, we snappen het probleem maar we willen het niet, dan houdt dat op. Maar als de helft van de buurt zegt, nou, het probleem is heel groot, dit moet hier opgelost worden, dan heb je een vervolgesprek nodig. Zo, en dat wil ik ook kunnen gebruiken in de richting van de andere drie processen die u ... Of het ene proces wat loopt en de andere twee die we gaan starten binnenkort.

De voorzitter: Helder. Ik ga ...

De heer Van der Linden: En misschien is het goed om daar nog een rib omheen te doen, want het memo is van oktober, dat heeft u eigenlijk niet echt besproken. Ik wil eigenlijk wel dat u snapt hoe we te werk zijn gegaan, om ook de indruk weg te nemen dat we het maar laten gaan want dat is echt niet aan de hand. Natuurlijk, de een verwacht een duidelijk stempel van de gemeente en de ander verwacht juist een open planproces. We hechten aan het open planproces, maar wel met een goede geleide vraagstelling.

De voorzitter: Nou, dat is mooi dat u de toezegging doet, want dat is natuurlijk geheel aan u, om een raadinformatiebrief hierover te geven. En ik stel voor aan de commissie, als zij nog vragen hebben over de enquête, want daar zie ik ook al dingen voor in de chat, doet u dan alstublieft dat via de mail, als u vragen bij de enquête wil hebben of doe dat dan eventjes schriftelijk. Want anders lopen we echt vanavond heel erg uit en dan kunnen we het altijd nog een keer agenderen op een andere avond, om dit onderwerp

wel recht aan te doen. Want ja, er is een parkeerprobleem, laten we het dan maar zo zeggen. Ik stel nu voor, kunnen deze brieven van het college voor kennisgeving naar de raad, met de toezeggingen die de wethouder nu doet? A, er komt een raadsinformatiebrief en er komt nog een enquête. En dan kijk ik heel even in de chat. Ik zie, ja, ja met de toezeggingen, nou die heb ik al genoemd. Akkoord. Nou, dan kunnen deze brieven voor kennisgeving naar de raad met de toezeggingen die de wethouder heeft gedaan, dus de enquête en de raadsinformatiebrief. Dan stel ik nu voor om even tien minuten te schorsen. Het is nu vijf voor tien, ik verwacht u dan om vijf over tien weer terug voor het volgende onderwerp. En ik dank wethouder Van der Linden voor zijn bijdrage.

De heer Van der Linden: Dank u.

De voorzitter: Ik schors de vergadering voor tien minuten.

6. Raadsinformatiebrief Revitalisering Stadspolderring

De voorzitter: Beste mensen, ik open de vergadering weer. Na een lange discussie over parkeren, gaan we nu verder met de raadsinformatiebrief agendapunt 6, revitalisering Stadspolderring. Portefeuillehouder is de heer Stam. Deze raadsinformatiebrief is geagendeerd op verzoek van de ChristenUnie/SGP. Onderwerp van bespreking is of een deel van de 34 te kappen platanen, alsnog ter plekke, of op een andere plek behouden kunnen worden. Vorige week heeft hierover een uitgebreide technische sessie plaatsgevonden. Ik hoop dan ook dat we vanavond het niet te technisch maken. We beginnen eerst met twee sprekers op dit onderwerp, en dat is mevrouw Schwarzbart, van wie haar ouders aan het smalle deel van de Stadspolderring wonen, en de heer Steegh namens de Bomenridders in Dordt. De sprekers krijgen ieder vijf minuten om in te spreken, en daarna kan de commissie nog vragen stellen aan beide sprekers. En dan wil ik als eerste het woord geven, want dames gaan voor, aan mevrouw Schwarzbart, en daarna het woord aan de heer Steegh. Ik geef het woord nu aan mevrouw Schwarzbart, gaat uw gang.

Mevrouw Schwarzbart: Dank u wel, voorzitter. Ik ben te horen?

De voorzitter: Jazeker, luid en duidelijk.

Mevrouw Schwarzbart: Ik heb een betoog op papier gezet en ik heb aan de griffier gevraagd of die af en toe wat beelden tussendoor wil laten zien. Ik hoop dat dat goed gaat. In '83 zijn wij in de Stadspolderring komen wonen, toen werden de woningen opgeleverd. En wij waren eigenlijk als gezin destijds de eerste bewoners vanaf het eerste uur. Toen de Stadspolderring werd aangelegd met bijbehorende stoep lag het niveau van de stoep gelijk met de dorpel van de voordeur, wat op deze foto overduidelijk te zien is. Deze foto is gemaakt tijdens ons huwelijk op 28 oktober 1994. We zijn inmiddels ruim 26 jaar verder en foto twee laat overduidelijk zien dat de stoep inmiddels zo'n 40 centimeter is verzakt. Bewoners moeten allerlei kunst- en vliegwerk uithalen in de vorm

van opstapjes om die 40 centimeter naar de dorpel van de woning te overbruggen. Voor ouder wordende mensen, mensen die slecht ter been zijn en afhankelijk van een rollator of rolstoel, of mensen met kinderwagens zorgt dit voor problemen. Toen de Stadspolderring werd aangelegd zijn de platanen aangeplant als kleine bomen. Er woonden toen voornamelijk jonge gezinnen in de Stadspolderring, maar kleine kinderen worden groot, halen hun rijbewijs, kopen een autootje, en ook dan ontstaat er parkeerschaarste. Een aantal jaren geleden heeft men de stoepranden die rondom de bomen liggen en de parkeerplaatsen van elkaar scheiden, veranderd van een U-vorm in een V-vorm, om de wortels wat meer zuurstof te geven, zo is mij destijds verteld. Hierdoor zijn parkeerplaatsen korter geworden en voldoen niet meer aan de standaardafmeting. Anderzijds is de parkeerdruk in de Stadspolderring fors toegenomen. Inmiddels heeft er flink wat verjonging plaatsgevonden, en dit zijn vaak mensen die allebei werken en dus twee auto's voor de deur hebben staan. Het aantal parkeerplaatsen is hier niet op berekend en bovendien is de bestrating van de parkeerplaatsen in een dusdanig slechte staat door de opdruk van de wortels, dat bewoners met een wat langere of grotere auto niet kunnen parkeren zonder schade te rijden aan de onderkant van de voor- of achterbumper. De slechte staat van de bestrating beperkt zich niet alleen tot de parkeerplaatsen, maar is ook terug te zien aan de stoepen en stoepranden. Tegels liggen los, worden omhoog gedrukt en zorgen – zeker met de overmatige bladval in de herfst van de platanen – voor gevaarlijke situaties. Het blad van een plataan verteert moeilijk, dus als het niet regelmatig geruimd wordt blijft het lang liggen. Ook onder de bestrating bestaat er overlast van de bomen. Zo hebben mijn ouders al twee keer last van verstopping van het riool gehad door ingroei van de wortels. Zij hebben dit destijds gemeld bij de wijklijn van de gemeente, maar er werd geen gehoor aan gegeven. Dit zijn schadeposten van zo'n duizend euro per verstopping waar niemand op zit te wachten. Ik ben van mening dat de gemeente Dordrecht hierin haar verantwoordelijkheid had moeten nemen. Ingroei in de riolering van woningen en dat terwijl de bomen ruim vijf meter van de woningen staan. Dit geeft een beeld van hoe groot en wijdverspreid de kluiten van de bomen zich hebben ontwikkeld. Ik weet dat er partijen zijn die liever zouden zien dat de bomen gelift zouden worden en vervolgens verplaatst, maar mijns inziens is dat een klus die gedoemd is om te mislukken. Ik kan me zo voorstellen dat de enorme wortelpartijen van de bomen als een kluwen om de kabels en leidingen zijn gegroeid, waardoor liften alleen maar meer schade maakt aan onder andere hogedrukgasleidingen, waterleidingen en elektriciteitskabels die onder de grond liggen. Afgezien van de schade wil ik ook benadrukken dat de Stadspolderring een ontsluitingsweg is van alle erven in Stadspolders. Als men boom voor boom wil gaan liften en verplaatsen gaat daar enorm veel geld, maar ook heel veel extra tijd inzitten. Tijd waarin bewoners langer dan nodig in een bouwput zitten, waar geen openbaar vervoer of hulpdiensten kunnen rijden, waar geen bezorging door pakketdiensten, supermarkten en andere goederen kunnen plaatsvinden. Zeker nu in coronatijd vind ik dat persoonlijk heel onwenselijk. Gisteren ben ik op pad geweest om de mening van de bewoners te peilen, met behulp van een handtekeningenlijst. In Stadspolders, vanaf nummer 319 een gedeelte ... Of in de Stadspolderring vanaf nummer 319, een gedeelte Simon Vestdijk-Erf tot aan het spoorviaduct en het Johanna Naber-Erf vanaf 458 tot aan het spoorviaduct. De mening van de bewoners is unaniem. Nogmaals, de stoep aan de Stadspolderring is 5,20 meter diep. Daarvan bestaat het grootste gedeelte uit borders met struikjes erin die nauwelijks of niet onderhouden worden en uitnodigen tot het dumpen van zwerfafval. Ik wil voorstellen om de borders met struiken weg te halen en er

blijft dan ongeveer nog 2 meter stoep over, wat voldoende is. Vervolgens zouden parkeerplaatsen in een flauwe diagonale hoek van ongeveer 45 graden gerealiseerd kunnen worden in plaats van parallel aan de rijbaan. Ik denk dan in groepen van 2 of 3 parkeerplaatsen met daartussen nieuwe, compactere bomen. Vanzelfsprekend moeten de bewoners inspraak krijgen in de keuze van de nieuwe bomen. Ik heb dit voorstel besproken met alle bewoners die de handtekeningenlijst hebben ondertekend en ook hier werd unaniem enthousiast op gereageerd. Ik wil alle fracties van de gemeenteraad en de wethouder vragen om het belang van de bewoners hierin voorop te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Schwarzbart, u heeft het heel keurig gedaan en bijna binnen de tijd. Ook verduidelijkende foto's die u erbij heeft gedaan voor de commissie. Ik ga, want ik zie al allerlei berichten binnenkomen in de chat, maar ik ga eerst het woord even geven aan de heer Steegh en daarna kan de commissie vragen stellen aan beide sprekers. Ik dank u, mevrouw Schwarzbart, voor het inspreken. De commissie komt dadelijk nog even bij u terug. Ik geef nu het woord aan de heer Steegh. Gaat uw gang, mijnheer Steegh.

De heer Steegh: Geachte commissieleden – en dank u, voorzitter, voor het woord – ik ben blij dat ik als woordvoerder van de pas opgerichte Bomenridders Dordrecht het woord tot u kan richten. Wij hebben ons per brief over onder andere de Stadspolderring tot uw raad gericht om onze zorgen te uiten over het gemak waarmee in Dordrecht kerngezonde, grote en beeldbepalende bomen gekapt worden of dreigen te worden. U bespreekt het voorstel tot revitalisering van die Stadspolderring. Als de plannen doorgaan sneuvelen 34 joekels van bomen die volgens in opdracht van de gemeente zelf uitgevoerd onderzoek nog minstens 10 jaar mee kunnen. Dat kan echt niet. De bomen zouden moeten verdwijnen, omdat het wegdek op delen van de ring zoveel verzakt is dat de toegankelijkheid van woningen in het geding zou zijn, echte steile hellingen voor rolstoelgebruikers zouden zijn en schade aan auto's zou kunnen optreden. Maar vanuit de bomen geredeneerd is er geen enkele reden om te kappen, integendeel. Uw wethouder schermt echter met eisen die voort zouden vloeien uit het bouwbesluit over drempelhoogtes. Heeft u wel eens rondgekeken in Dordrecht en gekeken waar de openbare weg niet aan deze drempelhoogtes voldoet? Dat is toch een lachertje? Met dit argument kan de halve binnenstad opgehoogd worden en driekwart van de andere wijken, want de hele stad verzakt, heel Holland verzakt. Wij Bomenridders adviseren u nog eens goed te kijken naar de grote voordelen van een lager dan de woningen liggende weg. Wel eens van hoosbuien gehoord? En hoe dan kelders, maar ook woningen vol lopen, omdat het water van de straat de huizen in stroomt? Koester die lagere ligging van de weg en doe op een andere manier iets aan de toegankelijkheid van de woningen. Bespaar bakken met geld, die beter aan goed bomenonderhoud besteed kunnen worden, schort deze hele revitalisering op tot ook de riolering aan vervanging toe is. De bomen zijn geen lastige restcategorie van de inrichting van de openbare ruimte, ze vormen daarvan letterlijk de kroon. Terwijl Dordrecht een award wint voor zijn bomenbeleid worden hier bomen opgeofferd om technische regeltjes. Als het niet echt hoeft, niet nu, waarom zou je het dan nu doen? Uit naam van de bomen op de Stadspolderring: houd de voorgenomen kap tegen van 34 kerngezonde bomen die nog jaren mee kunnen. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Steegh. Ook een helder betoog en ook ruim binnen de tijd. Dank voor dit inspreken. Ik ga nu de commissie vragen wie er vragen hebben voor de beide sprekers. Volgens mij zag ik in de chat als eerste mijnheer Kuhlmann. Mijnheer Kuhlmann, ook even aangeven aan wie u de vraag wilt stellen. Gaat uw gang, mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan mevrouw Schwarzbart. Ik zag in de presentatie een lijst met handtekeningen. Ik heb natuurlijk snel even gekeken, maar heb ik het goed begrepen dat van de dertig direct omwonenden die u heeft gesproken, dat die allemaal net als u zeggen: wat ons betreft moeten die bomen gekapt worden en vervangen worden door andere bomen?

De voorzitter: Mevrouw Schwarzbart, gaat uw gang.

Mevrouw Schwarzbart: Dank u wel. Ja, u heeft dat snel kunnen tellen. Het zijn er inderdaad dertig.

De heer Kuhlmann: Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik naar de volgende vraag aan de spreker. Dat is mevrouw Jager. Mevrouw Jager, gaat uw gang.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk aan beide mensen een vraag, maar eerst aan mevrouw Schwarzbart. Vindt u het belangrijk dat alle bomen verdwijnen daar of denkt u dat er een aantal zou kunnen blijven als ze verplaatst worden?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Schwarzbart: Dank u wel. Aan het smalste gedeelte van de Stadspolderring ben ik van mening dat ze voor zoveel overlast zorgen dat ze allemaal moeten verdwijnen. Er zijn ook in de Stadspolderring platanen – die staan in een grasveld, die staan niet zo kort op de rijbaan – die gewoon kunnen blijven staan. Die zorgen niet voor overlast. Wat mij is opgevallen, ik heb ook RTV Dordrecht erbij gehaald, ik weet niet wie de uitzending gisterenavond heeft gezien: de polken in de Stadspolderring zijn pas leeggezogen en gisteren met de regenbui stonden ze gewoon weer blank. Dus ik ben van mening, ook gezien de parkeercapaciteit die tekortschiet, dat de platanen in het smalste gedeelte tot aan het spoorviaduct moeten worden gekapt. Daar zijn de bewoners het unaniem mee eens.

Mevrouw Jager: Mag ik daar nog één keer op reageren?

De voorzitter: Ja, natuurlijk. Gaat uw gang.

Mevrouw Jager: Die parkeerhavens, daar zit ik niet zo mee. Waar ik ontzettend mee zit is ingroei van wortels in rioleringen, mensen die struikelen en met hun rollator of kinderwagen er niet meer langs kunnen. Dat vind ik veel belangrijker dan die parkeerhavens. Ik vind ook platanen, dat zijn bomen die heel snel heel groot worden en die een enorm wortelpakket hebben wat gewoon inderdaad in zo'n smalle straat niet past. Maar het is natuurlijk best mooi om daar boompjes te hebben. Ik denk dat het ook

heel goed mogelijk is dat dus de gemeente daar een voorstel voor doet – maar goed, dat is aan de wethouder natuurlijk, om dat te vertellen of niet – daar een voorstel voor zou doen dat een keer met u overlegd zou kunnen worden. Maar ik vind het ook helemaal geen slecht idee om de platanen die goed zijn op een goede plaats, waar ze goed de ruimte hebben, want dat is heel belangrijk voor zulke bomen, dat ze daar dus gewoon zouden kunnen blijven staan – net zoals u ook zelf zegt – of dat er nog plaatsen gezocht worden waar de nog goede bomen zouden kunnen. Ik weet niet hoe mijnheer Steegh daarover denkt, maar ik vind het prachtig, ik ben dol op bomen, maar ik vind toch de mobiliteit van mensen, zeker van oudere mensen die met rollators lopen ...

De voorzitter: Mevrouw Jager, mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: ... en mensen met kinderwagens belangrijker. Wat vindt u?

De voorzitter: Goed zo.

Mevrouw Schwarzbart: Mag ik daar nog een keer op reageren, voorzitter?

De voorzitter: Uiteraard.

Mevrouw Schwarzbart: Ik ben het met u eens dat op plekken waar de bomen niet in de weg staan, op grasveldjes, dat soort plaatsen, dat ze daar gewoon kunnen blijven staan. Dat de bomen een bepaalde karakteristieke laan uitstralen ben ik ook met u eens. Maar het is te groot en te veel. In de Bildersteeg staan ook grote bomen, dat is ook karakteristiek voor de Bildersteeg, daar staan ze niet in de weg. De platanen waar we het hier over hebben staan heel kort aan de rijbaan, verdrukken alles zo'n beetje wat ze tegenkomen en ik denk als je bomen gaat liften dat er gewoon meer schade aangericht gaat worden dan wenselijk is. Want je trekt leidingen kapot, daar lopen gasleidingen, de riolering, want de Stadspolderring zelf is zelfs met zestig centimeter verzakt, daar zitten ook verzakkingen in waarin slib blijft hangen. Als je daaraan gaat liften en trekken, ik weet niet hoe ze dat van plan zijn om te doen, maar dan denk ik dat je de broekeinden af moet gaan hakken of zagen om zo'n boom met een klein beetje kruit er nog uit te krijgen.

De voorzitter: Volgens mij ...

Mevrouw Jager: ... dat aan de experts overlaten, denk ik.

De voorzitter: Volgens mij wil de heer Steegh ...

Mevrouw Jager: ... wat de heer Steegh hiervan vindt.

De voorzitter: Ja, die wil ik even het woord geven.

De heer Steegh: Dank u, voorzitter. Ik ben het met mevrouw Schwarz ... Schwarzman? Sorry.

Mevrouw Schwarzbart: Schwarzbart.

De heer Steegh: Oké. Ben ik het eens dat het liften van de bomen geen optie is, dat staat ook in het rapport wat de gemeente heeft laten maken, dat die bomen niet verplaatsbaar zijn. Daarom bepleiten wij vanuit de Bomenridders juist om het hele project ter verhoging van het straatniveau op te schorten tot het moment dat je aan vervanging van het riool toe bent. Tot dat moment kunnen die bomen wel blijven staan. Je moet natuurlijk iets doen aan de stoepen, uiteraard. Je moet er ook voor zorgen dat rollators en rolwagens gewoon bij de huizen kunnen komen, maar dat kan je met hellingen ook oplossen en dat kost ook aanzienlijk minder dan de hele renovatie die nu voor 3,8 miljoen op de begroting staat.

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Jager: Dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Maar ik ga nog even verder met vragen van de andere commissieleden. Of had u nog een vraag, mevrouw Jager?

Mevrouw Jager: Nee, nee, nee. Ik laat het hier even bij. Ik ben het er niet helemaal mee eens, maar ik laat het erbij.

De voorzitter: Ja, maar dat kunt u straks even kwijt, richting de wethouder.

Mevrouw Jager: Oké.

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste die zit ook al eventjes te wachten, dus ik geef mijnheer Kleinpaste eerst even het woord, want die heeft een vraag aan beide gasten. Gaat uw gang, mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Nee, ik heb een vraag aan mevrouw Schwarzbart, niet zozeer aan de heer Steegh, maar ik typte in de chat of ik ze moest stellen na mijnheer Steegh, dus vandaar het misverstand misschien. Want ik hoor mevrouw Schwarzbart eigenlijk een parkeersituatie schetsen met min of meer insteekhavens in plaats van overlans parkeren. Nu heb ik dat vorige week gevraagd bij de technische sessie en duidelijk van de experts vernomen dat die optie er niet inzit. Dus had u contact gehad met de gemeente daarover of is dit een spontane gedachte die bij u op is gekomen en die u nu beschrijft?

Mevrouw Schwarzbart: Ja, dat heb ik helemaal zelf verzonnen. Ik heb het ook niet over parkeerplaatsen die haaks op de woningen komen, maar diagonaal, dus in een flauwe hoek. Die stoep is 5,20 meter breed, als de borders met bosjes – die meer tot overlast zijn dan een toegevoegde waarde hebben – worden weggehaald is er voldoende ruimte om in een flauwe, diagonale hoek parkeerplaatsen te realiseren, waardoor die borders komen te vervallen en waardoor er veel meer parkeerplaatsen kunnen worden gecreëerd. Maar ik heb het helemaal zelf verzonnen.

De voorzitter: Helder. Dan heb ik nog een vraag van mijnheer Oostenrijk. Mijnheer Oostenrijk, gaat uw gang. En even aan wie u de vraag stelt.

De heer Oostenrijk: Nou, de vraag had ik willen stellen aan mevrouw Schwarzbart, maar in de chat valt te lezen dat die net al door de heer Kleinpaste is gesteld, want ik had dezelfde waarneming, dat gelet op het feit dat het een Stadspolderring is waar 50 kilometer wordt gereden, waar veel verkeer overheen komt, het door deskundigen onverantwoord wordt verklaard om niet anders dan langs parkeren toe te staan.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik naar de volgende en dat is mijnheer Jansen. Gaat uw gang.

De heer Jansen: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eerst een vraag aan mevrouw Schwarzbart. Dat komt even terug op de handtekeningen. Ik kon inderdaad wel heel gauw de 30 handtekeningen tellen, maar op mijn scherm kon ik niet zo gauw de exacte vraagstelling van de handtekeningenlijst lezen. Vind ik toch wel van belang nog. Kunt u die nog een keer ...

De voorzitter: Volgens mij heeft die mevrouw daar antwoord op geven, dat alle bomen daar gekapt moesten worden, volgens mij. Dat was toch het antwoord wat u had gegeven, mevrouw Schwarzbart?

Mevrouw Schwarzbart: Dank u, voorzitter. Ik heb deze handtekeningenlijsten ook naar alle fracties, waaronder ook de Partij van de Arbeid, gestuurd. Per mail. Dan gaat het over de mening van de bewoners van de Stadspolderring en Johanna Naber-Erf ten aanzien van de kap van de platanen.

De heer Jansen: Oké. Dan heeft die mij nog niet bereikt. De volgende vraag is aan beiden, maar eerst maar aan mevrouw Schwarzbart, omdat die nu toch al aan het beantwoorden is. Heeft u kennisgenomen van het rapport van Groenadvies wat erbij zit en hoe duidt u het advies dat verhogen goed mogelijk is? Want één van uw bezwaren is dat het niet verhoogd kan worden naar de huizen toe, omdat het zo verzakt is naar de huizen. Dat zien we allemaal en we weten allemaal wat daar het probleem van is, inclusief de wortelopdruk. Maar volgens het rapport kan het verhoogd worden zonder de bomen te verplaatsen. Is dat op zich redelijk uitzonderlijk, maar op deze locatie zou dat kunnen. Hoe duidt u dat?

De voorzitter: Mevrouw Schwarzbart, u mag daar best antwoord op geven, maar volgens mij is de vraag die de heer Jansen stelt heel erg technisch van aard. Zullen we die ...

Mevrouw Schwarzbart: Ik wil het wel proberen.

De voorzitter: U mag van mij daar antwoord op geven, maar misschien dat ook de wethouder daar straks ... Misschien dat u even kort daar antwoord op kan geven.

Mevrouw Schwarzbart: Volgens mij staat in datzelfde rapport dat de bomen te kort op de rijbaan staan, waardoor ze voor problemen zorgen. Als ze nu al vijf meter stoep overbruggen om in riolering van woningen te groeien, de wortels, dan denk ik niet dat je dat moet overwegen.

De heer Jansen: Helder. De heer Steegh.

De voorzitter: Dank. O ja, aan de heer Steegh had u nog een ... Dezelfde vraag.

De heer Jansen: Dezelfde vraag, omdat de heer Steegh lijkt mij als Bomenridders toch wel het één en ander ervan af te weten, begreep ik. Hoe hij dit ziet.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Steegh: Dank u, voorzitter. Ik vermoed dat ophoging van de straten in enige mate wel mogelijk is, maar in datzelfde rapport, dat technische rapport heb ik ook kunnen lezen dat als je het echt zestig centimeter of zelfs maar veertig centimeter ophooft, dat dan de zuurstoftoevoer naar de bomen zodanig verslechterd dat binnen de kortste keren die platanen het laten afweten en dan heb je vallende bomen. Dat wilt u ook niet.

De voorzitter: Ik dacht al dat ze zeer technisch van aard zouden zijn en het staat inderdaad ook in het rapport. Dan ga ik naar de volgende, dat is de heer Loekemeijer, die heeft ook een vraag. Gaat uw gang, mijnheer Loekemeijer.

De heer Loekemeijer: Goedendag. Ik heb een vraag aan mevrouw Schwarzbart. Ik vroeg me af of zij ook voordelen ziet aan de bomen.

Mevrouw Schwarzbart: Nee.

De heer Loekemeijer: Helemaal geen enkel voordeel?

Mevrouw Schwarzbart: Ze brengen zuurstof in de atmosfeer natuurlijk, dat snap ik allemaal nog wel. Maar voor dat gedeelte Stadspolderring, nee, zie ik geen voordelen. Ze nemen ook een hoop licht weg.

De voorzitter: Helder. Is dat een antwoord op uw vraag?

De heer Loekemeijer: Ja, dat denk ik wel. Misschien mevrouw er wel even op wijzen dat het wegnemen van licht tijdens hittegolven – die er veel vaker gaan komen in de zomer – wel een aanzienlijk voordeel kan zijn en dat u het misschien wel eens heel warm kan gaan krijgen als u al die bomen daar weghaalt. Zomers.

Mevrouw Schwarzbart: Ja, maar er staan heel veel bomen, ook grote bomen. Het is één van de oudste rijen met huizen die in Stadspolders is gezet, op wat eerdere erven na. Maar goed, ze staan zo'n 38 jaar en ik denk dat er andere bomen zijn die we ook een kans moeten geven en die gewoon wat minder licht wegnemen, maar wel voor diezelfde sfeer kunnen zorgen in de straat. De straat is te smal voor zulke grote bomen.

De heer Loekemeijer: Ja, ik ben met u eens, in de huidige inrichting wel, ja.

De voorzitter: Dank. Dan geef ik nu het woord aan iemand die heel geduldig en rustig zit te wachten. Dat is de heer Soy van Beter Voor Dordt. De heer Soy, gaat uw gang.

De heer Soy: Dat klopt, voorzitter. Dank u wel. Ik heb even een vraag aan de heer Steegh. Ik ben zelf dol op natuur, ik maak een wandeling in het bos en ik vind bomen gewoon geweldig. Ik denk dat dat voor heel veel mensen geldt. Alleen, hoe gaat uw

stichting of vereniging – ik weet niet wat u bent – maar hoe kijkt Bomenridders tegen het probleem aan als bomen dermate overlast geven dat het gewoon onveilig is om bijvoorbeeld over trottoirs te lopen, dat mensen niet fatsoenlijk hun woning kunnen betreden, zeker als ze slecht ter been zijn? Hoe kijkt de Bomenridders tegen dit soort situaties aan? Is het dan niet verschuiving van het probleem als we nog tien jaar wachten, omdat die bomen toevallig tien jaar mee kunnen? Maar we laten de bewoners daar wel tien jaar in een moeilijker situatie leven. Hoe kijkt u tegen die belangenafweging aan? Wat ik ben zelf een fervent bomenliefhebber, één van de mooiste straten vind ik zelf de Crayensteynstraat, waar ook platanen staan. Die staan daar heel prachtig, maar daar is de stoep wel heel egaal en daar heb je geen wortels die het trottoir opdrukken en hier speelt dat wel degelijk. Dus hoe kijkt u tegen die belangenafweging aan? Ik zou daar graag een antwoord van de heer Steegh op willen.

De voorzitter: Gaat uw gang, de heer Steegh.

De heer Steegh: Dank u wel, voorzitter. Ja, zeker moet er iets gebeuren aan de toegankelijkheid van de huizen. Zeker moet je iets doen aan ongelijke stoepen. Maar dat kan je ook door in de buurt van de huizen de stoepen en de toegang tot de huizen te egaliseren, zodat je geleidelijk aan bij de voordeuren van de huizen kunt komen. Dat is natuurlijk een flinke ingreep, maar dat is een aanzienlijk kleinere ingreep dan wanneer je nu de hele straat overhoop gaat halen voor 3,8 miljoen en daar dan ook nog eens zo veel groen voor moet opofferen. We zijn overigens een stichting.

De voorzitter: Dank. Ik zie dat de heer Soy nog een vervolgvraag heeft. Gaat uw gang, mijnheer Soy.

De heer Soy: Ja, misschien een beetje technisch van aard, maar de heer Steegh stelt voor om dan alleen het trottoir zo te verhogen en de rijbaan te laten staan. Hoe zit je dan met dat hoogteverschil als je een auto in zo'n parkeerplek probeert te parkeren?

De heer Steegh: Dat moet je geleidelijk aan aanpakken, voorzitter. Uiteraard kan het niet allemaal in één keer, van zestig centimeter te laag naar het niveau van de voordeur van het huis, dat moet je geleidelijk laten doen. Maar er is nu geen plan om het op een andere manier aan te pakken dan de hele straat zestig centimeter te verhogen. Als je dat doet dan is het einde oefening voor die bomen, dat is voor ons natuurlijk ook volkomen duidelijk. Maar het gaat er niet om dat ze over tien jaar dan wel op zijn. Nee, het onderzoeksrapport heeft aangetoond dat ze nog ten minste tien jaar mee kunnen. De riolering is voorzien tot over twintig jaar. Dat lijkt me het perfecte moment om dan te zeggen: het is mooi geweest. Haal ze dan weg en vervang ze dan ook door inheemse soorten, alsjeblieft, zodat inderdaad Stadspolders een mooie, groene wijk kan blijven met volwassen bomen, a.u.b.

De voorzitter: Helder.

De heer Soy: Dank u wel.

De voorzitter: Dan heb ik een vraag van de heer Timmer. Gaat uw gang.

De heer Timmer: Dank u wel, voorzitter. De vraag is aan mevrouw Schwarzbart. U geeft aan dat u nu overlast heeft van de bomen. Maar ik vraag mij af: wanneer heeft u eigenlijk voor het eerst overlast van de bomen gekregen, hoeveel jaar geleden is dat? Is er toen ook al aan de bel getrokken?

Mevrouw Schwarzbart: Dat heb ik in mijn betoog verteld. Ik denk dat de eerste keer ongeveer tien jaar geleden is dat bij mijn ouders voor het eerst de wortels in de riolering groeiden, waardoor ze verstopping hadden. Zij hebben dat inderdaad gemeld aan de wijklijn van Dordrecht en de gemeente heeft daar vervolgens niets mee gedaan. Een paar jaar later was het weer raak.

De heer Timmer: Oké. En toen heeft de gemeente ook niks gedaan?

Mevrouw Schwarzbart: Toen heeft de gemeente ook niks gedaan, nee.

De heer Timmer: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag van mevrouw Klein-Hendriks, volgens mij aan de heer Steegh. Gaat uw gang, mevrouw Klein-Hendriks.

Mevrouw Klein-Hendriks: Dat klopt, voorzitter, dank u wel. Dank u wel, mevrouw Schwarzbart, ook voor de informatie. Dat helpt ons bij de meningsvorming, dat is heel fijn. Maar de heer Steegh gaf aan dat de Bomenridders, in elk geval de afdeling in Dordrecht, die zijn dus opgericht. Ik vroeg mij, wat is de aanleiding geweest? Is de aanleiding geweest deze situatie voor de kap van de 34 bomen of welke aanleiding heeft dat?

De heer Steegh: Helaas hadden we meerdere aanleidingen, voorzitter. De meest directe aanleiding was de Zeedijk, waar 512 bomen dreigden te sneuvelen, waar we ook zeker nog gaan kijken wat we daar nog kunnen redden. Daarnaast de mammoetboom, de sequoia, achter de Kromhout, die recent gesneuveld is. Doodzonde.

De voorzitter: Is dat ...

Mevrouw Klein-Hendriks: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dan kijk ik nog één keer in de chat. Dank u wel, mevrouw Klein-Hendriks. Daar zijn geen vragen meer. Ik dank beide sprekers voor hun inbreng en toch ook wel hoe u beiden, dan mag je dat van de Bomenridders verwachten, maar ook van mevrouw Schwarzbart, die zich ook best wel verdiept heeft in deze materie. Ik zou zeggen: blijf nog bij ons in de – ik zou zeggen ‘in de uitzending’, maar dat is het niet – in de vergadering. Want we gaan nu verder met de inhoudelijke bespreking. Ik dank u beiden voor uw inbreng.

Mevrouw Schwarzbart: Dank u wel.

De heer Steegh: Dank u.

De voorzitter: Dan gaan we nu verder met de behandeling. De eerste termijn beginnen we met de ChristenUnie-SGP en daarna zal ik inventariseren welke fracties daar nog iets aan toe te voegen hebben. Het woord is nu eerst aan mevrouw Klein-Hendriks van de ChristenUnie-SGP, gaat uw gang.

Mevrouw Klein-Hendriks: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wij begrijpen als fractie dat aan de Stadspolderring bewoners wonen die er voor zijn om platanen weg te houden. We hebben de handtekeningen inderdaad gezien, mevrouw Schwarzbart heeft ook net een toelichting daarop gegeven. Wij vinden het jammer natuurlijk dat dit gevoel er is bij die bewoners. Is het onbegrijpelijk? Nou, misschien ook niet, want als je inderdaad last hebt van rioolverstopping en je vindt dat de gemeente te weinig het bladafval weghaalt, het trottoir wordt maar niet aangepast, groenvakken en parkeervakken die liggen er redelijk verwaarloosd bij, dan wordt een boom al snel letterlijk een groot ongemak. Ook als we vinden dat er meer geparkeerd moet worden staan bomen gewoon al snel in de weg. Maar wij zien als fractie misschien iets meer het belang van de bomen voor de stad. Ik heb ook gewezen in de voorbereiding aan de commissie op een filmpje van de Bomenstichting, ik denk dat dat voldoende is. Maar in alle gevallen pleiten wij ervoor dat er gewoon veel meer groeiruimte aan bomen wordt gegeven. Bij aanpak van wegen, maar ook bij nieuwe bomenaanplant. Maar naar de Stadspolderring. Voor de Stadspolderring begrijpen wij die forse ophoping van het wegdek gewoon niet. Wij menen bovendien dat, hoe ingrijpender de aanpak van de weg – daar gaat behoorlijk wat geld in – hoe ingrijpender de aanpak van de weg, hoe eerder overwogen moet worden om echt werk met werk te maken. Over twintig jaar moet de riolering worden vervangen, maar we pakken nu een weg ingrijpend aan om het de komende dertig jaar te laten meegaan. Dat rijmt niet goed met elkaar. Ook de inspreker heeft aangegeven dat er in het verleden al rioleringsproblemen zijn geweest en ze gaf ook nog aan het leeghalen van de straatpolken en als de bomen weg zijn dan zou er ook veel meer hemelwaterafvoer nog naar elders moeten worden afgevoerd. Dus waarom niet de riolering of wachten of schuiven met het aanpassen van de weg tot de riolering ook moet worden vervangen? We halen volwassen bomen weg. Die volwassen bomen die leveren een grote bijdrage in de stad en we vervangen die voor bomen die misschien dan over 20 jaar bij vervanging van het riool ook weer in de weg blijken te staan en die dan te lijden hebben opnieuw onder ons ingrijpen. Voorzitter, 34 platanen kappen is kapitaalvernietiging en is niet nodig. De meeste bomen wortelen niet zo diep en van platanen wordt zelfs wel gezegd dat ze ondersteboven in het beton ook nog steeds aangroeien. Is het dan niet gemakkelijk van de gemeente om het af te schuiven op bureaus die niet garanderen dat een boom intussen niet doodgaat? Van die 34 kunnen er heus wel worden opgedeeld en er kunnen ook zelfs wadi's worden gemaakt, in plaats van rond de boom alles ophogen en verdichten. Kan het college op dit onderdeel een toezegging doen dat niet al die 34 bomen worden weggehaald? Kan er niet ingegaan worden op wat de inspreker, mevrouw Schwarzbart, aangeeft, tot daar waar ze in het groen staan in dat gras, daar hoeven die bomen misschien helemaal niet weg. Als een laatste-punt: het college heeft na wat gedoe ...

De voorzitter: Ik ga u heel even onderbreken, want er komen nu te veel interrupties binnen. De eerste interruptie die was van de heer Kuhlmann van de VVD. De heer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik heb aandachtig geluisterd naar mevrouw Klein-Hendriks en laat ik beginnen dat ik begrijp haar emotie voor wat betreft de bomen, dat is natuurlijk iets moois. Maar toch, als ik haar goed heb begrepen zegt zij: is het überhaupt wel nodig, kunnen we dit werk niet – in elk geval voor de komende periode – uitstellen? Dan ben ik toch benieuwd hoe zij kijkt naar of welke waarde zij hecht aan het probleem wat er nu bestaat. Hoe langer we wachten, hoe erger dat natuurlijk wordt met de toegankelijkheid van de woningen voor mindervaliden, voor de conditie van de stoepen, van ook de parkeervakken. Wat is haar oordeel daarover? Wil ze daarmee wachten?

De voorzitter: Helder. Gaat uw gang, mevrouw Klein-Hendriks.

Mevrouw Klein-Hendriks: Dank u wel, voorzitter. De heer Kuhlmann geeft eigenlijk net iets anders aan dan hetgeen ik naar voren bracht. Bij mij is de verhouding zoek. Er wordt een forse aanpak van de weggepakt, met een dusdanige verhoging, terwijl tegelijkertijd onderliggende problemen of problemen die er sowieso op ons af gaan komen niet worden aangepakt. Maar we voorzien wel dat dat binnen de kortste keren wel moet gebeuren. Die verhouding is bij mij nu echt zoek. Dus we investeren veel geld. Betekent dat dan dat er niks moet worden gedaan? Naar mijn smaak – en ik heb het idee dat de heer Steegh ook dat heeft aangegeven wel – pak gewoon die trottoirs aan. Die kunnen recht worden gelegd, waarom is het nodig om daar lang mee te wachten? Leg die schuin neer, zodat bewoners een minder hoge overstap naar hun eigen tuin moeten hebben of help bewoners om te kijken hoe ze hun eigen stoepje kunnen aanpassen, zodat ze misschien wel met een rollator of hoe dan ook daar naar hun eigen voordeur kunnen gaan. Helemaal prima, maar dat is wat anders dan meer dan een halve meter een hele straat ophogen en toch over twintig jaar – zeker weten, als het niet eerder moet – dan moeten we het rioleringsgebeuren ook nog eens aanpakken. Die verhouding, die mis ik hier.

De heer Kuhlmann: Daar valt denk ik nog wel iets op te zeggen, maar daar kom ik in mijn eigen woordvoering op terug.

De voorzitter: Goed zo, heer Kuhlmann. Dan heb ik nog een interruptie van de heer Kleinpaste. Gaat uw gang, heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor hele positieve aspecten in het betoog van mevrouw Klein-Hendriks, hoor. Dus daar geen misverstand over. Maar ik zou van haar heel specifiek willen weten of dat pleidooi van haar ook geldt voor die baanvakken 6 en 7, het smalle gedeelte van de Stadspolderring, waarbij mijn indruk is dat wat we in de jaren '83 ruimtelijk heel mooi hebben aangelegd gewoon tig jaar later echt niet meer voldoet. Dus hoe staat ze precies in de ontwikkeling van dat specifieke stukje Stadspolderring? Gaat daar het betoog ook voor op of ziet ze daar een andere oplossing?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Klein-Hendriks: Voorzitter, ik begrijp die vraag inderdaad volkomen. Tenminste, het gaat volgens mij voor de heer Kleinpaste om een deel van hoek 6, want nummer 6 gaat zowel ook over het ruimere deel – waar de bomen in grasplantsoenen staan – als daar waar mevrouw Schwarzbart het vooral over heeft, het smalle deel, eigenlijk waar de

huizen naar verhouding het dichtst op de Stadspolderring staan. Ik denk, ik kan me daarbij voorstellen dat je daar die bomen niet kunt handhaven, dat daar iets moet gebeuren. In mijn, maar dan ga ik gewoon een ideaalbeeld neerzetten, waar we misschien over 50 jaar aan toekomen, maar dat is er nog niet, zo realistisch ben ik ook wel. Maar waar het mij wel om gaat is waarom je op dit moment, ook voor dat deel, meer dan een halve meter – en civieltechnisch vraag ik me af of je het überhaupt moet willen – een straat moet ophogen. Dat blijft wel staan, dat punt. Dus in een ideale wereld zouden de bomen kunnen blijven staan, maar die wereld is niet ideaal- Dus op dat smalle stuk – naar verhouding smalle stuk – ik zie wat mevrouw Schwarzbart overigens wel terecht zei, dat wil ik nog wel aangeven, zij begon ook in haar betoog met aangeven dat ze best wel ziet dat bomen echt wel voor karakter van die Stadspolderring zorgen. Dat denk ik ook en ook voor dat stuk. Maar ik zie ook wel de problemen en ik zie ook dat gewoon veel inwoners daar moeite mee hebben.

De voorzitter: Helder. Dan zie ik nog een interruptie – we gaan gewoon even door, hoor mevrouw Klein-Hendriks – nog een interruptie van mevrouw Jager. Gaat uw gang.

Mevrouw Jager: Eventjes over het smalle stuk inderdaad, alleen over het smalle stuk van de Stadspolderring. De grote platanen. Platanen zijn prachtige bomen, maar ze hebben zo niet een diep dan toch wel een heel breed wortelpakket. Het is ook geen wonder, het zijn snelgroeiende bomen die dus op een gegeven moment de boel aardig gaan opdrukken. U zegt: nou, laten we dan zorgen dat die mensen, dat dat opgeschuimd wordt, zodat ze naar boven. Als je een stuk van veertig, vijftig, zestig centimeter moet overbruggen, dan heb je daar een heel lange weg voor nodig wil je niet boven de vijftien graden helling uitkomen. Mensen die met rollators en dergelijke, ook met kindercar's, maar vooral met rollators en scootmobielen in de weer zijn die mogen niet verder dan vijftien graden omhoog, anders dan wordt het te hoog en dan gaan ze vallen. Dus ik vraag me af hoe je dat dan moet zien. Ikzelf, persoonlijk denk ik, ik heb het bomenfilmpje gezien en ja, het is prachtig als je een boom midden, ik moet gelijk denken aan de grote eik in een park, als je daar een hele grote boom hebt staan middenin een plantsoen of zo, dat is fantastisch. Maar voor mij niet in het randje aan het smalle stukje van de Stadspolderring. Ik vroeg me af, die twee dingen, dat gaat niet samen. Dus ik vroeg me af hoe u daar over denkt. Als je zegt: oké, of die weg nou zestig centimeter omhoog moet, ik wil wel dat het omhoog moet, want de boel is aardig ingeklonken. Maar vooral dat je dus gewoon niet simpelweg kunt zeggen ...

De voorzitter: Mevrouw Jager, komt u even tot de vraag, even tot de kern?

Mevrouw Jager: Nou, die had ik net al gesteld, maar ik ging er nog over uitweiden, dat moet ik niet doen.

De voorzitter: Ik laat even mevrouw Klein-Hendriks daarop reflecteren. Gaat uw gang.

Mevrouw Klein-Hendriks: Ik kan het even proberen. Kijk, naar mijn mening hoeft het niet zo hoog opgehoogd te worden en wij alle twee – mevrouw Jager en ik – zijn niet de civieltechnische experts om te kunnen bedenken hoe het precies moet. Maar dat er wel degelijk andere mogelijkheden zijn, waarbij je wel degelijk ook voor mindervaliden de Stadspolderring ook op dat stuk toegankelijk houdt, dat zal mevrouw Jager ook niet ontkennen. Maar er zit nogal wat tussen gewoon zestig centimeter verhogen, zodat alles

gelijkvloers is, of gewoon minder verhogen. Ik denk met elke aanpak van de weg gaat de weg sowieso iets omhoog, dus daar zit wat tussen. Zal ik verdergaan, voorzitter?

De voorzitter: Nee, ik geloof dat er nog een vraag is. O nee, dat is geen vraag, dat zijn meer opmerkingen in de chat. Ik zou u alstublieft willen beperken in de chat tot vragen en niet tot opmerkingen. Ik probeer deze commissie zo goed mogelijk te leiden en daarbij ook iedereen de gelegenheid te geven om aan het woord te komen. Gaat u verder, mevrouw Klein-Hendriks.

Mevrouw Klein-Hendriks: Dank u wel. Nog even om een goed woord voor de platanen te houden. Volgens mij, mevrouw Jager gaf aan: het zijn snelgroeiende bomen. Nu denk ik dat platanen gewoon uitstekende stadsbomen zijn. Waarom? Omdat platanen volgens mij heel erg geschikt zijn om een redelijke luchtverontreiniging, om die te handelen. Andere bomen die lijden daar eerder van, dus ode aan de stadsplataan. Maar goed, als een-na-laatste punt, voorzitter. De informatievoorziening, na wat gedoe kwam die wel degelijk goed op gang en we hebben ook gebruik kunnen maken als commissie van een technische sessie. Dat is heel erg prettig. De kwaliteit van de informatie is naar mijn mening wel erg divers en dan refereer ik ook aan het laatste stuk wat we hebben gekregen over de mail over het bouwbesluit. Ik heb er zelf het artikel 6.48 van het bouwbesluit maar even bij gezocht, maar dat heeft ook totaal geen betrekking op het ophogen van een openbare weg. Dus de kwaliteit laat nog enigszins te wensen over. Tot slot, naar de toekomst. Vooralsnog ziet onze fractie niet dat lering wordt getrokken uit lessen zoals deze Stadspolderring. Verdichting van het oppervlak rondom bomen is meer regel dan uitzondering. We planten een wijk aan, we legden in het verleden gasleidingen, dat doen we nou niet meer, maar we leggen ze wel dicht tegen de bomen aan. De vraag aan het college is: welke mogelijkheden ziet het college om niet zomaar asfalt te storten – ik zeg het nu heel negatief – niet zomaar asfalt te storten, maar om structurele rekening te houden met de goede plaatsing van bomen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Klein-Hendriks. Dan moet ik weer concluderen dat de heer Soy rustig op zijn beurt wacht. Die heeft nog een vraag aan u. Gaat uw gang, mijnheer Soy.

De heer Soy: Dat klopt, voorzitter, ik was net aan het typen en ik hoorde u mijn naam al noemen. Eigenlijk heeft een voorganger die vraag ook gesteld. Op sommige plekken is het nu dermate slecht gesteld – bijvoorbeeld in vak zes, heb ik ook gezien – dat je er niet zomaar komt met even de stoep recht te zetten en een klein beetje verhoging. We lezen ook in de technische stukken, we hebben ook de technische sessie bijgewoond: ook al verhoog je de straat maar met vijftien centimeter, dat dat al schadelijk is voor de bomen. Waarbij zij zich afvragen, althans sterke twijfels uitspreken dat de boom zelfs een verhoging van vijftien centimeter niet zou overleven. Dan wordt het toch wel heel lastig om die bomen daar te behouden, als je en de straat veilig wilt inrichten, het trottoir veilig wilt inrichten, die helling voor mensen die slecht ter been zijn minder steil te maken, je aan de regels te houden. In principe, u was er zelf ook bij, bij de technische sessie. We hebben van alle kanten allerlei vragen gesteld en ik zou ook graag willen dat die bomen daar blijven staan, maar na die technische sessie en alle informatie is bij mij eigenlijk een beetje het idee dat het wel heel lastig wordt om die bomen te behouden.

Hoe kijkt mevrouw Klein-Hendriks daarnaar? Wat voor oplossing heeft zij nou concreet waarbij ze denkt 'op die manier zouden die bomen er wel kunnen staan'?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Klein-Hendriks. Volgens mij heeft u daar al een beetje antwoord op gegeven.

Mevrouw Klein-Hendriks: Volgens mij heb ik daar al een beetje antwoord op gegeven. Nogmaals, op dat deel waar gewoon die huizen het dichtst op de Stadspolderring staan, daar heeft een boom weinig ruimte om te groeien. Gaan we dan de weg ook maar miniem ophogen, dan zorg je voor verdere verdichting van die groeiplek eigenlijk en dan gaat de boom scheefgroeien, gaat wortels aan het andere deel – daar waar het wel kan – gaat het zijn wortels ontwikkelen. Dus dat is geen ideale situatie, absoluut niet. Dus daar moet een oplossing voor en in zoverre, ik merk wel: ik vind dat echt zonde en ik zou het liefst, wat ik al zeg, een ideale wereld doen we dit niet meer op deze manier en zijn er andere oplossingen. Maar dat is ook echt wel de vraag aan het college die ik stelde in mijn betoog: welke lessen zouden we kunnen trekken, welke lessen trekt het college voor die groeiplaats van die bomen en hoe gaan we daarmee om in de toekomst?

De heer Soy: Voorzitter, daarmee hebben we toch het probleem op deze plek niet opgelost? Kijk, dat we daar lessen uit moet trekken voor de toekomst en in het verleden hebben we die rioleringen zo gelegen, dat veranderen we nu niet, het huidige college verandert daar helaas ook weinig aan. Dat we daar in de toekomst naar moeten kijken dat deel ik met mevrouw Klein-Hendriks, maar nu ligt deze situatie op tafel. Wat doen we met deze situatie hier?

Mevrouw Klein-Hendriks: Voorzitter, er ligt niet een voorstel voor aan de raad om wel of niet in te stemmen met de kap van 34 platanen. Er ligt een raadsinformatiebrief voor. Naar aanleiding van de raadsinformatiebrief stel ik deze vragen, dus wij gaan daar eigenlijk niet echt hard over om gewoon het college te dwingen om niet te kappen of wel te kappen. Daar heeft het college een eigen afweging in gemaakt, maar dat wil niet zeggen dat we als raad niet daar de kritische toets mogen zijn: welke lessen kunnen we daar in de toekomst leren, hoe zien we in de toekomst verbetering?

De heer Soy: Voorzitter ...

De voorzitter: Helder, helder.

De heer Soy: Dat deel ik met mevrouw Klein-Hendriks.

De voorzitter: Helder, en laten we dadelijk ook nog even de wethouder daarop laten reflecteren. Ik zie geen vragen meer, volgens mij. Nee, dan stel ik voor om door te gaan met de volgorde die in de chat is aangegeven. Dat is volgens mij de heer Oostenrijk van het CDA. U kunt met uw woordvoering beginnen.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, dank. Ik heb al in een eerdere fase aangegeven dat ik er erg prijs op stelde om ter plekke geïnformeerd te worden. Dat heb ik ook inderdaad gedaan, dus ik heb afgelopen maandag vrij intensief gesproken met de betreffende ambtenaar, we hebben dat hele traject doorlopen en dat geeft wat dat betreft meer informatie dan ik voordien tot me heb gekregen. Het is een kwestie van oorzaak en

gevolg. We hebben te maken met een verzakt wegdek en dat het verzakt is, dat is niet vreemd, want op meerdere plekken in Stadspolders is de openbare ruimte danig verzakt. Ik weet nog heel goed in de vorige raadsperiode dat tal van aanpalende wegen inmiddels al verhoogd zijn en wel met inderdaad ook zo'n veertig, vijftig centimeter. Dus dat fenomeen van verzakken is daar allerm minst vreemd. Wat zien we dan? Dat dus de hoofdrijbaan op die plekken daar inderdaad die veertig, vijftig centimeter lager ligt dan de aanpalende zijwegen. Daar zien we ook het gevolg van. Dus wij onderschrijven de wens om daar de weg op te hogen. Ook, maar dat is dan dat oorzaak en gevolg, en als gevolg van het ophogen betekent het dat die bomen daar niet meer levensvatbaar zijn en dat wordt ook door meerderen al onderschreven. Dus in de smalle gedeeltes waar de bomen grenzen aan de weg, daar kunnen wij ons goed in vinden, dat die inderdaad vervangen moeten worden. Het tweede element, en dat heb ik ook tot me genomen, is dat het wegdek zo laag ligt dat bijna dat wegdekniveau de grondwaterstand nadert. Dus met hevige wateroverlast is dan eigenlijk de ondergrond compleet verzadigd met water en dat is een hele slechte zaak, want dat betekent dat dat grondwater niet meer weg kan. Dus ook een element om in te stemmen met het ophogen van het wegdek. Als we nu toe gaan naar de bomen dan valt er een onderscheid te maken en mevrouw Schwarzbart heeft dat ook al aangestipt, dat er een onderscheid is te maken tussen de bomen waar de woningen dichtbij liggen – en dat is het laatste gedeelte, dat is sector 7 en een stuk van 6 – maar dat er inderdaad ook bomen zijn die daar niet direct mee te maken hebben. Dat leidt ons tot de vaststelling dat van die 34 bomen er zeker 11 kunnen blijven staan. Die hebben geen directe relatie met de aanpalende problemen van parkeerplaatsen en het trottoir. Nee, dat is een ander verhaal. Ik krijg ook de indruk, in gesprek met de betreffende ambtenaar, dat dat wellicht op een redelijke manier is op te lossen, zodanig dat die 11 bomen kunnen blijven staan. Dus dat leidt ons tot eigenlijk de vaststelling, en daar zou ik toch meer dan het maar melden naar het college, ik zou dat sterker willen doen, ik zou een sterke aanbeveling willen doen om die 11 bomen te laten staan en het overige gedeelte dan aan te pakken zoals ook voorgesteld is. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank, heer Oostenrijk. Dan geef ik nu het woord aan GroenLinks, de heer Timmer, denk ik.

De heer Timmer: Dank u wel, voorzitter. Allereerst wil ik toch vermelden dat we de werkwijze en de manier van informatievoorziening betreuren. De RIB die wij over dit onderwerp hebben ontvangen zou alle belangrijke informatie bevatten. Naar nu bleek ontbrak er dus nog wel het één en ander aan. Wel danken wij iedereen voor de technische sessie van vorige week, dat heeft het mogelijk gemaakt dat wij vanavond goed geïnformeerd over dit onderwerp in debat kunnen gaan. Dan begin ik. Waarom worden er de afgelopen tijd zoveel bomen gekapt? Is dat echt allemaal nodig? Kan dat niet anders? Wij betreuren dat er in onze ogen vaak voor de makkelijkste en goedkoopste oplossing wordt gekozen en dat is: alle bomen weg. Een boom zorgt immers voor overlast met zijn bladeren en zijn schaduw, viel er te lezen. Of een boom is makkelijk te vervangen voor een nieuw exemplaar, wordt er soms gedacht. Het boom-voor-een-boom-principe is mooi, maar in de realiteit spreken we toch eerder van een twijg voor een boom. Want wist u dat een boom ook veel goede eigenschappen heeft? Om een gekapte boom te compenseren zouden eigenlijk 10 nieuwe bomen – of twijgen in dit geval – geplant moeten worden om hetzelfde effect te bereiken van die gekapte

boom. Uiteraard hoeft dat niet op deze locatie. Want wethouder, waarom lijkt het alsof kappen altijd de eerste keuze is of zelfs de enige? Daar moet toch een andere oplossing voor zijn? Dus niet zoals op de Zeedijk alle bomen in één keer weg of nu wat het plan is met de bomen op de Stadspolderring. Gelukkig betreft het niet alle bomen op de Stadspolderring zoals in de eerste instantie leek, maar bespreken we vanavond de 34 platanen in sector 6, het smalle deel. Na alle rapporten gelezen te hebben, naar sprekers en insprekers geluisterd te hebben en alle informatie tot ons genomen te hebben denken we nog steeds dat niet alle bomen gekapt hoeven te worden. Daarom pleiten wij om per boom te kijken en onderzoeken wat er mogelijk is. Begin dan altijd met de vraag: welke bomen kunnen er wel blijven staan? Om vervolgens te kijken: welke bomen zouden er verplaatst kunnen worden? Wellicht kunnen ze dichtbij huis blijven en is er een ander plekje op de Stadspolderring te vinden. Uit het antwoord van de heer Van Herwijnen zijn dat er minstens 7, zoals uit zijn onderzoek bleek. Ook wordt er verwezen naar het bouwbesluit, maar dit is niet heel dwingend, naar het schijnt, het gaat daarbij namelijk om een afweging van belangen. Dus welk belang heeft een ...

De voorzitter: De heer Timmer, ik ga u even onderbreken in uw bijna poëtische verhaal. U krijgt een interruptie van de heer Oostenrijk. Heer Oostenrijk, gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, het gaat om het aantal bomen wat onzes inziens ook kan blijven staan. Ik heb er elf geteld, letterlijk. Heeft de heer Timmer dat ook zo ervaren, dat die 11 bomen kunnen blijven staan?

De voorzitter: De heer Timmer, gaat uw gang.

De heer Timmer: Het exacte aantal weet ik niet, maar als er al in ieder geval elf kunnen blijven staan – wie weet nog meer – er kunnen er zeven verplaatst worden, dan zijn we al bijna op de helft. Zoals ik net zei: als we per boom gaan kijken kunnen we per boom ook kiezen wat de beste oplossing zou zijn.

De voorzitter: Dank. Dan heb ik ook nog een interruptie ... Is dat een vervolgvraag?

De heer Oostenrijk: Mag ik even reageren?

De voorzitter: Of gaat u een betoog houden? Want ...

De heer Oostenrijk: Nee. Een korte reactie.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, die 11 bomen, dat zijn ook typisch die bomen die verplaatst hadden kunnen worden als het nodig was. Ik wil graag dat de heer Timmer aantoont dat de andere 23 bomen verplaatst zouden kunnen worden, met verwijzing naar alle rapportages dat het daar niet kan.

De voorzitter: De heer Timmer.

De heer Timmer: Ik ben geen expert, dus ik kan ook niet zeggen dat de andere 23 bomen wel allemaal verplaatst kunnen worden, dat heb ik zelf ook niet gezegd. Ik pleit

ervoor om per boom te kijken: welke kan er blijven staan, welke kan er verplaatst worden en voor welke boom is er geen andere oplossing?

De voorzitter: Dan heb ik nog een interruptie voor u van de heer Kuhlmann. De heer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik hoorde de heer Timmer van GroenLinks zojuist in mijn optiek wat denigrerend spreken over het bouwbesluit en vervolgens ook zeggen: het is uiteindelijk een belangenafweging. Daar wil ik een vraag over stellen, want ik denk dat dat bouwbesluit is natuurlijk niet voor niets, dat gaat er om: zijn die woningen ook toegankelijk, ook als je mindervalide bent? Zoals hij de belangen dan afweegt of GroenLinks de belangen afweegt, is het dan belangrijker dat die boom er blijft staan of dat je, ook als je mindervalide bent, de woning in kan komen via de voordeur?

De voorzitter: Mijnheer Timmer, gaat uw gang.

De heer Timmer: Ik was nog net niet klaar met dat stukje, want toen kwam de eerste interruptie. Nee, mensen moeten natuurlijk altijd een woning in kunnen komen, mensen moeten veilig over de stoep kunnen lopen, mensen moeten ook te voet of met de rollator of in een rolstoel altijd een woning kunnen betreden.

De heer Kuhlmann: Dank u.

De voorzitter: Dan heb ik nog een interruptie van de heer Soy. De heer Soy, gaat uw gang.

De heer Soy: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk in het verlengen van de heer Kuhlmann, want de heer Timmer die doet voorstellen alsof het college begint met gelijk de bijl in de hand: we gaan eerst kappen en dan kijken. Dat beeld wil ik toch even rechtzetten, want ook in dit dossier is er gekeken in hoeverre het mogelijk is om de bomen te behouden. Daar is een heel onderzoek naar gedaan, daar hebben specialisten naar gekeken, we hebben daar een technische sessie over gehad. Je kunt van mening verschillen of dat het misschien per boom anders zou kunnen zijn, maar hoe ziet de heer Timmer dat, dat hij zo'n opmerking maakt? Waarom maakt hij die opmerking? Want we zien ook bomen die elders in de stad wel verplaatst worden, waar het wel mogelijk is. Ik heb ook dat voorbeeld van de Crayensteynstraat genoemd, waar ook hele grote platanen staan die iedere keer goed worden onderhouden om ze juist te behouden. Dus waar komt die opmerking van de heer Timmer vandaan, alsof het college direct begint met kappen?

De voorzitter: Gaat uw gang, de heer Timmer.

De heer Timmer: Wij zijn natuurlijk heel blij, ook de berichten die ik van de week zag, dat er wel bomen verplaatst kunnen worden. Ik hoop dat dat ook, als we kunnen kiezen tussen kappen of verplaatsen, dat dan de voorkeur bij verplaatsen ligt. Waarom mijn opmerking? Als we naar de Zuidendijk kijken, daar zijn wel heel erg veel bomen gekapt, terwijl wij daar dachten: misschien is er ook wel een andere oplossing mogelijk geweest. Nu ook weer voor de Stadspolderring. In de raadsinformatiebrief stond alleen te lezen: we gaan alle bomen kappen. Terwijl in onze ogen er dus ook een andere oplossing

mogelijk zou zijn: in plaats van alles kappen kijken wat er wel kan blijven staan of kijken wat er verplaatst kan worden.

De voorzitter: Helder.

De heer Soy: Voorzitter, als ik nog heel kort mag.

De voorzitter: Afsluitend, kort.

De heer Soy: Afsluitend. Dat laatste, dat is naar mijn idee wel gedaan. Er is wel onderzoek gedaan naar in hoeverre de bomen kunnen blijven staan. We hebben ook die technische sessie bijgewoond. Die elfde boom, waar de heer Oostenrijk naar refereert, dat zou een optie kunnen zijn, maar dan moet je aan de andere kant weer inleveren op kwaliteit en de verhoging. Dus dat zijn allemaal belangen die je moet afwegen. Maar ik vind niet dat we te kort door de bocht kunnen zeggen dat er heel makkelijk is besloten om al die bomen daar te gaan kappen. Er is wel degelijk onderzoek naar gedaan en de technische sessie die was voor mij echt bevredigend en ik heb daar ook voldoende informatie uit kunnen winnen.

De voorzitter: Helder. Wilt u daar nog op reflecteren of was u klaar met uw betoog?

De heer Timmer: Nee, ik wilde graag mijn woordvoering afmaken, als dat mag.

De voorzitter: Natuurlijk mag dat. Gaat uw gang.

De heer Timmer: Dank u wel. We waren gebleven bij het bouwbesluit en over de waarde van een boom, dus ik ben wel benieuwd: wat is dan in uw ogen een boom waard? Welke kosten mogen er aan een boom besteed worden? Als we het over bruggen, wegen of rotondes hebben ...

De voorzitter: De heer Timmer, ik vind het heel vervelend om u weer te onderbreken, maar ik zie een interruptie van mevrouw Jager.

De heer Timmer: Oké.

De voorzitter: Mevrouw Jager, gaat uw gang.

Mevrouw Jager: Ik heb niet zozeer een interruptie op mijnheer Timmer, als wel een opmerking in het algemeen. We zitten hier zo nu en dan en daar net heel erg op macroniveau over bomen, het gaat over elf bomen of veertien bomen of zeven bomen. Wij hebben een ambtenarenkorps wat hier ontzettend mee bezig is, we hebben onderzoeken gehad. Ik zou toch werkelijk niet het werk wat al die mensen doen zomaar in één keer van tafel willen vegen en het als gemeenteraad allemaal nog eens even over gaan doen. Ik vind dat we daarmee tijd verspillen en ik vind dat we dan niet voldoen aan onze taak. Dat wou ik even zeggen. Dat is alles.

De voorzitter: U kunt het maar kwijt zijn. Gaat u verder met uw betoog.

De heer Timmer: Ja, dank u wel. In de voorbeelden die ik net schetste, als daar geld bij moet komen spreken we vaak over tonnen, in sommige gevallen zelfs over miljoenen.

Dan is het vaak: wat moet, dat moet. Als het over bomen gaat dan lijkt het vaak of elke euro te veel is, dus ik ben benieuwd: wat is dus een boom in uw ogen waard? Ik heb mijn oplossing al eerder aangedragen, dus ik wil graag meegeven in deze situatie, maar vooral ook in elke volgende situatie, ga eerst kijken: wat kan er blijven staan? Vervolgens: wat moet er verplaatst worden? En als het echt niet anders kan, vervang dan een boom voor een andere, en het liefst voor tien. De laatste slotzin: als er nieuwe bomen toch geplant moeten worden, houd er dan rekening mee wat voor bomen dit zijn. Vergroot de diversiteit en plant gevarieerder.

De voorzitter: De heer Timmer, ik moet u weer onderbreken. U heeft een interruptie van de heer Kleinpaste. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, dank u wel. Ik vind het een hele interessante vraag van de heer Timmer: wat is een boom u waard? Het zou nog leuker zijn als GroenLinks daar zelf ook heel nadrukkelijk een voorzet zou willen geven: wat zijn die bomen GroenLinks waard?

De voorzitter: Gaat u verder, de heer Timmer.

De heer Timmer: Die bomen zijn ons dus heel wat waard, want anders stoppen wij niet al deze tijd en energie om dingen uit te zoeken, om dingen te bespreken. Ik ben blij dat wij niet de enige partij zijn die de bomen willen laten staan of überhaupt willen kijken wat er allemaal mogelijk is. Wij zijn natuurlijk een partij die voor groen is, dat is denk ik wel duidelijk, dat zit ook in onze naam. Dus wij zullen altijd het belang van bomen hoog in het vaandel dragen, dus daarom ook de drie stappen: laat staan, verplaatsen of vervangen. Ik kom bijna tot mijn afronding, dus ik hoop dat ik de laatste twee zinnen kan uitspreken zonder de interruptie, misschien kan dat daarna. Als er dus toch geen andere keuze is, bedenk dan goed welke bomen er geplaatst gaan worden, denk dan aan divers, maar denk ook aan de toekomst, zodat we niet over twintig jaar of misschien wel eerder voor hetzelfde probleem komen te staan. Zoals ik uit de woorden van mevrouw hoorde: tien jaar geleden ontstonden de eerste problemen. Als we toen al geluisterd hadden was het wellicht ook makkelijker geweest om die grote bomen te verplaatsen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Timmer. Dan ga ik met de volgende woordvoerder verder, van de VVD. Dat is de heer Kuhlmann, volgens mij. Gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Als de Dordtse VVD hebben we bij de Stadspolderring twee hoofdvragen die moeten worden beantwoord. In de eerste plaats: is het noodzakelijk dat de weg wordt opgehoogd? In de tweede plaats: is het bij die ophoging noodzakelijk dat een deel van de bomen wordt gekapt? Want wij zijn natuurlijk ook een partij met een groen hart en het zijn daarom wat ons betreft relevante vragen, want bomen die kap je niet zomaar. Voor de bomen van dit stukje Stadspolderring geldt natuurlijk ook dat er meerdere stadgenoten zijn waarvoor die bomen voelen als vertrouwde metgezellen die ze jaar in, jaar uit elk seizoen weer tegenkomen op hun vaste route over de Stadspolderring. Dus daarom te beginnen bij de vraag of het nou eigenlijk wel noodzakelijk is om de weg op te hogen. Het antwoord op die vraag is wat ons betreft duidelijk: ja. Uit de technische informatie uit de ambtelijke organisatie blijkt dat de weg steeds verder wegzakt en op den duur te dicht bij het grondwaterpeil komt. Die weg is gefundeerd op een laag zand en als die laag zand te nat wordt dan kan die

niet meer voldoende steun geven voor het asfalt wat er bovenop ligt. Ik vergelijk dat maar met het mengsel van zand en zeewater in de branding: dat biedt ook onvoldoende fundament voor een mooi zandkasteel. Een weg die vol scheuren en kuilen komt te liggen is voor ons geen optie. De Stadspolderring is simpelweg te belangrijk als de ontsluitingsweg voor ruim 18.000 bewoners van Stadspolders. Daarbij, ook vinden we dat de weg moet worden opgehoogd om de stoepen weer op gelijk niveau te krijgen met de voordeuren. De huizen staan namelijk nog wel op de oorspronkelijke hoogte, terwijl de rijbaan en de stoep op sommige plekken meer dan een halve meter is gezakt. We zagen het al eventjes in de presentatie van mevrouw Schwarzbart: de bewoners hebben allerlei treetjes en trapjes moeten maken in hun voortuin om in hun huis te komen, terwijl er dus bewoners zijn die sinds de bouw van de huizen eerst woonden in een huis dat wel voldeed aan het bouwbesluit en dat dus via de voordeur toegankelijk is met een rolstoel of een rollator, maar anno 2021 – buiten hun schuld – is dat niet meer het geval. Dan heb je mooi pech als je oorspronkelijk daar bent gaan wonen met het idee om er zo lang mogelijk te blijven. Denk dan bijvoorbeeld aan de ouders van mevrouw Schwarzbart.

De voorzitter: U zag mij het vingertje al opsteken. U krijgt een interruptie, heer Kuhlmann. Volgens mij is de eerste de heer Kleinpaste. De heer Kleinpaste, gaat uw gang. Daarna mevrouw Klein-Hendriks.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Toch even een vraag aan de heer Kuhlmann over het ophogen tot het niveau dat het stoepje weer ligt zoals in 1983. Er zijn allerlei klimaatontwikkelingen geweest waarbij het verstandig zou kunnen zijn – de heer Steegh doelde daar ook al op – om dat toch wat lager aan te leggen, met een iets grotere helling om de waterafvoer ook beter te laten verlopen. Zou de heer Kuhlmann daarover kunnen meedenken, of het nou wel verstandig is een situatie van '83 na te streven of wel degelijk met voortschrijdend inzicht eens wat anders aan te leggen?

De heer Kuhlmann: Als dat mag, voorzitter, een antwoord. Ik denk dat het belangrijk is dat het goed toegankelijk is. Wat je moet voorkomen is dat je een, kijk, je kunt natuurlijk altijd een hellingbaan maken, de vraag is – mevrouw Jager refereerde daar ook al even over – hoe steil wordt die helling? Want als je mindervalide bent, je hebt natuurlijk de mensen in ons paralympische team, die hebben grote spierballen, maar dat geldt natuurlijk niet voor iedereen. Dus je moet wel die helling kunnen nemen. Kort gezegd: het gaat er, denk ik, uiteindelijk om dat je voldoende omhooggaat om op een redelijke manier bij die voordeur te komen. Dat hoeft misschien niet exact hetzelfde peil te zijn, maar je moet wel naar mijn inzien – en volgens mij wordt dat ondersteund door de technische informatie – echt een stap omhoog maken, een flinke stap omhoog.

De voorzitter: Geen vervolgvraag meer, mijnheer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Voorzitter, een hele korte reactie. Ik beoog geen glijbaan te maken of een hele diepe helling. Minder dan vijftien graden, dat is volgens mij reguliere staat. Maar ik denk wel dat het verstandig is om er iets anders mee om te gaan dan zoals de heer Kuhlmann dat aanvankelijk in zijn betoog aanduidde.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Dan nog een interruptie, mijnheer Kuhlmann, van mevrouw Klein-Hendriks, over de stoepjes, volgens mij.

Mevrouw Klein-Hendriks: Dat klopt, over de stoepjes. Verderop op de Stadspolderring, in hetzelfde wegvak zes, zien wij dat de appartementen, de flatgebouwen, dat die hun eigen bordes hebben vormgegeven met helling, dus dat even voor de heer Kuhlmann als beeld. Als wij overal in Dordrecht een gelijk maaiveld willen tot aan de voordeur en we vinden dat we dat als gemeente moeten doen, is de heer Kuhlmann bereid om daar dan ook flink de portemonnee voor te trekken? Want volgens mij, de heer Kuhlmann kent de stad ook wel best wel aardig, maar dan komen we toch op heel veel wegvakken in Dordrecht die behoorlijk opgehoogd zullen moeten worden. Wat vindt de heer Kuhlmann daarvan?

De voorzitter: Nou, de heer Kuhlmann, trekt u de portemonnee?

De heer Kuhlmann: Het is een beetje makkelijk om, ik snap, mevrouw Klein-Hendriks refereert misschien aan huizen in de binnenstad, er zijn ook andere plekken, met name historische panden, waar je trapjes hebt en waar je inderdaad niet zomaar als mindervalide bij die voordeur komt. Het is denk ik belangrijk om te kijken: we hebben natuurlijk op een gegeven moment zijn daar nieuwe regels voor gekomen en je kunt denk ik die huizen in de binnenstad met de trapjes ook niet vergelijken met deze huizen. Het is een beetje dezelfde situatie, in automusea staan ook nog oldtimers zonder gordel. Sommigen daarvan mogen zelfs nog de weg op. Maar ik zou toch heel erg gek staan te kijken als ik een probleem heb met de gordel in mijn moderne auto, daarmee naar de garage ga en van de monteur te horen krijg: nou mijnheertje, maakt u zich niet druk, er hoeft helemaal geen nieuwe gordel in, want er bestaan ook nog auto's waar nooit een gordel in heeft gezeten. Dat is een slechte vergelijking. Je moet kijken naar de eisen die we vandaag de dag stellen, naar de eisen die indertijd, toen die huizen werden gebouwd, werden gesteld. Op dat moment werd er gezegd: je moet dat goed kunnen bereiken met je rolstoel. Dat is hoe de mensen die daar zijn gaan wonen ook van zijn uitgegaan en dat lijkt me zaak dat we daar ons aan houden als gemeente.

De voorzitter: Ik zie aan mevrouw Klein-Hendriks dat ze daar nog op wil reageren. Gaat uw gang.

Mevrouw Klein-Hendriks: Nou ja, het was niet mijn idee om de binnenstad aan te halen. Het was wel mijn idee om alle wijken, als je het hebt over Sterrenburg, Stadspolders of waar dan ook, daar zijn natuurlijk behoorlijk wat verzakkingen. Dus dat was mijn voorbeeld. Twee, op het moment dat het gaat om sturen in de mist, dat is altijd ingewikkeld. Wat bedoel ik hiermee? Waarschijnlijk is er onvoldoende informatie, namelijk dat het bouwbesluit er niet toe dient om de gemeente te dwingen om alle openbare wegen op te hogen. Maar goed, ik neem aan dat de heer Kuhlmann het daar eenvoudig mee eens kan zijn. Dank u wel.

De heer Kuhlmann: Nou, ik wil daar wel even op reageren. Uiteindelijk gaat het erom, ik vind het los van alle regeltjes en dingen, daar kunnen we natuurlijk eindeloos over neuzelen. Wat denk ik een legitiem punt is: kun je, ook als je mindervalide bent, je voordeur bereiken als je oorspronkelijke woning of waar dat wel het geval is? Dat vind ik een goed punt, los van alle regeltjes. Maar als u het goed vindt, voorzitter, ga ik graag verder.

De voorzitter: Heel graag zelfs, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Want de tweede vraag is namelijk of het dan – als je dus ervan uitgaat, en dat vind ik, dat je die weg moet ophogen – of het dan echt nodig is om die bomen te kappen op dit stuk van de weg. Kunnen ze niet blijven staan, wanneer alles wordt opgehoogd? Als je dezelfde laag grond erbovenop gooit om alles op het gelijke niveau te trekken, dan begrijp ik, dan kan er niet meer voldoende zuurstof komen bij de wortels en sterven de bomen helaas. Kun je dan niet de bomen laten staan als je de rest ophoogt? Ik begreep: ook dat kan niet, want dan ontstaat er bij elke boom een kuil ten opzichte van de rest van de straat en als het regent wordt dat dan een soort badkuip waar water in blijft staan met als gevolg dat er opnieuw weer onvoldoende zuurstof bij de wortels kan komen en de bomen sterven.

De voorzitter: De heer Kuhlmann, u krijgt nog een interruptie van de heer Jansen, gaat uw gang.

De heer Jansen: Ja, dat was eigenlijk, mevrouw de voorzitter, direct na mevrouw Klein-Hendriks. Ik sloeg aan op het feit dat de heer Kuhlmann begon over de binnenstad en de historische panden, dat het dan verzakt is en dat dat allemaal logisch is en dat kun je niet in de huidige normen. Mevrouw Hendriks noemde het gelukkig al: de wijk Sterrenburg is minstens net zoveel verzakt als de Stadspolders. Dat is niet de enige wijk, dus er zijn heel veel buitenwijken. Dus nogmaals, mijnheer Kuhlmann, als u dat allemaal netjes op wil hogen naar het standaardniveau dan moet u toch flink de portemonnee gaan trekken. Bent u daartoe bereid?

De voorzitter: Volgens mij dwalen we nu een beetje af van het onderwerp. We gaan het nu veel breder trekken dan de revitalisering van de Stadspolderring. Misschien dat u heel kort hierop kan reflecteren en dan verder gaat met uw betoog.

De heer Kuhlmann: Nou, ik wil het graag bij de Stadspolderring houden en – als u het goed vindt, voorzitter – voor wat betreft de vragen: als je de weg ophoogt, is er dan toch niet een manier te bedenken dat die bomen kunnen blijven staan? Daar wilde ik nog zeggen dat de bomen op dit specifieke stuk van de Stadspolderring, begreep ik, geen gezond wortelsysteem hebben. Die wortels die staan vlak tegen de rijbaan aan ...

De voorzitter: De heer Kuhlmann, na mijnheer Jansen komt er altijd een interruptie van de heer Oostenrijk. De heer Oostenrijk, gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, de heer Jansen, maar ook anderen, die hebben twijfels over het nut van het ophogen. Ik heb dat straks ook al gezegd: de wijk Stadspolders is nou typisch zo'n wijk die meer dan andere wijken al decennialang aan het verzakken is. Dat betekent ook dat al heel lang – en zeker in de vorige raadsperiode – tal van woonerven zijn opgehoogd. Dus we hebben het niet over een eerst voorkomend fenomeen, nee, deze verzakking is in feite een fase van al die andere verzakkingen. Kom dan niet met het argument aan dat we hier een vreemd element hebben. Nee, we hebben het hier over het aanpassen van elders al opgehoogde wijken, punt.

De voorzitter: Kijk, dat is kort. De heer Kuhlmann. De heer Jansen wil ook nog even reageren?

De heer Kuhlmann: Dat was geen vraag aan mij, volgens mij.

De voorzitter: Nee, volgens mij ook niet, maar gaat uw gang, mijnheer Jansen.

De heer Jansen: Ik wil even recht zetten dat ik de noodzaak van de ophoging in twijfel trek. Ik geef alleen aan dat de noodzaak voor ophoging niet alleen hier bestaat en dat de heer Kuhlmann zich dat dan ook moet realiseren. Maar ik trek niet de noodzaak van ophoging in twijfel, zoals de heer Oostenrijk suggereert.

De voorzitter: De heer Kuhlmann, ik stel voor gewoon nu even uw betoog ...

De heer Kuhlmann: Ja, lijkt me goed, ik ga verder.

De voorzitter: Ik denk dat we anders in herhaling vallen.

De heer Kuhlmann: Zo is het. Voor wat betreft of die bomen niet kunnen blijven staan stipte ik even het wortelsysteem aan. Wat namelijk, die bomen staan stuk voor stuk vlak tegen de rijbaan aan op dit gedeelte. Die wortels kunnen niet onder het wegdek groeien, omdat de druk van het asfalt en de auto's te groot wordt. Daarom zitten die wortels alleen aan de zijde van de woningen, van de stoep. Door de specifieke samenstelling van de grond – ik begreep: die is te compact – groeien die wortels daar heel erg aan de oppervlakte. Dat is denk ik ook te zien op de foto's in de presentatie, ze kunnen niet de diepte in. Dat heeft als effect dat die stoeptegels en de bestrating op die parkeervakken omhoog wordt gedrukt. En dat – ook weer opnieuw heb ik begrepen uit de technische informatie – dat effect wordt verergerd door de algehele verzakking, waardoor de bestrating en de stoepen deels dalen en op die wortels blijven hangen. Het resultaat is een stoep waar je heel gemakkelijk struikelt over alle scheve tegels en parkeervakken die dus slecht bruikbaar zijn door de stenen die omhoogkomen. Het werd al genoemd door mevrouw Schwarzbart: je bumper rij je eraan open, aan kapot. Daarom, alles bij elkaar genomen, volgt de Dordtse VVD daarom het collegevoorstel en de wens van de bewoners om op specifiek dit stukje Stadspolderring de weg op te hogen, de bomen – helaas, het is niet anders – te kappen en te vervangen voor nieuwe, meer geschikte bomen. Want hoezeer we ook het belang van bomenbehoud zien, laat daar geen misverstand over zijn, een scenario waar we op wat voor manier dan ook, met heel veel kunst- en vliegwerk bestaande bomen laten staan vinden wij niet realistisch. Van de interne en externe experts hebben we begrepen dat de kans dat de bomen dan alsnog sterven te groot is. Wanneer stervende bomen dan alsnog weggehaald moeten worden en er daarna weer opnieuw bestraat en opnieuw geasfalteerd wordt, zijn we naar het oordeel van de Dordtse VVD echt het paard achter de wagen spannen. Dat is niet alleen verspilling van geld, het zorgt er niet alleen voor dat er dan extra overlast is voor bewoners, maar het is in elk geval ook niet duurzaam om kort na elkaar twee keer te asfalteren als het ook in één keer had gekund. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank, de heer Kuhlmann. Dan ga ik nu naar de Partij van de Arbeid, de heer Jansen. Gaat uw gang.

De heer Jansen: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het niet heel lang maken. Laat ik helder zijn: waar bomen mensen in gevaar brengen kiezen wij voor mensen. Maar laten we niet het belang van bomen vergeten, want het weghalen van bomen brengt ook mensen in gevaar. Volgens cijfers van het CBS sterven er in één week hittegolf in Nederland jaarlijks vierhonderd mensen extra. Dat is voor een groot deel te wijten aan hittestress.

Hittestress waar aanwezige bomen een belangrijk wapen tegen zijn. Dus we moeten echt heel voorzichtig omgaan met de bomen die we hebben en we moeten echt heel voorzichtig afwegen voor we besluiten om tot kappen over te gaan, dat ben ik het met het betoog van de heer Timmer helemaal eens. Ik citeer dan even uit het rapport, want de gemeente heeft experts ingeroepen, een adviesbureau en ik citeer even uit het rapport van dat adviesbureau: "Op basis van bovengenoemde punten adviseren wij om een plan uit te laten werken op welke wijze ophoging van het maaiveld met behoud van de bomen kan plaatsvinden, bijvoorbeeld door slim om te gaan met maaiveldhoogtes, aanpassingen in het wegprofiel te maken en op te hogen met licht materiaal, zuurstofdoorlatend. Zo kan men de bomen in het gras mogelijk een deel van het maaiveld nagenoeg op het huidige niveau blijven. Het maaiveld kan dan vanaf de opgehoogde rijbaan geleidelijk aan richting de bomen aflopen, waardoor het ophogen minimaal blijft. Verder kan het risico barsten door ophoging in de stammen op relatief eenvoudige wijze worden voorkomen door het plaatsen van een ruime korte stalen ring rondom de stammen." Vervolgens – en ik heb dat adviesbureau niet ingeschakeld, maar de gemeente heeft dit zelf gedaan – en vervolgens heeft men dit advies tot zich genomen en heeft men zelf gezegd, ik ga ervan uit dat ambtenaren van de gemeente ook experts zijn en die hebben gezegd: nee, dit advies is toch niet helemaal zoals we het gaan overnemen, volgens ons kan dat niet opgehoogd worden, dus moet het gekapt worden. Nu liggen er dus twee adviezen en die adviezen zijn tegenstrijdig. Zolang we niet een eensluidend advies hebben, een duidelijk advies van een onafhankelijke expert kunnen wij hier geen zorgvuldige afweging maken. Dus de woordvoering van de PvdA houdt zich er voor vanavond bij dat wij eigenlijk oproepen om dan toch maar een derde onafhankelijk adviesbureau in te schakelen. Misschien dat Arcadis hier nog wat in doet, maar dat laat ik aan de gemeente zelf. Toch maar een derde onafhankelijk adviesbureau in te schakelen om nou eens voor eens en altijd met het correcte advies te komen: kunnen deze bomen wel of niet behouden blijven, terwijl je toch de stoepen en dergelijke netjes ophooft? Dat willen wij graag weten van een onafhankelijk expert.

De voorzitter: De heer Jansen, u krijgt een interruptie van de heer Kuhlmann. Ik ga even wel wijzen op de tijd. Ik zie allerlei mensen afhaken in de chat die niet meer bij deze vergadering zitten, ik denk niet dat dat de bedoeling is van deze avond. Dus beperkt u even – en ik zie 'voorzitter' – beperkt u even kort tot de vraag, de heer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Ja hoor, heel kort. Ik hoorde de heer Jansen namens de PvdA zeggen: er moet een extra onderzoek komen. Ik vraag me af: meent hij dat nou echt? Er ligt een ongelooflijke stapel aan rapporten, er is al heel veel tijd besteed aan echt een klein stukje weg. Volgens mij zijn de conclusies helder, we hebben heel veel technische informatie gehad. Ik kan me niet voorstellen dat het nou nodig is om het én nog langer te laten duren én er nog extra geld tegenaan te gooien, met weer een extra onderzoek.

De heer Jansen: Wij vinden zorgvuldigheid belangrijk, mijnheer Kuhlmann. U zegt: er liggen heel veel onderzoeken. Nou, uiteindelijk liggen er twee conclusies. De ene komt van Groenadvies, door de gemeente ingewonnen, en die zegt: het is goed mogelijk om het hier op te hogen als je dat met de juiste materialen doet, zonder dat je de bomen daar kwaad mee doet en de bomen kunt laten staan. Dus daar moet u een plan voor uitwerken. Dat was het eerste advies, volgens mij, het advies dat wij in de eerste instantie om onduidelijke redenen niet direct allemaal kregen. Het tweede advies komt

van de gemeenteambtenaar, volgens mij, die zegt: we moeten toch kappen. Ik weet niet welke van de twee ik nou moet geloven, want ik ben heel eerlijk: ik ben geen expert, ik ben geen bomenkenner ...

De voorzitter: Wij hebben nog een interruptie. Is dat voldoende antwoord op uw vraag, mijnheer Kuhlmann?

De heer Kuhlmann: Ja, prima. We verschillen hier van mening.

De voorzitter: Ik denk dat jullie er samen niet uitkomen. Mijnheer Soy, u roept om de voorzitter.

De heer Soy: Eigenlijk dezelfde vraag als de heer Kuhlmann, maar ook ik verschil van mening dat wij de informatie die wij tot ons hebben genomen en zoveel informatie ook en zorgvuldig ook. Ik vind niet dat we dat in twijfel moeten trekken en ik vind dat ook oneerbiedig voor de mensen die dat allemaal in elkaar hebben gezet en ons hebben doen toekomen. Dus een derde onderzoek, dat zou misschien nodig zijn als je twijfels had, maar ik twijfel niet aan de informatie die wij hebben gekregen.

De voorzitter: Helder, maar volgens mij twijfelt de heer Jansen wel, dus ook jullie komen er denk ik niet uit. Gaat u verder, de heer Jansen.

De heer Jansen: Ja, ik vraag me af, de heer Soy, twijfelt u dan niet aan conclusie A of twijfelt u dan niet aan conclusie B? Want er liggen twee conclusies en aan welke van de twee mag ik dan volgens u niet twijfelen? Dat is een beetje ... Goed, hier kunnen we het bij laten, denk ik. We gaan het ...

De voorzitter: Ik denk dat de heer Soy hier niet meer op gaat reageren. Of wel?

De heer Soy: Hier gaan we niet uitkomen, dus ik ...

De voorzitter: Dat denk ik ook niet. Maakt u het betoog even af, mijnheer Jansen.

De heer Jansen: Ik was klaar, mevrouw de voorzitter. Ik zei al dat ik het kort wilde houden.

De voorzitter: Oké, dan ga ik verder naar de VSP, de heer Stolk. Gaat uw gang.

De heer Stolk: Goedenavond, ik heb vanavond nog niets gezegd. Het debat is heel erg hevig op het vorige onderwerp en op dit onderwerp weer. De VSP die is voor behoud van bomen, ik denk dat dat duidelijk is. Maar de VSP is ook voor de ouderen en de ouderen die moeten goed over straat kunnen. Als je het dus nu ziet zoals dat sportstuk bij de spoorbrug is het erbarmelijk. Ik denk dat iedereen het erover heeft gehad, iedereen is het er mee eens: daar moet wat mee gebeuren. Ik denk dat dat, als ik dat gezegd heb, dat wij dus echt zijn voor behoud van bomen. Maar ik denk ook dat in de technische sessie en in de stukken die er allemaal zijn duidelijk naar voren gekomen is dat het dus beter is om deze bomen, althans de bomen op dat korte stukje gekapt moeten worden, eigenlijk is dat een heel duidelijke zaak. De andere bomen – ik begreep al dat er elf zijn die dus behouden kunnen worden – dat die dus gewoon blijven staan. Qua onderhoud

van de weg sluit ik me eigenlijk aan bij mijnheer Oostenrijk, die eigenlijk helemaal verwoord heeft hoe slecht het daar is en waarom het moet gebeuren. Ik denk dat dat heel erg belangrijk is. Ik heb mevrouw Klein-Hendriks ook gehoord: deze bomen kunnen blijven staan. Ja, voor vijf of tien jaar, maar over tien jaar of twintig moeten weer de riolen gedaan worden, ik denk dat het dan weer eens tijd eens om dan weer te kijken, want dan zijn de bomen weer dusdanig groot dat er misschien weer diezelfde prikkelingen zijn. Ik sluit me eigenlijk ook aan bij het betoog van mevrouw, die daar dus woont, met handtekeningen, ook haar wensen om die bomen weg te hebben en weer een fatsoenlijke straat te krijgen is natuurlijk ook belangrijk. Dus wat dat aangaat: wij sluiten ons aan eigenlijk met deze bomen kappen, de rest van de bomen zoveel mogelijk behouden en daarvoor in de plaats weer nieuwe bomen te zetten die weer flink en snel groeien. Dat is het eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel, heer Stolk. Dan gaan we verder met ... Nee, de PVV die sluit zich aan, dat wil ik eventjes aangeven, want die zijn ook weg, volgens mij. Die sluit zich aan bij de woordvoering van de VVD. Dan heb ik nog op het lijstje staan Gewoon Dordt en de SP. De SP is ook al weg, dus ik geef het woord aan mijnheer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het zo kort mogelijk proberen te doen. Ik sluit mij aan bij de woorden van de heer Timmer, die hij aan het begin van zijn betoog heeft gehouden over de informatievoorziening. Ik vond die ook niet evenwichtig en niet handig, tot aan de technische sessie. Daarna lag alles wel zo'n beetje op tafel en konden we daar wat mee doen. Ik sluit me aan bij een aantal suggesties van mevrouw Klein-Hendriks waar het gaat om dat er creatiever omgegaan kan worden met de ruimtelijke inrichting en met het aanleggen van wadi's en met dat soort dingen. Dat hadden we allemaal kunnen doen, we hebben dat in het verleden niet gedaan en het staat er nu ook niet zo voor dat je dat kan gaan doen. Als je de rest van de wijk al hebt opgehoogd dan zit je in dat spoor en dan zal je hier ook met die ophoging door moeten gaan. Dan kom je erbij dat een aantal bomen daardoor zal moeten worden gekapt. Dat is verduveld jammer, ik zeg het niet graag, want ik ben erg voor het behoud van bomen, ik ben erg voor de goede combinatie van wonen en natuur om je huis heen, maar in dit punt, op deze plek, zeker in het smalle gedeelte van die Stadspoldering is dat nu eenmaal een gepasseerd station. Kom je weer uit bij de opmerking van mijnheer Timmer, als we een jaar of tien geleden hadden geanticipeerd was dat beter geweest. Dus in die zin, wat nu voorligt, er is ophoging nodig, er is dus ook op het smalle gedeelte zeker kap nodig. Daar waar een boom gespaard kan blijven, college, kijk daar nog een keer goed naar of dat dan inderdaad een haalbare kaart is en wees ook niet te zuinig en te pietluttig met het herplantbeleid. Zorg dat we een betere balans krijgen in deze wijk, maar in heel de stad, tussen groen en wonen en dat de hittestress – waar de heer Jansen het dan ook over had – wat dat betreft ook wat beter wordt ondervangen dan dat nu het geval is. Laat ik het daar maar bij laten.

De voorzitter: Dank. Dan ga ik naar de woordvoerder van D66. De heer Loekemeijer, gaat uw gang.

De heer Loekemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik heb één opmerking en twee korte vragen voor het college. De ene opmerking is dat wij van D66 een beetje het idee hebben dat er soms te makkelijk gedacht wordt over de functie van een boom in de wijk. Dat bomen heel belangrijk zijn voor de leefbaarheid en in de toekomst nog veel belangrijker gaan

worden als het gaat om de afvoer of verwerking van hemelwater en het voorkomen van hittestress. De VSP zei net al iets over ouderen en mijnheer Jansen heeft daar ook al iets over gezegd, want tijdens hittegolven zijn het wel ouderen die overlijden als gevolg van hittestress en geen jonge mensen. Dus dat wil ik toch nog even meegeven, dat die mensen weinig hebben aan een goede stoep als ze de zomer niet overleven. Verder wil ik ook nog zeggen dat het verschil tussen een volwassen boom en jonge aanplant in die functie wel heel erg groot is en dat we dat ook wel mee moeten nemen. Dus wat D66 betreft, als we grote, volwassen bomen kunnen behouden, dat we dat ook echt moeten proberen om dat ook te doen. Verder had ik nog een vraag of er gedacht is om dat smalle stuk, om daar een 30 kilometer-weg van te maken. Omdat dat eventueel het probleem met het parkeren op zou kunnen lossen en ruimte kan creëren en we natuurlijk recentelijk een motie hebben aangenomen waarin we het met zijn allen eens waren dat 30 de norm moest gaan zijn in de bebouwde kom. Is dit dan misschien een project waarin dan meteen de daad bij het woord gevoegd gaan worden? Omdat dat ook wel problemen op kan lossen en misschien ook nog ruimte kan creëren voor de bomen die blijven staan, zodat die ook in de toekomst gezonder worden en waarschijnlijk dan nog langer meegaan. Dat was een vraag. Verder zien wij ook elke keer terug dat er minder bomen worden terug geplant – een vraag voor het college – en dan staat een zin: “Deze worden elders gecompenseerd.” Wij vroegen ons af of het in de toekomst mogelijk is om dan ook aan te geven waar dat gebeurt, omdat bijvoorbeeld bij de Viersprong bomen planten wijken niet groener maakt. Ik had het idee dat we het toch met zijn allen eens waren dat we de wijken groener wilden. Als we dan elke keer toch weer bij elk project bomen weghalen en die compenseren elders in één of ander natuurgebied, dan worden de wijken niet groener en ook niet leefbaarder. Dus ik ben even benieuwd hoe het college daar ook over denkt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank, heer Loekemeijer. Dan, volgens mij de laatste, is de heer Soy. Daar staat een korte woordvoering, zei u.

De heer Soy: Ja voorzitter, ik ben de hekkensluiter, dus ik ga het proberen heel kort te houden. Ik heb heel netjes weer gewacht. Er is heel veel gezegd. Vanuit Beter Voor Dordt vinden wij het jammer dat het niet mogelijk is om die bomen hier te laten behouden, waarbij we ook de belangen van de bewoners meewegen. We hebben ook gezien in de handtekeningenlijst hoeveel bewoners er last hebben van de huidige situatie. We hebben de technische sessie met ons allen meegemaakt, we hebben daar vragen over gesteld: in hoeverre kan de situatie dermate verbeterd worden dat die bomen toch kunnen blijven staan? De conclusie daarvan is dat dat gewoon niet mogelijk is, een verhoging van veertig centimeter overleven de bomen niet. De bomen op dezelfde plek liften, dus verhogen, dat kan niet, dan breken de wortels af en dat overleven de bomen niet. Bomen verplaatsen, dat is helaas ook niet mogelijk vanwege een slechte kluitvorming, tenzij je heel veel dingen daar kapot wilt maken in de grond om een paar bomen daar te kunnen verplaatsen. Naar mijn idee probeert het college wel alles te doen om die bomen daar te redden of te verplaatsen. Er is daar onderzoek naar gedaan, allerlei scenario's hebben de revue gepasseerd, waarbij helaas onderaan de streep de conclusie is dat dat gewoon niet mogelijk is. Dat vinden we jammer, maar soms moet je je ook daarbij neerleggen, dat dat het is en dat het niet anders is. Maar ik voel wel wat voor de vraag van de heer Oostenrijk vanuit het CDA, die is daar gaan kijken. Alleen nu wordt het een beetje een spanningsveld tussen experts die beweren dat als je daar de weg ophoogt,

dat al die bomen moeten wijken tegenover een goedwillend raadslid, die toch een leek is, die beweert dat er toch elf bomen kunnen blijven staan als er op een gedeelte minder verhoogd wordt. Vanuit de invalshoek wat ik ook eerder heb gezegd, wat Beter Voor Dordt betreft willen wij eigenlijk alle bomen wel behouden als die geen schade geven voor de stoepen en ... Ik zie een melding.

De voorzitter: Ik zie ook een interruptie van de heer Oostenrijk en daarna nog een vraag van de heer Timmer. Gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, het klopt, ik ben leek, maar ik heb inderdaad de moeite genomen om met de betreffende ambtenaar laten we zeggen te overleggen over zin en onzin. Dat heeft mij tot de insteek geleid van die elf bomen die dus niet in die tracé zitten, dichtbij de huizen, om op zijn minst – en misschien kan de heer Soy ons daarin bijvallen – om in ieder geval aan de wethouder te vragen om naar die elf bomen nog eens een keer heel serieus te kijken.

De heer Soy: Als u mij had laten uitspreken, ik heb het woord 'leek' genomen, omdat ik mezelf ook een leek vind op dit vlak. Volgens mijn inschatting bent u dat ook, maar daarmee wil ik niet aan uw inbreng afdoen. Integendeel, mijn volgende zin was dat ik mij daarbij aansluit, om te kijken of dat zin heeft om die elf bomen daar te behouden, of dat echt mogelijk is en wat we daarvoor moeten inleveren. Stel dat je daardoor, ik zeg maar wat, minder verhoging gaat creëren op dat stukje en daardoor over vijf jaar misschien die weg daar op dat stukje opnieuw moet aanpakken. Ik zeg maar wat, wat ik zeg: ik ben een leek op dat gebied. Maar wij ondersteunen die vraag richting het college wel, dus wij gaan gewoon even de beantwoording van het college afwachten. Voorzitter, ik weet niet, gaan we de heer Timmer dan ook gelijk doen of zal ik doorgaan?

De voorzitter: Laten we mijnheer Timmer er ook gelijk achteraan doen. Het is wel in deze commissie interruptie op interruptie. Gaat uw gang.

De heer Timmer: Dank u wel. Een beetje aansluitend wat de heer Oostenrijk ook zei, er zijn de twee rapporten waarbij in de één wordt aangegeven 'de bomen moeten toch weg' en de ander 'de bomen moeten blijven'. Wat de heer Soy net ook zei: misschien kunnen we toch kijken wat er met die elf bomen mogelijk is. Wat de heer Jansen dan ook aangaf: is dan toch dat extra onderzoek of in dit geval per boom kijken wat er mogelijk is en proberen te redden wat er dus wel te redden valt. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Soy: Nee, dat ondersteun ik niet, ook vanuit de invalshoek wat ik eerder heb genoemd voor de bewoners van het smalle deel. Wij zijn ervan overtuigd dat er op dat smalle deel wel degelijk de bomen moeten wijken vanwege de slechte situatie van de weg daar, de wens om de weg en het trottoir daar op te hogen en dat dat ook echt nodig is. Ik ben er zelf ook gaan kijken, dus ik ken de situatie ook wel. Ik vind op dat smalle deel – maar dat wordt ook onderschreven door dertig handtekeningen vanuit de bewoners daar – dan vind ik ook dat je daar ook waarde aan moet hechten, dat wij niet van achter ons beeldscherm moeten bepalen: die bomen moeten daar blijven staan. Terwijl de mensen die daar dagelijks mee te maken hebben daar ook dagelijks last van hebben. Dus dat moeten we ook meenemen in onze afwegingen. Dus die bomen op dat smalle deel, voor ons zijn wij ervan overtuigd dat die daar helaas niet kunnen blijven staan. Dat wordt ook ondersteund vanuit alle rapportages en we hebben dat ook in de

technische sessie gevraagd, dat is gewoon niet mogelijk. Die elf, daar laat ik de deur op een kier en is het afhankelijk van hoe het college daarop reageert. Wat ik zeg, die elf zijn bij mij niet bekend, maar als de heer Oostenrijk daar met een ambtenaar is gaan kijken en die ziet daar mogelijkheden in, wie ben ik dan om dat tegen te houden als elke boom die je kan redden, dat is weer een boom. Dus vanuit die invalshoek ben ik benieuwd naar de beantwoording vanuit het college en wacht ik de beantwoording af. Maar over het algemeen steunen wij het voorstel, waarbij we ook het belang zien dat de ophoging daar noodzakelijk is, aangezien de rest van de ring al zo'n ophoging heeft gehad, dan kunnen we hier niet achterblijven. Dat smalle deel, dat is voor ons gewoon helaas een gepasseerd station, daarbij leggen we ons erbij neer dat het daar echt ...

De voorzitter: Komt u tot een afronding, de heer Soy?

De heer Soy: Ik ben klaar, voorzitter.

De voorzitter: Goed zo. Nou, dan gaan we even kijken, want dan hebben we alle woordvoerders uitgebreid aan bod gehad. Dan ga ik kijken of de heer Stam nog in de lucht is. De heer Stam, bent u nog online?

De heer Stam: Ja hoor, ik heb heel veel discussie gehoord en ik zit nog steeds online.

De voorzitter: Kijk aan. Goedenavond, de heer Stam.

De heer Stam: Ja, het was even lang wachten, maar goed. Wel een interessante discussie, heel goed dat iedereen gedreven praat over de bomen en het behoud daarvan. Laat ik beginnen. Ik zou eigenlijk op twee manieren een woordvoering kunnen doen. Ik zou zeggen: luistert u vooral even terug naar de woordvoering die de heer Van der Linden net heeft gedaan, met parkeren in Oudelandshoek. Er zitten hele grote parallellen in en pak daarbij de RIB en dan ben ik klaar. Maar dat lijkt me niet verstandig. Maar we hebben hier wel te maken met allereerst een wegenvervanging/revitalisering die leidend is. We moeten in Dordrecht nog heel veel wegen vervangen, het is een weg die bijna veertig jaar oud is, die heel erg sterk verzakt is. Daarbij ontstaat er een parkeerprobleem en we hebben een bomenprobleem. Vanuit die revitalisering ben ik van mening geweest, vanuit het college – juist omdat het zoveel bomen betreft – om daar extra onderzoek naar laten te doen. Want ik ben ook iemand die voor bomen en voor groen is en we hebben heel bewust gezegd: moet dit nu, is er geen escape mogelijk om te kijken hoe we toch bomen kunnen behouden? Daarom hebben we die onderzoeken gedaan. Als ik dan kijk naar de vraag voor een extra onderzoek, dat zou ik echt niet adviseren om te doen, want wat gebeurt er nou als er een extra onderzoek komt om rigoreus te kappen? Gaan dan net zolang door tot we tien, acht voorstellen hebben waarbij ze behouden blijven? Ik denk dat we een weloverwogen keuze hebben gemaakt die goed onderbouwd is, ook door de experts. Die heeft u vorige week ook in de technische sessie gehoord. We luisteren daarbij ook heel erg goed naar wat de bewoners zelf willen. Mevrouw Schwarzbart die heeft dat heel goed verwoord en dan kunnen we discussiëren over niet-gelijkliggende stoepjes, moet je dan minder ophogen? Ik denk dat ook de heer Oostenrijk dat heel goed heeft verwoord door te stellen dat die weg in de Stadspolders in veertig jaar zo verzakt is dat er al heel veel erven opgehoogd zijn om op niveau te kunnen komen. Dat moeten wij hier ook doen in die Stadspolderring, anders komen we echt op het grondwaterniveau uit en dan heb je echt een veel groter

probleem. Als ik dan kijk naar de vragen die zijn gesteld over het behoud van de bomen, wij hebben daar echt nogmaals heel goed naar gekeken. Het is ook zo dat de zes bomen die bij de zelfbouwoningen staan in het gras, die blijven staan. Dus we hebben niet echt elke boom omgekapt. Het lijkt me ook niet verstandig om per boom te gaan kijken, als we kijken van het stuk vanaf het Johanna Naber-Erf tot aan de spoorwegovergang, dan is de situatie gewoon echt heel slecht. Veertig jaar geleden zijn er keuzes gemaakt voor een weginrichting autoluwe wijk, snelgroeiende bomen, waarbij je nu de vraag kan stellen: was dat veertig jaar geleden dan wel zo verstandig? Nou ja, op dat moment wel. Als ik dan kijk naar de vraag die mevrouw Klein-Hendriks heeft gesteld over de bomen: wat gaan we dan doen? Het is juist onze bedoeling om daar nu bomen neer te zetten die wel tegemoetkomen aan die opmerkingen die u heeft gezegd. Dus ook hier moet een veel betere invlechting komen die beter past bij de aanpassing van de weg en de toegankelijkheid van de woningen. Dat is ook de bedoeling dat we dat in de rest van de stad verder ook gaan doen, waarmee ik niet de garantie geef dat over veertig jaar eenzelfde gemeenteraad in een discussie beland: wat zijn er voor keuzes veertig jaar geleden gemaakt? Dat kan je niet maken. Dus het is maar net hoe je er tegenaan kijkt. Maar wij zoeken juist meer groeiplaatsen, omdat dat het doel is van die inrichting. De heer Oostenrijk heeft daarnaast nog aangegeven dat hij op bezoek is geweest, op de Stadspolderring, en met de ambtenaar heeft gesproken. Dat heb ik ook begrepen, ik moet echter wel zeggen: dat gaat niet om elf bomen, maar acht. Dat zouden er een aantal op de middenberm zijn en een aantal in de bocht bij het Johan Naber-Erf. Daar hebben wij ook naar gekeken en het zou wel kunnen, maar dan moeten we concessies doen aan de weginrichting. Dus je zou hem iets minder hoog op moeten hogen, die bomen komen dan in een soort kuil te staan. Dat is dan ook geen garantie dat ze het overleven en je krijgt ook ongelijkheden in die weg. Dus wat dat betreft is ons advies om toch, de bomen die in de RIB staan, om die om te leggen en daar gewoon nieuwe voor te planten die veel beter passen in de omgeving. Maar ik wil best nog wel een keer met het ambtelijke apparaat goed gaan kijken naar die acht bomen, of daar nou echt niets mogelijk is. Maar ik kan daar geen garantie op bieden, omdat we daar gewoon al meer dan voldoende naar hebben gekeken. Als ik dan even verder kijk, er zijn ook wat vragen gesteld over de informatievoorziening. De informatievoorziening heb ik al eigenlijk een beetje aangegeven, vanuit dat wegenplan heb ik gemeend om extra onderzoek te vragen juist naar die bomen. Dat zijn allerlei ambtelijke adviezen die onderdeel uitmaken van de RIB die naar u toe is gekomen. Dus wat dat betreft ben ik van mening dat die informatievoorziening die uiteindelijk in die RIB staat gebaseerd is op die rapporten. Er is ook een vraag gesteld: als we nou bomen weg gaan halen, waar vindt die compensatie dan plaats? Als ik kijk hoe veel bomen omgaan dan is het natuurlijk niet zo dat wij maar klakkeloos kappen. Die indruk bestaat, begrijp ik een beetje in de gemeenteraad, maar ik moet dat echt ontkennen: wij maken bij elke boom echt een goede afweging of het echt nuttig en noodzakelijk is om een boom te kappen. Wat ik wel heb signaleerd is dat wij te weinig aandacht schenken aan het feit waar we nieuwe bomen plaatsen en wanneer we nieuwe bomen plaatsen. Gelukkig – en dat was niet voortvloeiende uit deze vraagstukken, maar dat was al langer gepland – hebben we van de week wat bomen verplaatst van de Muys van Holystraat naar de Vest. Daar is ook een raadslid bij aanwezig geweest en die kan misschien ook wel bevestigen dat de opmerkingen die daar werden gemaakt nou ook niet bepaald positief waren. Dus als ik dan de parallel trek met de parkeerproblematiek in de Oudelandshoek: we zullen altijd voorstanders hebben en we hebben altijd tegenstanders. Maar als ik kijk naar de bomen zoals ze nu aan de

Stadspolderring staan dan vind ik het belang van de bewoners heel erg zwaarwegend om toch deze kap die we nu voorstellen te gaan uitvoeren, er de juiste bomen terug te plaatsen. Dat willen we graag doen in overleg met die bewoners, welke soorten dat zijn. Maar dat moet wel passen in de bestrating en in de stoep, zodat we over tien, vijftien jaar niet worden geconfronteerd met dezelfde problemen. Er is ook gezegd: de riolering die wordt over twintig jaar vervangen. Wat wij hebben gezegd is dat de riolering nog minimaal twintig jaar meegaat, dus het zou goed kunnen zijn dat die vervanging pas over dertig jaar plaatsvindt. Dus ...

De voorzitter: Wethouder?

De heer Stam: Ja?

De voorzitter: U krijgt een interruptie van de heer Oostenrijk, die geef ik eerst even het woord.

De heer Oostenrijk: Voorzitter, als het gaat om het aantal, acht of elf, dat lijkt me nu niet handig om daarover te discussiëren. Het enige wat ik wil zeggen is dat wij samen hebben geteld over het aantal wat ik vond die behouden hadden kunnen worden en ik waardeer uw toezegging om daar nog even goed naar te kijken en dan komen we vanzelf wel toe aan het feit of het er acht of elf zijn. In ieder geval, de betreffende ambtenaar weet welke elf ik bedoeld heb.

De heer Stam: Ja voorzitter, die weet ik ook. Het is een afweging van: welke keuzes maak je daarin? Kiezen voor het behoud of voor het aanpassen aan de weg? We gaan die consequenties nu even goed in beeld brengen, maar dat is geen keiharde toezegging dat die bomen er blijven staan. We gaan die afweging aan u voorleggen en als ik dan kijk ...

De voorzitter: Dan krijgt u nog, wethouder, voordat u verdergaat, u krijgt nog een interruptie van de heer Kuhlmann. Gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de wethouder. Ik hoorde hem zojuist zeggen dat hij voor wat betreft de nieuwe bomen ook in overleg gaat met de bewoners. Uiteindelijk, we hebben natuurlijk niet een soort van alleenrecht om te bepalen wat voor bomen het zijn, maar in overleg, dat klinkt heel goed. Wat ik wel zou willen vragen, of u in datzelfde contact met de bewoners ook misschien het gesprek zou willen aangaan voor wat betreft de parkeerruimte, of het in de nieuwe situatie – mevrouw Schwarzbart die refereerde er al even aan – mogelijk is om het zo in te richten dat er op zo goed mogelijke manier iets gedaan wordt aan die hoge parkeerdruk, om daar nog eens even naar te kijken.

De heer Stam: Ja, twee opmerkingen ...

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder.

De heer Stam: Voorzitter, dank u wel. Wij gaan met die bewoners in overleg over de bomen, want er zijn natuurlijk wel een beperkt aantal bomen die daar passen, dus wij gaan vanuit die optiek met die bewoners praten wat de beste keuze zal zijn. De parkeerproblematiek, daar is eigenlijk al een antwoord op gegeven, meen ik, door de

heer Oostenrijk. Het betreft een doorgaande weg, de Stadspolderring. Op het moment dat je daar haaks een parkeerplaats gaat neerleggen dan krijg je achteruitrijdend verkeer, wat levensgevaarlijke situaties op gaat leveren. Dus het advies van onze verkeerseexperts is echt om dat niet te doen, omdat je dan een geheel andere problematiek krijgt.

De heer Kuhlmann: Als ik één vervolgvraag ...

De voorzitter: Heel kort, heel kort, want we zitten al ...

De heer Kuhlmann: Ja, ik weet het.

De voorzitter: ... op de klok van twaalf uur. Dus het maakt mij niet, het is uw tijd, uw commissie.

De heer Kuhlmann: Even of er misschien nog gekeken kan worden naar andere variant, parallel of haaks, dat zijn twee uitersten. Maar misschien is er nog iets mogelijk, een variant waarbij er toch iets meer binnen de beperkte ruimte die er is toch iets meer parkeerruimte ontstaat, zonder dat dat gevaar oplevert voor het verkeer. Want dat is natuurlijk een belangrijk iets waar u terecht naar kijkt.

De heer Stam: We hebben daar al uitgebreid naar gekeken en dit is gewoon de maximale optie die wij nu hebben voorgelegd in de plannen die we nu hebben om die revitalisering uit te voeren. Als je dan echt gaat schuiven en doen, dan red je misschien één plekje, maar dat zou dan weer ten koste gaan van bomen en dat is ook de bedoeling niet.

De heer Kuhlmann: Dat begrijp ik, dank u wel.

De voorzitter: Dan heeft u nog een interruptie van mevrouw Klein-Hendriks. Gaat uw gang.

Mevrouw Klein-Hendriks: Voorzitter, kort. Ik sluit even aan met name bij de woorden van de wethouder, dat meer parkeerplaatsen ten koste zouden gaan van de bomen. Daar ben ik blij mee, met dat antwoord, wil ik even benadrukken, want het leek mij iets te veel gaan worden of we hier een parkeerprobleem aan het oplossen zouden zijn en ik heb steeds begrepen dat dat echt niet de insteek is van deze hele exercitie. Dus laten we die discussie dan ook niet verruimen daartoe.

De voorzitter: Wilt u daar nog op reflecteren? Want anders heeft u nog een interruptie.

De heer Stam: Ik denk dat het mooi is, de woorden die mevrouw Klein-Hendriks nu spreekt, dat het inderdaad het revitaliseren van de weg is, met behoud van het aantal bomen.

De voorzitter: Dan de heer Kleinpaste, gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Dank u wel, voorzitter. Dan ben ik bang dat ik toch iets inga tegen dat wat mevrouw Klein-Hendriks net zei, maar ik probeer ook naar het parkeren te

kijken, juist om bomen te behouden. Dus in die zin, dat dan weer wel. Maar zou de wethouder ook kunnen ingaan op – of misschien was hij dat nog van plan te doen – de suggestie van D66 voor een 30 kilometer-zone? Want dat zou volgens mij ook weer andere opties voor parkeren geven.

De heer Stam: Voorzitter, allereerst betreft dat de portefeuille van collega Van der Linden. Maar als ik hem even voor mijn eigen netvlies voorbij laat gaan dan zie ik niet de relatie tussen het aantal parkeerplekken, het aantal bomen en een 30 kilometer-weg. Dat heeft alleen te maken met de verkeersveiligheid en langzamer verkeer. Als u bekend bent op dat deel van de Stadspolderring: tussen dat gebied staan twee wegversmallingen, dus die zijn al snelheidsbeperkend. Dus wat mij betreft is dat natuurlijk altijd een vraag die u altijd via de portefeuille van de heer Van der Linden kan stellen, maar volgens mij lost dit het probleem en de vraagstukken die we hier vanavond behandelen niet echt op.

De heer Kleinpaste: Nou, in zoverre – als ik daar nog één opmerking over mag maken – dat als je de snelheid er hebt uitgehaald het gevaar van een insteekhaven gewoon heel anders is dan als het echt een vijf kilometer doorgaande weg is waar dat ook effectief gereden wordt.

De heer Stam: Voorzitter, maar dan moet iedereen zich er ook echt aan houden en dat schijnt toch best wel problematisch te zijn in steden.

De voorzitter: Wethouder, probeer even bij de revitalisering van de Stadspolderring te blijven, want anders gaan we het dadelijk over verkeer hebben en dat is weer een andere portefeuillehouder. Ik stel even voor dat de wethouder even zijn betoog afmaakt en dat we dan kijken of er nog vragen open staan. Want het is de klok van twaalf uur. Nogmaals: mij maakt het niet uit, het is uw commissie. Maar ik denk dat we een beetje in herhaling gaan vervallen. Wethouder, gaat u door met uw betoog.

De heer Stam: Voorzitter, volgens mij heb ik alle vragen in grote lijnen wel beantwoord. Mocht ik nog echt specifieke vragen hebben gemist dan hoor ik dat graag van de commissie.

De voorzitter: Ik ga heel even in de chat kijken. Dan zijn er geen vragen meer. Dan is na de bespreking nu natuurlijk aan de commissie of zij de brieven van de werkgroep Parkeren Iroko 2.0 en de heer Breidel voor kennisgeving kunnen aannemen of dat de commissie het eventueel nog in de raad wil bespreken, of moties. Maar dat is natuurlijk even aan de commissie, of met de toezeggingen die u nu gedaan heeft, of de commissie zich daarin kan vinden. Ik kijk heel even in de chat. Hier staat: “Steun en hameren.” Nog een keer: “Steun.” Dus ik kan concluderen dat deze brieven voor kennisgeving naar de raad kunnen? Ja. Helder, dan gaan deze brieven ter kennisgeving naar de raad met de toezeggingen die de wethouder heeft gedaan. Dank, wethouder Stam, voor deze toelichting op deze late avond. Dan ga ik even een ordevoorstel doen aan de commissie. We hebben nog aardig wat op de agenda staan en het voorstel is om de vragen aan het college als artikel 40-vragen indienen of volgende week opnieuw te stellen. Behandelvoorstellen die moeten we eventueel wel doen, want dat kan invloed hebben op de agenda van de commissie. Wie kan daar een suggestie over doen?

De heer Soy: Voorzitter?

De heer Jansen: Ja, ga jij maar eerst, Gertjan.

De voorzitter: Kijk eens even, wat zijn we galant op dit late tijdstip. De heer Kleinpaste, kom maar door.

De heer Kleinpaste: Alles voor mijn goede vriend, Alexander Jansen. Voorzitter, mijn vragen aan het college die zouden gaan over mensen in een sociale huurwoning die daarnaast een eigen woning in bezit hebben. Die kan ik heel goed ombuigen naar artikel 40-vragen, dus ik zal dat doen.

De heer Stam: Voorzitter? Ik kan er ook voor zorgen dat de antwoorden morgen richting de commissie komen, want ik heb ze klaarstaan, maar ik moest eerst bij een andere commissies zijn, dus ik kan ze u morgen mailen.

De voorzitter: Kijk eens aan, u wordt op uw wenken bediend, heer Kleinpaste. U heeft het morgen in uw mail.

De heer Jansen: Voorzitter?

De voorzitter: Wie is dat? De heer Jansen.

De heer Jansen: Ik kan voor een groot deel leven met uw voorstel, ik heb alleen één bezwaar zijn. Er staat een brief op over de rioolkast van de Hazelaarlaan en ik heb eigenlijk een bespreekvraag aan de commissie. Waarom kom ik daar toch mee, ondanks dat het zo laat is? Omdat ons verzoek daarbij is, van de partij, dat dit voor 16 februari op de agenda moet komen van de commissie. Wij denken dat een commissiebehandeling de discussie dan ook ten goede komt, dus dat het is niet eerst naar de raad moet. Mocht het niet meer voor 16 februari in de commissie komen dan komt er van ons een motie vreemd in de raadsvergadering, want het college is voornemens een maatactie te ondernemen. Wij willen dit eigenlijk voor die tijd wel goed besproken hebben.

De voorzitter: Helder. We kunnen sowieso de behandelvoorstellen wel even doen, maar dat gaf ik ook al aan. En dan degenen die ook gereageerd hebben op de mail, en daar zit ook de rioolkast bij. Dus mijn vraag was eigenlijk om – de heer Kleinpaste is al op zijn wenken bediend door de wethouder – maar alleen even de nieuwe behandelvoorstellen te doen.

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De heer Soy: Laten we daar gewoon snel mee starten, mevrouw Stolk. Want de vragen aan het college die hebben we, denk ik, nu gehad. Dus gewoon starten en dan kom je vanzelf wel bij de punten die iedereen wil bespreken.

De voorzitter: Goed.

De heer Van der Meer: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Van der Meer: Ik had ook een vraag aan het college ingediend en daar is nu niets over gezegd. Dus mijn vraag is of die ook bij de wethouder terecht is gekomen en of hij die ook morgen beantwoordt.

De voorzitter: Is die voor wethouder Stam ook?

De heer Van der Meer: Ja.

De voorzitter: Wethouder Stam, bent u nog in de lucht?

De heer Stam: Jazeker, ik blijf tot het bittere einde zitten. Deze vraag zegt mij even niets.

De heer Van der Meer: Dat ging over het groenonderhoud op Stadswerven.

De heer Stam: Ja, zullen wij morgen ook beantwoorden. Die heb ik gezien, maar die zit bij mijn collega Sleeking.

De heer Van der Meer: Nee, geeft niet, maar fijn dat die morgen ook beantwoord wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Kijk eens aan, iedereen op zijn wenken bediend op dit late tijdstip.

8. Raadsinformatiebrief Beantwoorden vragen RIB Visie Staart (motie Natuurlijke Wantijoevers) - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan de nieuwe behandelvoorstellen – en nu ga ik echt even door – waar op gereageerd is in de mail al vooraf. Dat is de Raadsinformatiebrief vragen RIB Visie Staart, motie Natuurlijke Wantijoevers, behandeladvies ter kennisname naar de raad sturen en datzelfde doen met de op 16 september 2020 door u aangehouden RIB Visie Staart, afhandeling motie Natuurvriendelijke Wantijoevers. GroenLinks en de ChristenUnie hebben op dit punt een behandelverzoek ingediend. Het woord is eerst aan die de heer Van der Meer en dan aan de heer Struijk. Gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Dank u wel, voorzitter. Op 16 september stond de Visie Staart als bespreekstuk op de agenda, met 2 politieke vragen. De voorzitter heeft mij toen als indiener van de politieke vragen gevraagd om een paar discussiepunten te formuleren. Dat heb ik gedaan en ook heb ik de wethouder gevraagd om door GroenLinks bij een aantal burgers en organisaties opgehaalde ideeën mee te nemen. De wethouder zegde toen toe om dat te doen, waarop de heer Oostenrijk heeft gevraagd om dan eventueel met een bijgestelde RIB te komen. Wat nu voor ons ligt is eigenlijk het vervolg daarop, maar ik constateer dus dat we op 16 september, hoewel het toen als bespreekstuk op de agenda stond, nog niet over de politieke vragen hebben gesproken, dat er aanvullende informatie is gekomen, die is nu beschikbaar. Het lijkt mij dus logisch om nu die politieke vragen alsnog in de commissie te bespreken. Ik stel dan ook graag voor om dat te doen.

De voorzitter: Dan de heer Struijk.

De heer Struijk: Dank u wel, voorzitter. Wij ondersteunen dat verzoek van GroenLinks en hebben nog een extra politieke vraag toegevoegd. Wij vragen ons namelijk af: kunnen

wij op deze manier als raad wel uit de voeten met de kaders zoals ze uit de visie blijken? Waar zou de raad verder nog op moeten sturen? Daar wou ik het eigenlijk maar bij laten, mede gezien het tijdstip.

De voorzitter: Dank. Wie steunen dit voorstel van GroenLinks en de ChristenUnie-SGP? Graag even in de chat. We hebben zes fracties nodig om dit te bespreken. Ik ga heel even kijken. Steun van Partij van de Arbeid, steun van D66, maar dan wel in maart bespreken. Dan heb ik er geen zes, volgens mij. Nou, dan heeft u niet voldoende ...

De heer Oostenrijk: Ik had een punt van orde.

De voorzitter: Nee, mijnheer Oostenrijk, ik ga heel eventjes door, want anders komen we echt niet aan het einde van deze vergadering. U kan hier nog heel even kort op reageren.

De heer Jansen: Voorzitter?

De heer Van der Meer: Een punt van orde, voorzitter.

De heer Oostenrijk: Dat had ik ook.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Oostenrijk: Los van of ik aangeef om het te bespreken of niet, is de vraag legitiem of je nu, na twaalf uur, nog uit kunt gaan van de zes fracties die het al dan niet willen steunen. Ik trek dat sterk in twijfel, want we weten ook dat de mensen – denk ik om begrijpelijke redenen – zijn afgehaakt. Dus eigen vind ik deze stemming – en dat geldt ook voor de andere behandelvoorstellen – eigenlijk niet meer legaal.

De voorzitter: Helder. Nogmaals, u gaat over uw eigen commissie en ik heb voorgesteld om de behandelvoorstellen te bespreken. Daar heb ik niemand over gehoord. Nu geeft u aan dat u dus niet de behandelvoorstellen wil bespreken. Dan gaan we dat niet doen en dan ... Even wachten, want nou gaat iedereen: "Voorzitter, voorzitter, voorzitter." Wie?

De heer Kleinpaste: Voorzitter? Ik ben het niet eens met de heer Oostenrijk. Je zou hooguit kunnen vaststellen, maar dat moet de griffier dan doen, dat je niet zes maar bijvoorbeeld vier of vijf fracties nodig hebt. Maar laten we wel de bespreekvoorstellen even afronden, zodat we weten wat we de volgende vergadering te wachten staat.

De voorzitter: Ik kijk heel even naar de heer Den Boer, want die gaat over dat reglement. Er zijn nog steeds tien fracties aanwezig, volgens de chat.

De heer Jansen: Dus dan heb je er vijf nodig.

De voorzitter: Zes. Bij tien heb je er zes nodig, dat hoor ik van de heer Den Boer aan de overkant.

De heer Jansen: Excuus.

De voorzitter: Nou, dan is het geen bespreekstuk.

13. Antwoordbrief rappel artikel 40-vervolgvragen van de fracties PvdA, GroenLinks en VSP inzake het Rioolkast - gemaal - Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: Dan gaan we door naar het volgende behandelvoorstel en dat is de vervolgvragen van de fracties Partij van de Arbeid, GroenLinks en VSP inzake het Rioolkast. Brief aan de gemeenteraad inzake problemen aan de woning aan de Hazelaarlaan. Behandeladvies: beide brieven voor kennisgeving aannemen. De Partij van de Arbeid en nog een aantal andere fracties hebben al aangegeven dit te willen bespreken. Ik geef even het woord aan de heer Jansen. Gaat uw gang.

De heer Jansen: Ik wil even mijn microfoon en mijn camera uitzetten, excuus, het is voor mij ook laat. Ja, de politieke vraag die wij willen verbinden aan besprekingen, wij willen dat graag besproken hebben voor 16 februari, zoals ik net al aangaf. De politieke vraag die wij daarbij willen stellen is: vinden wij dat wij als overheid onze toezeggingen moeten nakomen? Voor de rest denk ik dat iedereen alles al weet wat hierover te zeggen is en dat ik hier niet heel uitgebreid over hoeft uit te weiden.

De voorzitter: Wie wil de heer – er hebben volgens mij al een paar partijen het aangegeven, maar kunnen die dat nog even aangeven in de chat – wie steunen het voorstel van de heer Jansen?

De heer Kuhlmann: Voorzitter, als ik mag?

De voorzitter: Ja, hoor. Gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Wij kunnen de gedachte delen om dit te bespreken, zeker omdat het beter is om het in de commissie te bespreken dan aan de hand van een motie vreemd. Wat wij willen voorstellen, om het iets specifieker te maken. De politieke vraag van de PvdA is naar onze woorden heel erg breed en wij zouden willen voorstellen om er een politieke vraag van te maken, of in elk geval toe te voegen of de commissie van mening is dat de voorgestelde oplossing de beste is. Dus heel concreet kijken: oké, welke oplossing is het beste?

De voorzitter: Helder.

De heer Jansen: Hij is niet voor niks zo breed, als ik dat nog even mag toelichten. Hij is niet voor niks zo breed gesteld. Wij hebben namelijk in deze zaak het verwijt gekregen, onzes inziens onterecht, het verwijt gekregen dat we met persoonlijke belangenbehartiging bezig waren. Dat zijn we niet en vandaar dat we de vraag heel duidelijk heel breed stellen.

De voorzitter: Helder. U heeft steun van, nou ja, de VVD dan, maar dan met een iets andere politieke vraag en dat mag. GroenLinks ook steun? Ja. Steun van mijnheer Van der Meer, steun van de heer Stolk. Hoeveel hebben we er dan? Steun met indienen specifieke vragen, dat is de heer Oostenrijk. Dan heb ik de heer Kleinpaste met een tegenargument. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik heb dat ook in de mailwisseling met de heer Van Verk gehad. Ik vind het tamelijk principieel erg dat we hier heel diep de uitvoering in gaan en

dat dat niet aan de orde zou moeten gaan. Ik heb de heer Van Verk gezegd: dan heeft u een gericht verwijt aan het college, dan zouden we dat juist in de raad met een interpellatie kunnen doen. Ik voel er helemaal niets voor om zo diep de uitvoering in te duiken met een collegebevoegdheid en daar als commissie een oordeel over te moeten gaan formuleren. Dus ik ben daar echt ook principieel op tegen, om dat op die manier te gaan doen. Dus vandaar dat ik het ook niet steun. Wat niet wegneemt dat ik vind dat het opgelost moet worden en dat ik me plaatsvervangend schaam voor hoe het gaat.

De voorzitter: Helder. Voorlopig zijn er vijf partijen die dit steunen. “Eens met de heer Kleinpaste.” Nou, dan is er geen steun om dit te bespreken in de commissie en dan denk ik dat de Partij van de Arbeid waarschijnlijk nog met een motie vreemd aan de orde van de dag komt in de eerstvolgende raadsvergadering. Daar is mee dit punt afgehandeld.

16. Besluit op handhavingsverzoek Platform Spoor en Geluid 14 januari 2021

De voorzitter: Dan gaan we naar het laatste behandelvoorstel. Dat is ‘Besluit op handhavingsverzoek Platform Spoor en Geluid van 14 januari 2021’.

17. Brief over het besluit B&W op handhavingsverzoek optelsporen Crayensteynstraat e.o.

De voorzitter: 17, ‘Brief over het besluit van burgemeester en wethouders op handhavingsverzoek opstelsporen Crayensteynstraat en omstreken’. Behandeladvies beide brieven voor kennisgeving aan te nemen. Beter Voor Dordt en GroenLinks hebben op beide punten een behandelverzoek ingediend. Het woord is eerst aan de heer Soy en dan aan de heer Van der Meer. Gaat uw gang, mijnheer Soy.

De heer Soy: Dank u wel, voorzitter. Gezien de tijd zal ik niet alle vragen herhalen of oplezen, want iedereen heeft ze via de mail ontvangen. Maar waar het ons om gaat is de leefbaarheid voor de mensen die daar langs dat tracé wonen. Die ervaren dat al jarenlang en dit dossier loopt al acht, negen, tien jaar volgens mij en die bewoners zijn geen steek verder. Nu komt er een klein beetje beweging in de plannen, althans, in de situatie dat de gemeente kan handhaven. Dus dit is meer om te bespreken: in hoeverre gaat de gemeente dan ook handhaven, en wat kunnen we nog meer doen om de situatie voor deze bewoners te verbeteren? Ik weet, sommige partijen hebben erop gereageerd: moeten wij ons daarin mengen? Maar het zijn wel bewoners van Dordrecht waar wij het voor moeten opnemen als raadsleden, dus vandaar onze oproep om dit te bespreken.

De voorzitter: Duidelijk. Dan de heer Van der Meer, dacht ik. Toch?

De heer Van der Meer: Ja, graag, voorzitter. Ik zal het ook kort houden. Wij hebben ook al gemaild welke politieke vragen wij willen stellen. Kort samengevat komt het erop neer: geeft het college op de goede wijze invulling aan de gerechtelijke uitspraak? Ik denk wel dat de griffier gelijk heeft met zijn opmerking dat we ook de relatie met het bestemmingsplan in onze discussie zouden moeten betrekken. Dat is in de argumentatie van de bewoners een belangrijk punt en de vraag of er wel of niet in overeenstemming met het bestemmingsplan is gehandeld is – naast de vraag of de gerechtelijke uitspraak goed is uitgevoerd – een relevante. Dus die zou ik er graag nog aan willen toevoegen.

De voorzitter: Duidelijk. Volgens mij krijgt u steun van de heer Kuhlmann, VVD, mijnheer Chapel van het CDA.

De heer Kuhlmann: Voorzitter?

De voorzitter: Heel even wachten, mijnheer Kuhlmann. Steun van de VSP, de heer Stolk. Hoeveel hebben we er dan?

De heer Jansen: Voorzitter?

De voorzitter: Vijf, we hebben er nu vijf. Dan steun van de Partij van de Arbeid ...

De heer Jansen: Nee, dat zeg ik niet.

De voorzitter: ... van Jacqueline van den Bergh.

De voorzitter: En dan was de heer Kuhlmann nog even voor u. Graag even aangeven als u het woord wil in de chat alstublieft. Mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: U legde mij woorden in de mond voor wat betreft steun. Wat ik wil voorstellen, omdat de vragen die er liggen – vanuit Beter Voor Dordt, ook GroenLinks en we hebben daar zelf ook vragen over gesteld – zijn allemaal vrij technisch van aard. Het leek me, los daarvan of het nou nodig is om het te bespreken, leek het me in elk geval goed om eerst een technische sessie te houden, zoals we dat ook voor wat betreft de bomen hebben gehad, om als er een bespreking komt, om die in elk geval goed gefundeerd te kunnen doen. Dus mijn voorstel is om een technische sessie te doen.

De voorzitter: Ik kijk even in de chat wie het voorstel van de heer Kuhlmann kan steunen. Daarbij zie ik ook mijnheer Kleinpaste, die wil ook nog iets zeggen.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik voel helemaal niets voor een technische sessie, maar ik voel ook helemaal niks voor een bespreking van dit stuk. Dus om dan onze kostbare vergadertijd nog extra te belasten met een technische sessie gaat me echt te ver. Principieel, het is iets tussen de wethouder en de omgevingsdienst. De bewoners kunnen heel goed zelf met de uitspraken die er liggen handhaving afdwingen. Dus ik begrijp echt niet waarom we hier als politiek daar nog een keer extra onze tijd aan moeten spenderen, omdat het volstrekt helder ligt en andere mensen aan zet zijn.

De heer Soy: Voorzitter, als ik daarop mag reageren?

De voorzitter: De heer Soy, gaat uw gang.

De heer Soy: Ik voel me als raadslid van de gemeente Dordrecht geroepen om op te komen voor bewoners die het gevoel hebben dat ze tegen een almachtige overheidsinstantie of groot bedrijf aan het vechten zijn. Net zoals bijvoorbeeld de ouders die tegen de kinderopvangtoeslag en tegen de Belastingdienst moesten opboksen, dat gevoel hebben deze bewoners nu ook al zo'n acht tot tien jaar. Ik vind dat wij als raad, al is het om deze mensen te steunen, dat we dit moeten bespreken, al is het om de wethouder nog een steun in de rug te geven: doe je best om dit op de agenda te houden

en de handhavingstrajecten zoveel mogelijk in te zetten. Dus ja, ik heb ook een aantal vragen gesteld waar ik niet direct antwoord op heb, dus het zijn ... De heer Kuhlmann doet ze weg als technische vragen en volgens mij zijn het gewoon meer politieke vragen hoe het college hiermee om denkt te gaan en of het college verwacht dat er enige beweging in gang gezet kan worden.

De voorzitter: Ik zie mijnheer Kleinpaste kijken, die wil nog even reageren op u. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ik zat even te denken over die vergelijking met die toeslagenwet die niet opgaat, maar dat leg ik u graag een keer uit. Als het besproken moet worden, het zij zo. Ik ben daar niet gelukkig mee, dus ik stem daartegen, maar als er een meerderheid voor is, dan leg ik me daar maar bij neer. Ik zou bijna zeggen, dan zou ik wel een politieke vraag willen toevoegen.

De heer Soy: Ik zou u extreem graag ...

De voorzitter: Nou, laten we ... Mijnheer Soy, ...

De heer Soy: Voorzitter, ik zei, ik zou ...

De voorzitter: Laten we het ... Nee, mijnheer Soy, ...

De heer Soy: Ik zou de heer Kleinpaste wel willen uitnodigen die politieke vraag toe te voegen, want de heer Kleinpaste is net die ene partij die we nodig hebben om het te bespreken. En de vergelijking met de toeslagen, dat is meer de vergelijking van de machteloosheid van een burger waar wij het dan voor moeten opnemen.

De voorzitter: Mijnheer Soy, het wordt al besproken, want we hebben al zes partijen. Dus u kunt nog woordvoeringen met elkaar onderling nu gaan voeren, maar het staat al als bespreekstuk. Nou is het alleen nog even aan de commissie of dat een technische sessie moet worden, of dat het gewoon besproken wordt.

De heer Soy: Normaal bespreken.

De heer Kleinpaste: En ik zou graag ...

De voorzitter: Dan ga ik even kijken ... Nee, mijnheer Kleinpaste, u stopt nu ook, want nou ga ik echt een beetje streng worden.

De heer Kleinpaste: Ik wil wel even een vraag toevoegen zo.

De voorzitter: Wat zegt u?

De heer Kleinpaste: Ik wil even een vraag toevoegen zo.

De voorzitter: Ja, een vraag toevoegen mag altijd, maar onderlinge woordvoeringen nu ... In de chat wordt er gezegd dat er woordvoeringen door mensen gedaan worden, maar volgens mij zitten jullie nu ook gewoon woordvoeringen met elkaar te doen. Maar goed,

het wordt gewoon besproken, daarvan heeft u nog een extra vraag toegevoegd. Gaat uw gang.

De heer Kleinpaste: Ja, mijn vraag die ik zou willen toevoegen is of het politiek verstandig is om politieke verontwaardiging te gaan bespreken in een commissie.

De voorzitter: Eens even kijken, dan hebben we: Beter Voor Dordt wil bespreken, GroenLinks wil bespreken, VVD wil besp... O, VVD is niet voor bespreken. Even kijken, dan hebben we Beter Voor Dordt, GroenLinks, CDA, VSP en Partij van de Arbeid.

De heer Soy: En Gewoon Dordt. Dus de VVD is afgevallen en Gewoon Dordt is erbij gekomen, dan heb je er ook zes.

De heer Kleinpaste: Nee, Gewoon Dordt is er niet bij gekomen, Gewoon Dordt heeft gezegd: als het wordt besproken, voegen we een vraag. Maar ik ben niet voor bespreking.

De voorzitter: Nou, dan hebben we er geen zes. Dan, ja, daar kan ik ook niks anders van maken. Dan wordt het niet besproken. Ik kijk nog even de griffier aan. Nee, dan zijn we klaar met dit onderwerp. Dan heb ik nog een opmerking over ... Dan heb ik nog een opmerking, het gaat maar door dit. Mijnheer Van der Meer, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Voorzitter, ik zou het ook bij de rondvraag kunnen doen. Ik wil graag even tot uitdrukking brengen dat ik deze gang van zaken met betrekking tot de behandelvoorstellen erg onbevredigend vind. Dat geldt vooral voor het voorstel waar ik het eerder over gehad heb, omdat we daar eerder van besloten hadden om het te bespreken. Dat is toen niet gebeurd en nu besluiten we doodleuk om het niet te bespreken. Maar het geldt ook voor de andere voorstellen waar we over gesproken hebben. Er zijn een aantal mensen weg, we hebben niet tijd om even goed de argumenten te wegen en hier worden een aantal punten nu niet besproken waarvan er toch hele goede argumenten zijn om die wel te bespreken. Ik vind dat heel onbevredigend en het voelt een beetje ondemocratisch aan.

De voorzitter: Voorzitter, ik heb heel even overleg gehad met de griffier. Ik stel voor, omdat het niet bevredigend is, dat u alle behandelvoorstellen volgende week nog een keer opnieuw doet.

De heer Van der Meer: Ik zou dat zeer op prijs stellen.

De heer Kleinpaste: Ik vind dat een merkwaardige gang van zaken, maar ...

De heer Soy: Ik ben het er niet mee eens, voorzitter. Dan hebben we al die tijd hier voor niks zitten werken. Het zijn fracties die er zelf voor kiezen om uit de chat te gaan.

De voorzitter: Ja, klopt.

De heer Soy: En kijk, ik moet ook een agendapunt inleveren. Eén van de punten die ik wilde agenderen, die is ook niet geagendeerd. Verdient het de schoonheidsprijs? Nee. Maar het is wel politiek correct verlopen nu. De fracties die aanwezig zijn, die hebben

deelgenomen aan de stemming. Er is gestemd, de hamer is gevallen en daar moeten we niet op terugkomen.

De voorzitter: Goed zo, dat is duidelijke taal. Maar ik kijk toch nog heel eventjes ...

De heer Kuhlmann: Daar sluit ik me bij aan.

De voorzitter: Ik kijk toch nog heel even deze avond de commissie aan. Er zijn heel veel interrupties gepleegd, er zijn ellenlange woordvoeringen gedaan op bepaalde onderwerpen. Ik snap dat, want iedereen wil daar iets over zeggen. Maar het is als voorzitter – en dat zeg ik heel eerlijk – bijna niet te managen om deze commissie op deze manier te leiden. Maar die leg ik even bij u terug.

De heer Soy: Ik herken dat als voorzitter ook van de commissie Fysiek. Zeker met twee van dit soort onderwerpen. Misschien is dat een punt van orde naar de toekomst, dat je niet twee van dit soort onderwerpen op één avond agendeert. Ik heb ook eerder het verzoek gedaan om in ieder geval bijvoorbeeld de nieuwe behandelvoorstellen naar voren te halen, dat je begint met de nieuwe behandelvoorstellen en dan die grote stukken. Dan heb je tenminste het agendadeel gehad waarbij de mensen niet zijn afgehaakt.

De voorzitter: Ja, en er zijn nog meer mensen die nu in de chat ook zeggen dat ze afhaken. Ik denk dat deze commissie zich geen recht doet met de onderwerpen die er vanavond op staan. En nogmaals, u gaat over uw eigen commissie, u gaat over uw eigen agendering, maar u gaat ook over uw eigen woordvoeringen en over uw eigen interrupties.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, laat ik dan opmerken dat, dat de vergadering zo lang duurt, in ieder geval niet aan u heeft gelegen. Dus dank voor dat voorzitterschap en de commissie kan zich aanrekenen dat we met veel meer discipline zouden kunnen vergaderen. Het waren helemaal niet zulke grote onderwerpen als we de discipline betrachten.

De heer Van der Meer: Voorzitter, mag ik daar ook nog iets ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kleinpaste.

De heer Van der Meer: Ik vind ook dat het niet aan de voorzitter ligt. Ik vind het ook niet terecht om te zeggen dat de commissie niet gedisciplineerd genoeg heeft gesproken. Er is zeer inhoudelijk gesproken en ik denk dat dat gewoon te maken had met de onderwerpen die aan de orde waren. De tweede opmerking die ik graag nog kwijt wil is dat het mij pijn doet dat het keurig volgen van de regels belangrijker is dan de democratische kwaliteit van een discussie. Dank u wel.

De heer Soy: Ik begrijp dat laatste punt, maar dan hadden we een half uur eerder tot die conclusie moeten komen. Dan hadden we helemaal niet begonnen aan de nieuwe behandelvoorstellen. Dat had ook geen ...

De heer Van der Meer: Ja, maar daar was ik ook voor om dat niet te doen.

De heer Kleinpaste: Ik neem afstand van het feit dat hier de democratische kwaliteit niet op orde is. Ik vind dat een hele kwalijke suggestie.

De voorzitter: Nou, ik denk dat we hiermee kunnen afsluiten.

21. Termijnagenda commissie Fysieke Leefomgeving

De voorzitter: Ik wil nog één opmerking maken over punt 21. Daar staat eigenlijk dat – hoe heet dat – dat er een raadsvoorstel van stadionontwikkeling – bedoel je die – Krommedijk van de agenda van 9 februari te halen. Er is namelijk geen raadsvoorstel, maar de Hazelaarlaan wordt nu niet besproken, dus wellicht kan die wel op de agenda. Maar dat laat ik even ... Of halen we hem er af?

De heer Soy: Nee, maar hij wordt niet besproken, dan kan je hem ook niet op de agenda zetten.

De voorzitter: Nee, maar het gaat over de Krommedijk.

De heer Soy: O, de Krommedijk? Nee, de Krommedijk gaat om andere redenen van de agenda, begreep ik, toch?

De voorzitter: Ja, klopt.

De heer Soy: Want eerst was het: de Krommedijk gaat er af, dan kan de Hazelaarlaan.

De voorzitter: Ja, klopt.

De heer Soy: Dus nu de vraag van ...

De voorzitter: Maar dat wordt nu niet besproken. Dus punt 21 klopt niet.

De heer Soy: We kunnen ook een keer vroeg klaar zijn met de commissie Fysiek, dus niet alles hoeft volgepropt te worden.

De voorzitter: Nou, ik weet niet of dat lukt in deze commissie.

23. Sluiting

De voorzitter: Maar goed. Ik ga dadelijk mijn auto halen uit de garage en ik ga voor het eerst na negen uur de straat op, dus ik ben benieuwd of ik in één lijn naar huis kan rijden.

De heer Soy: Heeft u een verklaring op zak?

De voorzitter: Ik zal hem u laten zien.

De heer Soy: Kijk.

De voorzitter: Ik dank deze commissie. Jammer dat het helemaal zo gelopen is vanavond zoals het gelopen is. Dank voor uw inbreng en allemaal welterusten en morgen gezond weer op, zou Sonja zeggen. Dank.

De heer Soy: Geen man overboord, hoor. Uiteindelijk hebben we alles besproken.

De voorzitter: Oké, fijne avond.

De heer Soy: Fijne avond.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 23 maart 2021.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff